

ספר ישננות קזרת

חברו החכם הרופא הרצל שלמה ז' וירג'ז'ז'ה

יקפֶל לו נאות ולישׁת טְבָלָה טְבָלָה נִילָנוֹת קַשְׂוִיס כְּבוֹן נִמְמָן
כְּבוֹם בְּקָפֶל זְקָנוֹן זְקָנוֹן קְמָטוֹן קְמָטוֹן גַּס מָה זְקָלוֹן שְׁיכָן בְּגָרוֹת
כְּטוֹת וְגָרוֹת וְקָרְבָּן נְלָמָות לְדָס כְּלָט פְּנִים וְיְבָוקָס נְגָבָן
קְלָם אֲטִיםָס אֲטִיםָס וְגַעֲגָע עַל סְלָמָקָס כְּקָס
קְלָם וְגַעֲגָע טְמָן בְּאֵלָכוֹת לְוֹטָאָהָן וְלְמָלָאָה
קְלָם וְגַעֲגָע פְּכָטָיו וְעַלְכָעָגָעָה

תְּמִימָן
נְאָרָז
מְחוֹרָה

כלפֶם

בְּאַמְשָׁתָיו הָרָם

מִבֵּית מְנַשֶּׁה בֵּין יְהוּדָה וְאֶזְרָח

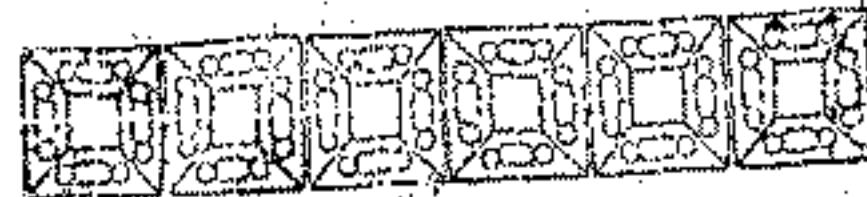
אַגְּדָה אַתָּה פְּלָמָן יְסָמֵךְ

דוחר בון אָאָ

הזהר בבן ר' נ פון אנטונינוס קיסר רומי דושן שטף פניו על פלשת
פלשתים עז נקניאש קיסר רומי ומלך קיסר טרכון ליהו אל

- שען אריך נתאלמנה מלכה מזרי אישך שמה קלוונדרה ויאת שמה כי
אין כמות באין בזופוד והקיסר חזה תשק בהבזין בזעוזם וטלות
שלוחיות למגושים לפקס עליה וגזרות ולחותה לו לאיזה אבל בחגיג
שיגריש איזתו לאשנה איזד בחרמי ובן עיטה והמתנערות דוד ואחות
אנטוניוס קיסר וחכמי פצעי הומיטים באיזר רוא נבלה ג' התקדום
להעבד מאנומאים במל רוקסנת ונמנחו בראש אנטוניאן איזר ג' ג
קס נטה פאלאי אנטוניוס ואסחו בי פלכם מזרים זלום ואחנה חותם
לה עם מירדיום זעם זען לאנטוניוס ולמלבת מצוי' על אנטוניוס חותם
כדי שעל זהה יקלה אנטוניאנס מלחתה מעלהם וכאי צד שמיש הומיטים
הרבו הזה יעצז' קיסר אנטוניאנס שולר על ירושלים ויקם נקסט אנטוניאנו
לא-שונה ואחריו פהיהו נז' או מל' אנטוניאנס בזול עז' מל משלחות
הארדה ביזנטיאנס בעמ ההיא פושלום הוו עד סוף העலם גנטיאניא
 - המלחאה בין אנטוניוס ואנטוניאנס וגוזן אנטוניאנס אנטוניאנס כהה
ואנטוניאנס הקיסר הווג אמר קליפטורה וצני בנה עמה אעד לה מבעלה
הריאן אחר זה הפל פנינגר הזרדים והם הריאן גבורות עצמאו
ונפלו מן הקיסר עס רב און אט' הקיסר לוייען נכלק מלחותם מעז
היהודים כי און אונ להחותם עס אנטוניאנס אלא עס איזו גנוו' היזינע
לו היועצים זיין גולך הולפה ו' לחמי לבן נקפת למלחת' וגוחק זאמ
כאות בזודנו' רוחם לעז' והחרוז' במלחתם והפיול' חומאות ירושלים
ושללו מסנה טיל לר' אחר זה גני' קיסר טר' גוז' טומשא על היהוד'
ביחס זומייש לארצ'ו בכבז' גוזל ולהקפת השנה מזרן הדרודיס עז'
סמלחת רומי' והרגו היהודים קיסר כשתען עליה עז' גאנפו ולבנ' ג
עס רב כפליים מפשי שכבז' ויע כה היהודים אנטוניאנס וס ניבן טוללות
אישך לא הכה בדאשנה-טפני' שלא נזבבו היהודים בעז' זההכון'
במלחתם עז' אחוי אבל לבסז' נז' וזהן מון היהודים עס כהו' איז' ג
על שפת תים ער שנטא בפוי' אל הדרודיס ואנוי ארכן הקולם אל מושת
על חמאות על שאיפות כטה רכז' זי' זההכון' וס איז' זההכון'
הדרוד' איז' זה הנלה כל' צרו' זההכון' ורביהם לוי'

בנשיקות שיעירם כמם שבחם נידונו וובט זה. חזר סדרת הדרישות ושהעדרו האנוליטים והמנוגדים הנקון העז
זהה קבוצה נך צחצ' ברכוז מושב איסתכלר
ודשמד' חב', גומן בן פירא זמנה גוזל צהוב
סנתון אובל מסעתי כתוב שעיאן מבלל דת מ"ע כל
אתם שעמדו על קושת השם נטרפונים פירא נ
פירק בן בנו של יהושע בן יהוץ המה תלול וווקע
בנשיקות שיעירם כמם שבחם נידונו וובט זה. חזר סדרת הדרישות

אמר שלמה

אנו זכרים ק' וצינה ז' נטוף מטף מ' קכל קכל שלמי הרכבת
ברזל דון יפולס ז' וילגא ז' מלהקי בזונ
קכל נארז וגורז מלך עבלו על יאלטן תולן ככלי וטנקה
הוועט למשן יכלו ונמען זעננו כני ז' ז' אונטן
בתקס יכל אונטיקס כמה אונטן ט' ז' גומל ז'
וקרטיז קפל ז' מנטן יואודת ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'

המקש המכני פִי כְּפָלָה לְזַעֲלָס וְזַעֲלָה כְּפָלָה;

ט – י

卷之三

1. מבחן ונה פונטואנט ומיבלמת הסוגרים

אלל דראונ ולי אל עט אושר לא זידען השיב המלך און זענין לחתה זיין
עכדי שיעבדו מלך אחד וככשוד דיאו היזוריס זענין המלך הילט אונ
השליט והחנן מאיד שירבדו עם מלך ישות חפטו ווילען נכסהו
משאוח באזונתס זעם עט-וילא דאשילו ומרוב המזוקער זיאו קלאו
רבות מרת פראעה ובחר תרש יפוז-מן המלך היזא פהאות זיך נא
חתמי ופער מאיד שטנא על עזן היזוריס שת אנטוינקאו לכל האנשי
הבריטים אבטחות זונען לדם זיאנו חזאנש אט זאנען בכתה טאנפער
רביס דיא שטואם לרטס זונען דיאו זראיט טמא זונען חហולות אטכל להס
לומפע מון שבלבבם זענאיו חזע לוחט יטמם גאניס :

השבר הזה. בשער הנזהר נצאנצ'ה הצעיר עלייה על רוח

וְסִפְרַתְלֵי גָּנְהֹרֶג הוּא וְכָל תְּקַהֵל אֲתָה יִרְאֶה
אֱלֹהִים וְעוֹמֵד מְאוֹת פְּרוֹת וְשִׁבְעָה שְׁלֹא רְאָה בְּכָבוֹדָה וְזָהָלָתָה וְחַפְאָתָה
לֹא זָהָה סְעָל. תְּפָאָרָה כְּגַדְולָם הָיָה בְּחַדְמָה וּבְיוֹאָה הַמְּאָה וְהַמְּאָכָל
עַלְיוֹתָם הַקְּרָבָהִים-כְּחַזְקָקִים נְגַפְּנִי אֲשִׁיבָתָה וְעַס מִזְדָּאת שְׂמָאָה וְעַד אַלְלוֹת
תְּעַבְּרָה בָּסָם וְגַדְעָה זָהָב הַיְתָה בְּמִשְׁעָנָה בְּטַבְרָה וְמִגְּלָת הַעֲנָנָה אֲזָר וְדָבָר
שְׁוִישִׁים לֹא נְדוּעָה עַל כַּיְצְנֵיאָה שְׁבֹוגִי נְגַמֵּךְ בְּרוֹת הַקְּרָבָה לְיעַמְּדָה בְּתַחַת
הַר אֲבוֹתָם הַלְּוִי בְּסִירָה הַקְּבָלָה אֲשֶׁר לוּ וְהַלְּבָן אֲבוֹתָם הַלְּוִי נְאָלָה עַל
קְדוּשָׁת הַשְּׁטָה בְּנוּ מְלָאִי סְפִירָה רַבָּה לְאַנְפָסוּ עַל הַמְּתָהָן חַדְתָּזָבָן לְעַמְּדָה יְמָנָה

השמדת חוץ היא כוונת מושגית אשר קובעת לא נסתייה ולא זהות

עדי ובעזה נסחאות מוחלטות ומות שבדזוב בסת' פ' בברית החדשה למלכי ספירר נך הוּא בער' אינון קם נער אורה וקדמ' קבנין
ונחל מן העם זאמר כי נזאה אללו רשות עזה בפל אום-פעם על' לאבנין
פעם על' רואשו זמרבו אללו בחות נבואה ובשיטולו יוו' ל Kohut ואנ' עז' עז' עז'
חוות לנערת כהילת טובת מראה ואמונות בית הלשון אהבה. חז'ע הנב'ן
מקים אונך זהה בגאון נפרעת על בני ירושען אל. פרע על בני פרען ז' ז' ז'
לך האות אונך תוראת בעיניך כי בוזיען כי כחוב הרובחים האלוהים ולבבים
דא מעוזיות עכ' דאו זאתו ואותו שראו צויה עז' עז' עז' עז' עז' עז'
בנוש וughters אמרו כי בחתת הנער על עין רמייה שטעה מדרכיהם מהונם
אל' דנות לא ראה זב שטעה העם דרכיהם הלאה. מעוז עז' עז' עז' עז' עז'
וחותה עז' עז'

הוּא אֲשֶׁר תִּתְּבֹּאֵר מִמְּקוֹם יְהוָה כְּאֵלֶיךָ וְאַתָּה תִּתְּבֹּאֵר מִמְּקוֹם יְהוָה כְּאֵלֶיךָ
בְּחִילָנוּ וְאַתָּה יָטַף בְּנֵיכֶם חֹלֶן וְגַדֵּל וְסַבְּבָל הַכְּלָמִידָה הַלְּבָנָה
וְלְרַבְּבוֹת זְבֻעָה וְמַן וְאַמְּצָא שְׁלָמִים אַלְפָיִם וְזְוּמְקָנָה אַלְפָיִם
וְמַאֲנָאָה וְמַשְׂסָה לְכָל מִלְּפָנֵת יְהוָה כְּאֵלֶיךָ וְבְּעִירָה כְּאֵלֶיךָ
מִתְּהִזְבָּה אֵין עַצְמָנוּ טוֹבה בְּיְהוָה כְּאֵלֶיךָ וְלֹחֵם עַמְּךָ בְּיְהוָה כְּאֵלֶיךָ
הַמְּרַבְּבָה אֲנָהָנוּ סְעָם וְהַטְּרַבְּבָה יְהִי לְהַמְּכִינָה
דְּלַעַת אֲשֶׁר בְּעִינֵיכֶם נְשִׁים אֲגִינָה גָּדוֹלָה וְאַתָּה וְאַתָּה וְאַתָּה

הניעו יערונות עזים גודל וווער זונט על גראן גראן אונטן דאלסן
פער כהן האל אמר לו זו לא א. פער כהן אמר לא בונט-האלסן
הווער מונד זאג הווער שאל אונטן אונטן זאלן הפלוי
וותאנצין לקוב אונטן פיטס הונדר ווועלען ערלן זע
הוואסן זא פון גראונט זונטן זונטן זונטן פיטס

מתחזק הנעה לעול טויהילת ובאות שער שמע הפרשן ועא עליההן ווועג פהנטן
און פספור ער אונטפער ער אלט פאלז ווועג גראטן בזוויזס פטומלע'לטומלע'
זאלטשן וואלז האזיאט זאלטזאגטניעס כי רוזיעיס נחלַשׂו הוועזים בדרכן
שפיטיס מבה חוץ האפפיגו'ן ובוונן מעושט סלַשׂו חטטו הלויעיס כי אווח' שלא
געפלז סמיכח חורב געפלז טמכת רבל לא גשאך מהט טרוור אבל את איזו
בכדו עשו און מודפֿא קן מאצאיו בספר דבורי הימינַה לנידלַני ספֿר
זה העתקתי אוחז מלען לעו לליישן חקדיש ויעמעתו כי בעור טורילה זיין
עטהיזס גדרוליז ובו וואו אונזען העניזס מכל מות שעטן חרטונדבו זונזען
באווחת חטיט ווועג להחט לעזינויס לשעליז שאנט זואאיך דאוו חזמונדיסע
החשטונגס איזער באפטן ואיזבען גאנזיזט חקר איזהיס עאנט גט האס כזידע
וואזען ווועג זאנזיזט זאנזיזט' אונט געט אונטונט גוועט אבל

לזרטניש בני זוכרים נוכחים אשר עם אחותה בוצת אלה

אברהם יתנזר

את טני שקללט הצל' בטל שאמר הדריביא זחצאי. מזמן בלבבם
וזהו אוטם קול עליה נזק וננה חזרתו לאונן שאמן אובל זט טשי' ח'ז
ואפיין מן תרומות טאמון התלמודים שלא זקיא זט אסרוו לשלוחו
זהו מאום בעיניהם פאר מפנ' טלא חורבל זט ואפיין יסאות כסדר
עכית אוכליות הרס ובכל שבן שבסאם זט האדרש שלא ראה צוט אסומת
שיאבלנו זיראות מלכני דבר זה שאט אובל יחויזי מון דרבנן ויזא מון
הצניט זט עליו לא זאמלנו ער שונראז וידיע טזוח נמאם לאדם וט
אתרים מרדס ואפיין זט ימאן טמי שלא חורבל זט וזה שגוטט
הזרחות טלא לשחות במקון פנס אונן ארלא להאילט מאוכילן דרכ
טני שזרות הטעינה. גורם שהדס רולך להציג את תלם כי חטא
אומליך ושוד אונזועא. ולכע זאול מהזא יתעפש חטא. שעחת הנבזא
סמה שישחט הדריזי פפנ' שישחיתת הגביה לא הוציא כל הדס שבח
זה העמוש פמישך קון הדס ורבך זה מבזע זון נסית; השיב ומילך חסן
עליך טומאים כי הגדת טני שאון נאמין מה שמעילו על החזרות
ולחרפה בחשך לו הדרז כה' זמה ששאלתו מונע חטא טני טארע
התנשות איזר אמרה להיטו את העט הסגול ולישיב דקחשס זעל' מלה
שאמורה אין אסוד לחם ורנטה איזר. יש להшиб מזות. דזא זהו ז
ליחורי אבל זהו זהו אט זגאי לא טתש בעלאה. סטן לוח מלה
ששמוקה שאטורים התלמודים שאס סור של ישואל הגון של נגיד
בפער זה שומת טומא' איזר זמלכי יטחן חזה לו זהה עם ער אחד כבנין
אברהםאניל בע טשבוליאן איזר בולחן זאמו בי המבז' בלשין עברית
לא יקשת להו כי הברול זט ללשון נבז' או לישן נז羞 או גו כי חנוכה
זונא טחאנבד ליזען זאמו טאמון בעיקרי הדת אבל חנזי כו'. ש
טאמון בחרוש העולט והפלאות החריטה. לא זקיא נבז' אונז
המילך אט אונטאמז' חשליש אונד בשוב נבריש בעין קהנאות
אמן טוקאץ בדור השני התחפש הנזיל הדרז פירוטס מגדולי

אכן טומאס בכר חואני הודה הנזול הרוזן פורט פגלו
הקדומים בחודש כספ שאות שנה זה לשונו המאובן נושא
וחזרה זגדות ו奢מוץ עונש הרז ואל בזען רצון גורמים נס-
בבל אלה ואם ואננו בשילוט אין מני מיטלה-הירח בו א-
שאנן כי הוא הוא העזרה לבן יקנאי בעם רת ונין לו רשות
הרשות להזב ולא להזע מנגנון כל ומן שאק לו סלכות וטכש
כבודם תחת יוננו ואם אונם עיטות הטעון לחם אשן בו ל-
בחם אלה הם אף צע ממעירות וויב העצמות תלויות בור-
אות אמר לו יונן מהרץ עטיל בדעתו ואלה עתה עת-
ה

לכבוד עוזרין יש מישובות מטוקנות ביהודה והולמדיינן הי' אספואר והחומרה עלי' יתורה מוגול הרישראאל ואסן בן ציון וישראל שהחן של גברוי פטורי לנו' על בוטוינע עריך' שער דברים או שוש האבדל בון נבניע לנו' או שבענין הטעון

ונגדלוות עארם שיבאזר בא עליה נס פלך ורוא לחשלה
עמו וזה מותני לו כל בסוף וו庵 שבחכמל לשיטול מליחתו מעלה
זבינה ח'ב' בא מלך אחר ואנור הבהיר שדו נותרנו לו כל נס וו庵
שבחכמל כי לא אזכיר שדרו מותני הבהיר וזה מזכיר בספר מליכת
איך נראה כי בשנה אותה היו משליטין כל מה שזכה בטענה הקורין'
אליו יקוה כהו בספרד היה הגם וכול להרים וארץ זו עשו : הר' רבי
העם ומהם ניקלאו זו לודה שהוא מיהויס אלפוי זאב פיזורין' שא
מאות אלף ומאותי יישראלי מושליך קעת ומוחוקי ווות שכנת פארן
אליה ולא יסכא ובו כהו . בבב מלכי הניאס יחד ולעומ אשר כהו לא
מצאתו בדורן השבע סכת הפטילה : תשובה טומאת מלך
הארון : וקדושים דבירות מרדכיים עאנכי צומע הדם פטלאיג
פкар' צויר נסם בלב נגן והכם בסוך רבר' ותקין מן השכל עד
צאון וזorth' מנגנו שאף על פי שאמר אלה איש סאנין למה הוציא
עדותן' הימלאה עליו נס-חנוכי העיר . ועם סדרדים נגנים ופקחים
שבאו מות האמצע הפל וקנות מטבחו בישנות לאו הלבנה ועלילות
עריצים יבקשו עיליה לפלא' הסוחרים בעמל' אחותים ולא סआתי לדי'ס
המנצחות אללא כווגם יט' בזה שגאת הדת לכן יבקשו להפוך הגרורים
מעם השפל מאנש ומאן ולא יאמו סה שבעיהם אבל יקחו להם
שבליך ואין בחת הבינה בברשותן ביזאנט פל' אללו חוק הוא ולא
מפני אהבתו אהוט בימיו קדר אבל מפנ' שבע רג' המשגית להשג�
באות שפל וווער מיטהה בז' מטה שעינאי בדורן הנכונה וטעמ' של
דבך מזאובו הדר' הייטל' הוועסן קידב פאר אל מהפנד נזמי האל
על כל מעשיינו עט' רוזת שיאנד אחד טמי' רות ואם בטלה ואנש קרבט קאלְ
או מזונוב וכל שען היזוחם געלי' רות ואם בטלה ואנש קרבט קאלְ
במושת הראשונים וסובלים הווע גלו' פר' לסבכל סח' שחשבוס שעאן
פערן זאל' : וועל' טאל' מלך אומד כל מאכל שלא חזבל בז האדרט
באנש ובוואתו למגע ומאסנו וטכען זקען שעאש ואנטן לגענ' שעאב' /
בב' זא הכלב א' וווער' יונק וויבוד מיט' בז' שבורות היזורי מאניכות
דווי' או תעלב' ווועג' : בז' התוו' נאות חז' למונ' הארכ' וטכען לומת
יבזר' ואט מפנ' שרא מאנקן ומטען' צמאכל' לסת' מאכל התונגולת
הלאונת היזוליעם טראשנות' ובדל' מן טקע' וווער' רוא' המשג�
שבחו אללא מפנ' צלא' חזבל לאוכלו ובן טפנ' צחל' עלי' מאכל האל
עט' זא' אונר' זא' : שווא' ליזורי אומץ' לב' שיזא' אוד' לקומ' דט'...
... ז' וטמ' צלאה' אוד' אס' וויאן יער' שער' ווועג' זא' ז' ז' ז'

בז' חנוכה פולחנות מאי"ז בחתת זוגם נאכט מכורך
בנוארן. מאי'ן דרווין ריבא נעל קון) נכדי וואכט קיט
ע' אס' וויאן. טאנטן זארט להוינט, גמאלט זונען
+ קאנטן בעטן זאטור דערען אנטלט מאנטן.

שיבת צומאש. עצמי אחכזב Ostrobothnia ופינלנד. מכאן צפונה לאיסלנד ו

```
אך כה הרבה שיטות נבעו לבעלותם זו. מכאן לאון שופטן האלקי י' חוויא לא ולכש משינו עוז שיטותיהם הוחם איזורם לנטיבתן.
```

שיטות חמפני ערך היא והוכנעו באלון בני חנות אליאס גוותם נול בעיון דקנית : תיארכן נושאש מילולית יעד ז' אבל היהודים בועל חמורת זעמן פיזיות להנאות נ' גברי תשריך והגבאי הצעת לזכר זו לאלוון סלאון ז' לאחנן לא חזון זאנע עס יהודים אחים אנשי

פערן מפניהם שראה נוק מפלוון למכבזון וההזהרני אונל וודע בפנות השטוחות
כמו היה שראה בעל מוקטלת המתו זעיר שאפיין נאכבר ענוק שרו של
פערן כוחר לא חזק שצחוקו בזאת אונ זגולל ממנה בלב טבן שנהדרה
בזהה להזדמנותם בסבב זהה פטור היה לו לאוטרו בין עצמו החזרה
הגדול אמר הפלך שסחתי פאר ברבדיך וויהר מרכבי האבראהנאן אל
זאת כואר חשמתני את תסבבך שיבוא אצלנו לתהומות גדוולינו ובעת
חרענותך ילו לי נגיד עשו צבון שיט לחזרים מוקם ומשבטים ציויקט
ומהו צבאות כבש הנדיינות והצעקה ותרוממות זיהום עט פוך למלה
ישענאל ואדרס ובן לא וויאת מז טאוות האמת וערל הויהויה וויש
לפניהם גנום גנול ואძל כי וקנורא ליהודי כלב צועה אבל וקדאי חיל
לאוי שוש-בו מחת רוחין לא מרת הכלב זראנו בנסזון טבאנאץ יכח
ארם כלב אחד כל הבלבוס רודפייט אוחרו לנטבו נטקו על מה שפהה
זאלן וויהר באשד טויל צוחה לאחד מכם וצועק כל החווים צויעט
עטן זבן וויהר אט יבואה בנות הפלחים וינטב הקאנלאס מה ניל
הויהויס ימיהו למאילו החויט האיל לשר פלונו אהובו ור' צויר נאל
הזרען נוכבלט אלו בפוז זוקן זאלן בחרוניס ולא גוינו ער' צויאן
הזהדר בזאחו וויאני ליהוים זה' בון תפוז' המשולות : תשובה טומאש
לא זאהו טעלט בעל טכל שורה רלו טנארכ' עם זההו זיאן כי
שעטנו אוזם כי אט כללוון העם וויא להט בוה טעם האחד כי זההו
הוא בעל גאות זומקץ חאנד החשברן לא ווישנו טהן גלים ועבדים
וחופים מג'ן גו אובל להען שיבקאו ליהויאו עצם איזניט ושרים
כלן העם נוקם בהם זאכער החכם טהשנארה הנמיצה מה עד קנארכ'
אין לה הקנת כל יש עילט זיראה איזונן הנקיון מה נז באנדר גאו
הויהויס למלכות איזונן זהן בעט זיראלא זראנו זונד זיראלא זראנו שונט
הויהויס איזונן זומקץ הדר-אט שנקת איזונן זהו טעליליז עלייהו
אכילת הרט זאלן קריה בזונען הרט זידן זונת בקסטר דבוז' הימוט
לטלאי ספורי כהרכש תיזיר וויטוב ליהויא ראייה למלה שעט אלא וויא
שבדון טלא נקי טקסט לכא נח' אהובים הין זער' זר' הרהו
ויאהו זאנו יט זי' מיטאיט זונזונס מז ליבט בגדי טשי זלבנו זקמה
ה טלא זאצער חערס איזר לתק היכנחת אלף בטלות לשונת
טעליליז עלהו זאדר זטשך לרגשות מן המלכות זונזונס
באן בעז שלויז לשלוח כל כה ער טאט הין מכיס
בזון גונזון שגדם שמי שיכת לעזאי יוסט בדאנדר
טפ' זוחם טלש וגאות ארין תהה עד כוימלן טעם
הויהויס בישנו למלכות איזונן הין עזיס וויזויס
אל זוחם זין זאצער זזון זפק זעל תחנולות
זונזון זאלן ראנד חערס זונזונס מאה זויאן איזונן

וינלוי כה שאות סבוני זו לאחריהם בתבו שלם מילא
פנאו הקדום לשלט הבלתי המאפשרות כי מה שפ-
רוי ומשם דעךך לנטען לנו ותנו לנו ותנו לנו
כל כי תקיתך עטאתך נזרת הרים אגראן עטאתך,

בבאנק ירושלים

ולא הוציאו לקלוקע חותם ואותה אני קראתי כי לאותם שאמורו דרבנן האל

- רבנן וחכמו היה אם לא שיטרויות בדבניהם סודין או שבא סדר
- ושיעו והבניהם אותו ודרורים בתרמוד להטול רופי בכל דרבניהם ואך
- שבדין אין פה בכך אין שאלת לומר שיטרונו ומשילו לפי שאיתם
- דרורים מוחיקם האמונתقلب האמן כי הפט מראים ומולות הכל ואכן
- משנה על העדיקות שפיטרונו השבע בעבדות ואלו לו נוה בונת נא

טהראת אבל משילו מפקיד אמונתם מפני שהם מאמנים האחד את
ואין בדין הוא כחוון לאמת אין הם שליטה וווער אוור ולכון יאנן
כל כי שפיטה כרבות ומחיקות אמונתם ולא בכח ציבתלנותו; אין
טמאש דברו אלן ואותו ליכחן ולזרען אותן לפניו חכם לב גיש
לענין ואומר סכת נפילה ותבוזים בדרכ טבע אם לא יראה לדמות
דליך העונש אמר איזננו מענערת וויתר דימת להם זהה
שלמה חזון בקדיש אלף ושמונה בניו זאב ושבעת אלפ
בנוי כף ומרובים וזה וווער היה זביהו ורבינו חכם האמן
הסיא כהוב שעון וצראל אללה ואללה ואללה ובאה אלף שולפיו
זבוני המלוכה ארבע מאה אלף ושבעים אלף; חסיב חבלך על
דרכך נטהאקי הא' מנין לאנשלמה כל מענער העונות הד�ן ז
עוז נטהעטו אלה החרוט חחת הויתר כל עזבון אשנאמות;
השווים מוכאש באונת אופין הוא מזיאן לו בבל ענה רבך טפלין
ענבר דגש לו חזן עזום אשר נול מן העונים זולבן לא ועזה של
לכנת טמן המקריש; אמר המלך לאני אחת לעונת גורל א
חוופנו לנו ולכל המלכים ובו מה שלוקה המלך בחרונו גול וק

בעשיות דבריהם אשר קואלה כי הוא אזכיר להם ושמחתם שלמותו וכבר
הישמעאל אסכל כי הארכט ישבה בשטח נמר מלארחון לבן צוות השער
שבו נזכר מעתה בראשתו והוא מדור חמוץ דראשון כי ראיו לחרן כבונו
להחלהם הטעש לפו סכל א' וזה לא לשלו שווא דראשון ; ואננו לנתק
השבה וטבעות ואנמי שהט בירם הביאו עליהם חרף בכנותם וכנים ;
הא' גמן בן נבט אחר באו הוודאים לדקם סגן טלית עיקל עלם
זהא השוב שאכבר עלה מכה שמיה זבן לא זהה ראו לחשובן
ראוי לטשות כלך לחת לנקום ועבדין חן ובזבז כי לא ירע כתםILD מונע
וחטלי בעצם הוא הגם והטלך וזה מלך נשם וקם גב בן בוחר מורה
זפחוות מסוף מעד במלכת בית דוד כי נאטור מהו אלהים בראשית
בן בחוץ מלכיס והוות להם לשיטת עצם ולהמתין עד יתוויזה לשלאלתם
גמישבו מלחותות תוקת והוות מחטעת' והולכים כי הרע תפסיד את עצם
וזה וזה מועיל פקחות' אשר אסכל אדרוננו את המסתה להריע את עצמן
אלל לאלו ולא לחוק מלחתת' נגד דחובב או הילך בן נבט לפסרי' זהה
אם שוק עליהם ונגלה לו מוצפוני הורודים ובאותה דבש העשוי נזהר
לעבגש והעומרים בחרן העיר מכח בן נבט היה צוילחיס בלבוט

וישיק אירן יעשה נאצ'רנורע לכת בן שלמה עמו מל'חכת ברון
העיר והונע אידין לאלו באפין שתרם היו עזיזים מה שהאזרע לא היה
בבל ואביך רטומנט נעם פעמי אחד על ותוקחות ווצת' לאבדך
אמור לו יוען אוור הונר אהונע נז לא קס מלך בטהשנה גו ישלא גוף
אס הרוצה להקם מהם צוז שוכנסו בלט בעיר איזד ואגון זד בתוכנו
ישישמו וראשם עליהם וחוויא בו לעלם לא יסכומו בתוכמו אחר
על זה והונע אלו לאלו וידך לא תהייה מחת' : **תנוילת חב'**, בז'
כל נקרא אבוח הווא רבך עלייתם טובות והשינו לו כיראן עיר להבּ
חולק בגיא זוד וגמישכו מל'חכות זפל באזם מל'חנות ארבע טאוין
אלך וועל'חט חמישין אלך גבורי חול כל תפארת ישראל : **הג'**
ונכון מלך כמלך זהודה אשר שלח מלך פערום חזורה כל כל בעא
אלדרות לשייעוריו גם והסבה לנפולות כי היע מנהלים בלוידקיע
נחות אתם ביר זיסט ובא מלך מנזים עלייתם והבה בהמת מבה דביה
אמור כי הגיע יוס לסת נסחה מכח טהור עשים המהוים לאבונין
ול מיט' : **הה'** בזמן מל'חכות שני מלכים אחד
יעזרוין ואחד מישראל וחיל מלך ישארן ביר והבניהם בסען
ונרנו בעם אלה יתרכז אבון גבוריים יתרכז אבון גבוריים

בזאת מילר אמר נקראה מנגנון אשר הושתת על מנגנון מילר
השתתת גדרולה וכי שמע סנדיג פירוז לבנטן כי
לידם בחול עזות גזע לו מונחים אלה כבורי בטע לישוחיק והמונחים
זיהוות לו לעבר והוא לא רצה שת החק מצאצחו וווטיל, עד
זאת ומצאו לסייע את בנוות להביא קומן קומן.

2024 RELEASE UNDER E.O. 14176

בזאת שעלת נבדוקה או עליהם. וצריך תJKLM"ד שינתקו
באופן מלאכותי במלחים ביעזאי מזרם ואנו נישוף האקזיט
הקריש ובזרען פתו ב' סאות אליאן כהנוב ברבען זומט מישן;
ונפילה אלכטניריזאטה אשי' מליחות של וויזלט הלהנו
שס וחוות רובי' בתול וס' הצליחו מאד ועתן סקדוט
וחתולו למתנתו אל על אלו. וזה אמרת שלה' לשנייניהם קיסר
шибא עליהם או בא מדיניות והזאת המלחמה מבפנים וכבחוץ
ועכשו על ידי הרוב חמש מסאות אליאן;
הה' השעה בערך ענ' אחוז נקדאו הילקנות ואיסטובלות כי לא רצה
ההמון להרבות דמליחות לגרול ובלח איסטובלות דרונ' לפונטואן טז
רומי כרי' טיעורין וחוורין היה גפן וגבע משקלת. תפש מסאות כבוי והב
עם אבניות טובות ומרגלות וואן בא פונטיאן בחיל גזול גולחמו האחו'
מבפע' אונטיאן סבתחן גטלו' אוש' בחודב אוש' עטך' וגיאו' המלחמות
לחרוקס איסטובלות והבָא אסוד' פוןיקס לומא'. זאת' בזמנ
מלחמות המודרין וגס' דיא' פנטז' למכבֶּן; ה' נפילה הבהמת
היטני נאשל פא' עלוקט טומט זולו' הרכז' לא הו נופלים וכו' הרעב
חרול כטו' שעוזר' ; גזין כי מן חרע' מטו' ארבע מסאות אלף וספ'
מעוזה' טהו' שאאל' טומט פחם לבן' שושט' דג' החומרים בשעל
קווטלט' ג' פעריק בשעה טווארה' פס' לחומיות עליות' נטולת ולא זען
שאם עט' אוחתם וזה להט' החפער' ומיוחט כל' שבן' עט' זוחט' ואספ'ר
לאדרני כי אוש' יהוד' וזה נקי' מסע' ולו' איש' מואבות' גנד' הסכמה
עורה' טבר' לנוש' כל' הנשים המאכיה' כבי' היז' שלהט' וגש' לא' לא'
דזה' וגאסט' כל' דאסטי' הבהנים' ואמר' להם' שאם' יושו'ו' לעובד' הוי'
סבב' קגן' כל' דאסטי' הבהנים' מעוזה' המקדי' או' מנגה' בענ' ותחנ'
זוב' ואט' לאו' כי יהא' יעטה' דב' שכל' יוחוו'ו' של'א' יוכלו' להתקן' עז'
עלם' והבדאים' לעז' מרבינו' או' היל' וקגן' אלי' רבוט' ערל' ידו' מאנט'
דבוח' כי עשיר' גודל' וזה ובקש' לבנות' מקרט' בטה' גרי'ו' ותל' רוח'
וונבלט' המלך' לאלבנט' דסל' בעשר' גודל' לאיזה' כדי' שזון' להם
דשות' ונתקן'; וכל' מעשית' הקזבונות' שמוט' מאדר' גאנט' טור' ; ג' גאנט'
ליונשלס' ובן' פטני' הונגע'ן' אין' העיליס' עט' לירט' ווננטה' גאנט' גאנט'
וטלחה' כהו' לכל' הסכימ'ו' שכל' כי' שיזו'א' אל' פקח'ו' לא' גאנט' גאנט'
החולמות' וויסקשות' כי אס' פקנ' זיו' ודקנו' כי און' חפץ' האל' גאנט' גאנט'
שומ' על' עד' האכיה' כי אט' בנדקה' וטש' ליב' האנ' אל' גאנט' גאנט'
אכל' הסכימ'ו' עז'ו' הנטו' אט' בויזל' אשר' בז' האל' כי און' לירט'
דה' בדנ' שיז' בו' הוועלא' וס' וט' וט' צל'ז'ו'ו' בין' הינדרים' וט' צל'
לויזל'ם' ליהו'ו' הצע'ל'ם' אל' המוק'ז'ה' החיש' וויז' גונפל'ט' צב' ; ג' צב'
ע' רוב' ובן' הבה'ש האמ'ת'ש' היו' גזא'ם' גנו' הכתנים' הח'ז'י'יט' ; ג' ח'ז'י'יט'
עאה' נבש' וויז'ן' על'ו' וויז'ן' ה' נט'ל'ם' בז' לאל'ז'ו'ו'

קופיטם ובמלחתם. אוצרת הדות לנו עגלה עם סוללה בחלקה שמה אומת...
וגוד פורתה העור נרצעו עטוף. והשבר הענימיט שבעריך שטה לא חזרה ובמרוח
ובכוננו אצל העיר וכבשנו אוצרת האבל מה שאמורות שומרות לא אודיע
מה זאת דואז נתקד' שרהי' כחוב גושפיט הנטען שבאשד צוות טיטו
שייקרנו אל החומות בל' הפלוי' ויא' בחור אחריו ויהי תחרת אונז
הענלות ושם שם גפואית ופת' והדילין אש' וירושלמי אילוי הכהול וכובע
האגניות השומרות לאוצר וההקריז' טליתה אילוי פרול טנטאותיו ואבר
טוטוטס כי יעצאו ארבעתה בחזרה מודיחטלם ונקריאת טפשיות הגלוי'ל
ומאנס חבורני גוונטאנס עזמנינו ואירועים וירושלמי יעצאו אליה'ב
ארהינו כל הייסודות והם בטהרת הומטי' מבה עזמתה וזהו באז'ן : אן
אליהם נאדרם בא אל שפוח' עד טנרטה'ן חאי'ן זאן וערירין אלש
באוליט' ואיך האמר טלאה'ן זידיעס' ושרמת להט לחות ובכל היותר
אונטיכום יצא נעד אחר ותקע חרב בגטן הפל הנזול לפי ישאול
...חתי'ן זאמ' ומעא' הווע' את הפל' שיטול המגדל שעלי'ו הנז' טיען
לי מונדל הזה אבל הטענה הקידמת להז' דיא' פערת' שאין עליז' סלק
אבל ושאר שניער למזה גרש' סביחון . ושביב טומאי' וטיע' הדרא
שם הביא אל גבר בביה אליה'ם לבן הוציא שברוכת בטהרת מז'ל
שילבו באהרות נבר' זעבריזו' שט' וזה מבדרי' זוסיה' נדע' ובן הטעון
אמורה' ועבדותם שם אליה'ם אוחרים אן הלא' לבבל ושבו' שט'
שבעיט' שנה ושהבטו' בו' מה שבס' רקה' למזה היה' שבעיט' שענץ' וזה
לפי שהשפעה המולות זו'ה. בסך זה ואחר כן' חונט' ואלול'ת' שנות
שבתי' אחר עשרה' שנה' שגע' ערק י'ב' שנות טאריס' י' שנות היטש
י' שנות טגה' ט' שנות נובג' י'ב' שנות' ואלגעה ט' ולבן' שבו' בטלרא'ת
שנות' כל אחר מדם לפי' שעם עבדו' לבלים : אן' הטל' ועתה
שאון' להט עבודה' זאת לסתה נגעטו' כל נך' ומון' איזון ; אמר' טומאס
יודע לאיזוננו כי' העביבה' יטבין אודט' לחבוי' הם עטר חמוץ' מאר
טמה' שבין אדם' לנקום' לפי' שהט' תקען המדיונות' ושלוט' הנטול' כב
הרגה' דגורי' נז'ר' מאדר' מגול' ואונאה' זרכות' זכאנא' ובכמה' שבנט
לטוקס' לא' נזהרו' וו' גו' שאוננו טטפלו' אלא' פעם אחות' בשנות' ההז' זרכו'
להפוך' בימי טן' דהווני' ואבר' תפלה אה'ן ואילו' בגדות' זאנא' זרכו'
אונן' נזהרין' לבן' הענישט האל' שיגא' גול' ונתא'ר' קיצ'ן זאן' דר'ה'ט
טשיה' ותבונע' קוראים' איזו' גכל' טעאי' שבח' : אטב' לו' וילא'ת
קיטא'ן אונט' על' זיכון' ; אמר' טומאס' און' לו' בוה' טעם' אלון' זאנא'ל
ותפקחות' פאנט' ; פטעם' למזה' דחרט' המקרת' אומז' לאיזון' בו' הא' קיטא'ל
טה' שקי'ת' לטנטיע'ן' כי' יש' בעז' לפכ'ר עון' יזרא'ל' ננטא' עלה'ה'ן' עז'
עליז' מנטוא' זוכן' ומקדש בא' לנטו' על' עון' יזרא'ל' ננטא' עלה'ה'ן' עז'
אמר' הטל' באת' להשיבות' זבר' זר' עס' דבר' אמר' זר' נטוא' זר' זר' זר'
אליז' שנטוא' לו' עבדו' וזר' את' בנו' לכת' חטא' או' שדר' פאנ' זר'

三

המקודש הזה. קרבן לפאתו שנה ער טקס פולחן אחד נקרא הולקנו
ונכל חסיד ואלה שאחומר הדוח ויעז אונתנו הנקודת הזה. והחוריבו יעשה
דרוג רוח ושפכים נזילים ושבו הדוחה ליחוץם אבל פולחן במלחות
זהם הצליטן אין דוחדים ; עוד אודיע לאזרע עוזות של אל ב
מי נצחים בהם צען אחים בני החזיר טביהורם והנגול לא זהה וזה
בענוהה הרקודת במו לחתן זעה האביה שיתמזה הקטן לכתן גודל
ויקטן לא וזה לא מוד שיטח אורה אגדלו כהן גודל וכן היה לימייס
טהרתו הקטן ובקדץ החטולו להבטול לרוד ולחויזא טבחן גודל אודא
לו בלא ואלטוך סוד עברו אורלבו צבנש און הכהנים תגליך בו וחגנו
אעטנו המוני שאינו לבוש עבור' הווא צוות בנד והחון שלובע' הגשים
וונדש אול המורה וזר אול הבתים שבתקודש. ואמר להם ראו כי אמי
שי לו השוקה שתיא פנוי עמה זהה הבנין והחמיין וזה אלה כי נשבע
להו יצטט טיהרתו כהן גדול יצילב' גנואה לסתון אלתמת או קמץ כל
הבהנין להרנו והוא בקי' מהם יחתים. שויטטנו דברו דאיונה זסן
לחט תחובל' אורה וככזא כי אמרת אורה וזרו אהויה להרנו גאנטש נבות
המלו' ומיטט גאנטש זרלע' לאלאפנדהווא של פזיות ובנה קאניש שט
אהבתה למטען גודל באזאץ פרקי' ועדן חבית קודב למאניטש ענרט' ;
אך האלן נפלאגן אך כל פרטיו היוזרים נמעאים בזונתך ; אטול
טומאץ שכא נס מות טאמט איזווען טאנטחט וווען הווא טאנט
דורש לאנערם דבנין חוכחות ואני מביא לאזה מיעוט החודדים ושבה
נפילהס : עוז אודיע לאדרגן ב' סבות אחותה לא' כי
חוותה נתחלה מאידך דאס און בעני האל' הידן להבאת מלחתם
בכו' זיה מפושט בכל טפל וגביניא וליכן לא למזרו החובלות
הפלחתה כי לא חזונו ובן זאפר עליהם נון אם יראה ודומת-יכאשר
חטאו הטעו חאל פון מלס וגאנטו קזחות פבאן זטמאן כהיל
מלחתה והצעאה לא תינזערום גראן חאל לא היה עטם ונטאנו
טפינטש והז טפליק בזאנן בלז דזעם : הא' מי לא רוא להום חשלחות
להוביל החכמת איזר הביאו וצוקים והוונט זון זילו הגרול נושאית
זון פולים עט מגדיים יעלהם וכי לא וסן הימורית ולא זאום בעולט
לא ירע להשבר בלאקם ודין אונטיט אילו לאלו רוא חיות נזראות אעדי
לא זטען כי חזק צהע זוות דזגדה ; האיב הצלע' ואט' ירע הא
הבדר שארום לא זאאן מעולם לא זטעל לאויאן אטחה איזהו מזען
זטחים תקדוטש שאיזו ורדים מן זר אודר אל חבקעה אנטיס אכבייס
האטיס וויטניש גאנטש. פאנשי הבקעדי' והט נאש לא ראנן
לא זונב סוק זונט להם ישחא צוות הום אשר מתחאה ולטעלדה
ז אודט זשהארם זונט האזעט גען אודר זען קוין אוטם סונטארויס
זיבר דורך שם איזקוקליש חביבו זונת הפליגטארויש וצחק עלי'
אי' האקל' זונז איזויהק זונז האה לסת שטן אנטיס זוכבום עלי'
קוקיט

ונכוןתו זה כי אם להציגו מינ' מינ' יתגנגן עמו;

103

הציג מומראים אוון עזון והמנציע דומות שאם הוא קיבל אמות לא כביה
אליא ובשידר זהה ההלך פירא אל אכני טבצאים גושאי חזקאים לפניו
לעולם ובאשר מות לא מות ולא נמות אלא לא לפין ראות האנדים : אבל
המלך זו גזה בכמה שיזברנו בעוצם התייחסים ומה שיאכלה הוא דבר
כך נס בקץ חקרש ואני העש עוד טעה אחרית כי היה מפני
שעריוין אפילו בזעם זעם וחוכמתו ובו אהבתם במיון שבתוכנו היה
לנורשס כפי המשיח טבע עונס כבוי שאמות לא רשות צייזאל חקרש
בגד נגידים כל שכן אף אחות עבירות לא חינוכות אלה אל הווע
איך יזע מנצחוס ושהבוח אל אמר הירוש על כל אמר שאנדרו
בדבירות בענויות על דורך החטאת לא על דורך אמות הוועס ומכל
מקום שכא אמי בחנילוות שאנדרו ליהויס מה שטעללוות עליהם
והטבקש הדעת למי שאנדרו חטא עלי נאם והוא :

ההן בسنة ח' למלך הגוזל אלפנטו מספורה כמו בזע
איסינאג' אגנדים אגשי החמס והשליכו פנור אשר
בבית יהורי ומלטו אצל השופטים וצעקם לאמר כי פצאן גוצי יהוד
בביה אש יהוד זען בא חיטוט ונטשו לביריה יהוד זען זען זען ח'
זיטפונים כי אין לא הרוגה ושונאי בקצת להפילהן זטמו יהוד זען בבור
הסודר וזה נר ערב פאשיקאה זי סטסיגיאט אשן העברים קווין
אסת ויצא קל בתרור העז' זטמו בלילה דאסינה של פסק ודרון
מן יהודים כל ימי חרג כי אין מזרע יהודים לא ממלך חמן ובער
אבל התמענו כל ימי חרג זען שעשן בער אטיגיא ומשע שלחה
באלפה זען הקול וער זען גת חט כבוי שעשו בער אטיגיא ומשע שלחה
היהודים שלחו לערות חבדאות טישלהן שלוחות לחאן המלך ומאר
באו לחאן שלחה מוחשבם יהודים זטם זען אברודט בן זונגעט זען
וזען יעס ג' יהוד זען זען זטמאן בן שוטק והטעללים כנאסר זען
טהודים זען שלוחות דרכו אהיהם ורוודודים ירא מאזר ונהבא
בחוך הייש יוס אחר והחובעים הלהן לחאן המלך וצעקם לפש זען
המלך ואלי יסם שודעיה מוחשבותם זיופיס שלכת איזר תבקשו
להפיל עס עס וויל וכבר נהגלהן זטמי שחבל שקר זען אמרם באיט
העם זמאלך משפט אונולא אסבול עיגבם זען לבט ההגאלות אליא
סכלות שלכת ילו הום ומאר תכווא לפען אראור לערונכם קלאגכם
וחורטכם הלכו מאט החובעים גפוח נפש ומות רב' בפרק היגיע
שלוחי יהודים זטמאן זטמאן לדרע את שפט ובהם בספר והטכינו
שידבר הצלילו הטעוב דון יעס ג' הטיא זען חבט הזיה בחכמתו וידע
בקטיב הצלומות וויא ואחריו כל העחים והטלן שטמו בחבונמו ז
וטענו אפר המלך על לבי על דרכו צי הבהים על דרכו אפר
זען בתן מהגאות והחתן תלך גוזול ורבויגם עילן דבר אמר שאנדרו
שפק אבל מכל מקום אשקל סכם את הוועק נאזר אצלכם לאויז גאנדרו

תשובה

וזה שיטותיהם שטענו ובר איזונז המלך דבורי מלך
זעיר ואב רוזן לנטזנו מלכון כי לך יאתה
זהן : אכרת מלך הלאו טהרו ליהו בוי לא לאחמת נזוע גאות
זוי לכס כבוי כיבופרטות זברות עטפס : אכם השולחות מכל
החולאים אשר חבור איזונז עזין שבת חולין אשר חזק איש לנו ורואה
כאי פלין עלינו טובת בלוי השופת קנהה או שעה אפלו שהות
פנורס לעינן זרכנו איזונז וקצפו הלא חוא צע שערינו הפליזיט
לועה : ועל דבר הורות בזום הרזותים נר' היה ואחר ואא דבר המלך
זהן אין עסן זה בישן לבני מן' חדשין עד הדם אשר הבריחו בעל
כוחיש להת לסת נדחת כי לא יכול לזרען לזרען אם לא יקחו
בריות וכאריך וככדו דבר המלך פאנן לחזחהן ולא מצינו מקומ
לרבך עסן ויאל לנו המשנה ואמרנו לו חמארע ואכר לנו אין בו
אשכח עליכם שזום האלן בעז הוות הלא הוא לטעמם הנזירם
ואם הם מושאים אותו חועלם אמר נזילם מאשמה ומבל מיקט בתנאי
של אהקהן אליא דבר מועט וקצום ובן עשנו ועל דבר הנגבה פודע
גאמטר והזענדטן לעבדים שזורה יאלל הגבורה ועל כלס יאמנו
נסבנעם הכהאה להרעה רעם ואוביס ולע' יטול' החשנה האם לא
יאמען בין הנזירים מי יגעב אז גול ואן על כי שטפאנן בנטזין' בל
הברות והחישובן כל המעלות כבודראוט בכל אם חולין על דען' והנול
אליא שרוכת שלחה כתום לכמות דבירות כמו שהלבנן' באחד כתום לבען'
טומן והנלה ופקד כי וזה המגלה והמזהה טום קמן' בגנערן תודיל
בכחות כדור השמשן ועל לבוט השמי' פון' לאדוקון לא' יסנא איזט טמנ
טעבר מאכזרו ואנו צלחות עסך ומעשיים שעבענו ואק לכוון אל טער
המלך כי אם גלבוש יקר' ההנו בגדרים שחווים מתנשברם וכל קפץ
אושׂר ואמר זונת הבשוי לא אכר אליא שטוט איזה יהודו לא ילכש מאי
השלוחים זונת הבשוי לא אכר אליא שטוט איזה יהודו לא ילכש מאי
זה פ אכר אושׂר וצטבנ' כי שודך הפליכן' לחת' רשות וכגדי לנו' אכר
אילן' אם בן אהם חולין' נחנוך הטעמי' ונשומות' פילד האפונז' ווינו
בג' הדין : ועל התקוץן אמרו הטלחות מה דעתך איזונז ודרתע צו
לטעל תקד' ואומה שפלה במנן הלווי' בהחזרה תתקאים' : ועל הנימק
מיין' מי דפס' סוגלה שלzechת להה שוואה בשטנה כ"א הבהוי'
וינקעס אשר לא יטפיק נח' להכיעם זיין בתם גבונת להשמור מטה
שאנו ראי' : היזונ' המלך יא' ברוביכם טעה יונת אל תלגנו ומונז'
וכם וכהר חבאו' ובכתה פלאה רדא' אוחבך וורה בחשע' איזוכסן
ך' באו לפני זונען' ואמר ראי' לטלות חקי' וחקו' ברבר' : אמרו
זוביעים איזונז המלך הנה כתוב בן השופטים כמה חוקין' ודרשו' אפל
טאה' זונא' הירז' ועתהן' כינוקין קזוק' וזה יגיד את איש' עשה'

ג'לון

גנום

המגנין בזיהו שאוכל למכוריהם לדמיון. כמו שהוו חם עוזיאט לט' את הכתוב
בהת' מלכיותו : הדשיות רוביירוטו החכם לפניו ואמור איזריאנו חמלני
ביטה דבב אל אלו ודרושע פזיזו לא מינו מכדיות לשליט איזמא . יא
שייקבל זה מטה לבך שיקבל עליו שבעמאותו שם נטה או' גראיזון
ועוד איזהו עז מהניש טנק לכל עיר וחטא להלחות עליה חזיתן כבירות
ואומר החזקה להשלום עטנו ולקagle דת וטליט זונת לונד שבעמצעו
והוועת לנצח מן העיר ולבדות יברוח זונת להלחות ישלוף איזבּוּ
זוביא : אמר המלך יאצטע מלך היה גאנזן ואנ' בזונז ואיזה מן וטליט
הלווקות הנזאתה יותר איזלו והזא שייקבל עליהם שיזה . אה' לבתחתה
שבע צוות שיזוועו הוא מכירות ; אחדו זה שליח המלך בעז העזרה
יאמר להם אני פגקי טוכתבם ולמה תרחות בשתוי זונת זאנ' שמעו
כן האפיפיו והזהגטינס יאכל זו שאות שיקבל טבליק ייז'ו הו אטז
ליעולס ולא יוכל לפוא לנע עזן : אמר אחד גאנזני הויזזים רנה כחוב
בחזונם שיזאראל מאסן במתנתה החזוללה שנטע להם האל וויא איזק
תמרתו איזע וגוא חלמ' זונב שזונת זונח עטס . אמר המלך פבזאר דהון
זאט והוא שלאי יראת אסאל החכם זונטע מלכונו רנה ככיד מלפוח' גאנז
לען גן עזן ואיזמו פאנזנו גו' זונה עונזנו אם בן איזלאגונזא-שס ;
יאמר המלך ברצדי' הנען אין לתרבות האדים ואיזע חמדרה דנד' התה
הוא אбел' דבּוֹ אטז' כופק לאיר' כמו שיקבען לנער שילטן זונר זונת
לאחטש כל ראי' זעם זונטנו בטאטק קטה זעמ' זטס זטס זונת' המזקעת
הרבות והזרעות יטאנו מביל' מזר' זוב קהלהם פפורה' יקי' מזר' המלך
זהיא הלאו לבקע את ה' גמקנות אחותו וויביס נזאראן ;
ויביס נזבזו ולא מזיאו גאנז ;

הנְּשָׁמָה

העשור
זהו ביטוי המלך רון אלפונסו בן האלוף רון
שאנטן בן אלפונטו הרוזן ואבשלום של ארון
קארסטיליאנו ורונטו וליאון ובאלטיריא ושביליאן וקאריזמא
סורסיאו וגאון ואלגרבי ופלריה עשר מלכיהם' בן שאנטון גמלון
ולבן' של האIRON בקטן לבנות ינני פלהטיאן ונקיראו' איגרפה לאבניש האון'
رون פרדריך בן זמאלר רון שאנגן רון גאן זאנטו' טנחת' כטלהה בזאל
זאחד ורמלוטו' לזרן נאץ' בן האנטפאאנטי רון בזאל' זומאטה וויז' און און
זהו באדרן איסוגא' ושפט' בן אלפרית' בן איביזואת הלה וויז' האל
את זוחו ללקת' בחר' חמלר' ולגבוע' הטעט' זרל' עבוזה' חמלר' הלא
יוסף' באדרן מוהילה' זער' טוף' גבון' זבר' זויז' זויז' זשב' האדר' פאדר' וו'
עפו' זומאלר' באדרן' דאהו' איש אמאני' סמאל' זתקו' בצל' מלכו' זאנט'
גדול' גמלבות' קארסטיליאנו' מטנו' וויז' מטנה' למאלר' זגדול' לייזודיאן' וויז'
לייסף' טירות' בנו' הטרי' אטבליט' על' שלחן' וויז' לו' מרכבת' וסוכט'
זאנטיאן' איש' זייט' לפנ' מאש' זאנט' הו' שט' איז' אה' זאנט' גאנט' צוות'
אנט' גבוד' חיל' עבר' לייסף' ויקט' לאטען' לו' זאנטו' גוזס' כי' גאנט' פק'ז'
בקנת'

שכונת זיקוקו הטע ואמן עטיפות נטלך טלך ; אמרו חתבנש ואמן זמאנן
קבר זיקוק יוויע חרבן פאכט זעטני גיט שם סטיך לקבות אבן נטעלרין
ונטולבה נקבר במקום החתום ומלכו ונטאהו ואינו וטאנז לא נזען לי
זחורי כוות שיזוחוקלאן לנויאן דיללה זהויא ואמר איזון האקלז אין ערונות
דערך ערונות כי הווא ברע עמד על דבר טבוחתו ; אמר רגאלן טעהה אין
עמץ ערונק אל הווע' אלכו ווואו און וואזא זם אונז וויא פארא זאובן יעדר
קלע' האלבו אטמאן כדבריו רגען אונז גואן היידאן זהא זהאזיא הפלג
זעט האבן אמר זטילן או טפחים ואחת אומרים כי לאטזיא את רגע
האומסזיא זהאזיאים אהו טבע מארם כלום זאה מאן דעם זונזיאטס
ברגען זה גואז שי אונזים והעווין אין וואו בלילה מלין פער וללא
זעיר כתה וויא אמר לתמלן לישו זולא אומנותו לךן כי אין גבור כיכזון
זישעבנה זאל הנגלה זאמן גען רטילן זיקוקו גת גואן זיילת זויה עיר
דאלאן זזחוקן שם ער זעטנא ולשכונת יטעלן זהאזיא זאלאן זטאנז�ן 1

השמד והט

במושת הרות מלך על רוח מלך ארויר טבו שיאנזוק זוהה זה שנת ת"ג
לע"ז ובקעת כל החרדי איזר בספרא שיקכלו טבילה זו במקומילת
ואם יעצור ורבן גורה ימארן במלכונו שזה ביעידה עם ואוצרות עוכמי
זה וכי ישמש דילולית כו"ז נאכטן בכל עדיות אל העור חדולות
ודינמו קול בתענויות ובכחות וטפלו ולקיים העתקה גאו גערום זטאלל
לשם מה העין וכאשד הנזקי אמרו לדם הנזירים הקבלי פדר' טזאלל
לכם כי זה חמלץ מלך עז עזונדר פאר קיט בטהרתבו ולא תאלחו
עט ביחס חוציאו או ואצאה נט לא חורו לו על פיטן זר זיאר יכלהוב'
על בלא כל תחביבם וחדאו טלא געול תעניכם לבן היפיסוניד'
פושע צו שלא יטאל לבס הרבתה ראיינו ויהו רום מאט טילו היא
אראש כל דרכו ואנט אומאים יטאלל לט פרשו אינו שאלל כי אם
זע' ואבנה כלט ולא נבטול נזק אחות כל שבן שורש כל האנין מעד
חיקאו כלט וטאו לפנ הרמלך ואמרת לו שומר מתחם כי לא ובטל
סבון אנט בלא צבן הנזילה טמאוונת אנט להט חמלך או עניט
זבון צם מרוון אנט איזר צאליט טאליט טאליט מלכות זון מתרוז
חערז ואנט נטאליט לעצבם כי אין לבס מלכות אחר אלא וזרון
למה קטלאיט עתה נטעה בנו חני זאבך שאט ליא הקבלי טבילה זטן
זע' אנט טזעבזט דלא לא זעל לבס אנט זוות אנט לא יקבלו
אנו זע' חזע יטט וטזאום נקבר בכל רוחם זאאן בז' יעבוז
ה מלך ויהו רום עט צאנז ותבז לזרון ליטזם טזעגנ זאל חמלץ
טזעגנ זע' איזר נטלהאנז וטזאום ברהס זה זע' להט חמלץ
א בין המלכים כל' ראנז זאאמו צו לא שאאלתי טבילה זע' לא
זע' לאשרה של נזק פטר כז ענויות האלה זת נזקינו ליא לא

אמר ר' יוסי בון זעירת דבורה לוי זעירתי טבו ר' יוסי הדרום החותם
הגדול כביהך מזאת הסען ר' יוסי ג' ר' יוסי בטהר ר' יוסי בטהר
סמלחון עם ר' יוסי האדריך אל כל מלאכי הארץ שאנו שאנו צולחן צ'ה
סמלחון אמר ר' יוסי הדרום נעלין בשמה והוא ר' יוסי הדרום נעלין
טעה לך מה עין גוויל התכווית הדרום כי לא ידע כמה רבד ובען
הה' הדרום אמרת אלא סכרי ר' יוסי אבותיהם נעלין משם ואון גרא

- 70 -

אלא סופן ביטחון אשלו הות שטף עזבונו אכפת לא
לעין הראשון וזה כי באוצרם ארבעת רוחות ביטחון דודו
שנת חטמך דבריך בבר פארד בכל נאות העם לאלאנסוי
לא ט אחות זמי ראו חנוי' תדביך חזק' ובגד אפור בלבם כוון שתחדש
עלינו' היה ולא על גאניסטס נאות שליטנו' למקומן איזא' והפוא איז יאנז
סלאנסטס עס דב להציל את נפשם אכבל דביס נישאינו' באוצרם ארבעת
כו' הי' וראים שטא החכלה היה מן העם' לווער מה שבלבם ונשאינו'
באוותם ארבעות לאלטנט ווועט בעוואות מקבוצות נאניסט ווועה הוועט ווועט עט
פי' צהו' חזקי' גוליאם לא גאנער פשטיינ' חותם קיזה עט' כל אט שוחט
לואנס קיזו' עלהה' חזקיות ווועחו' ווועחו' לשחטן' ווילקרט' נאנסיטט
עד' עס מל' אחר' ווילק' עלהה' ווילק' פאר' אט' ווילק' ווילק' גאנסיטט
וילא אט' גאנסיטט עלהה' פאר' אט' ווילק' ווילק' ווילק' גאנסיטט

۲۷

וּמְתֹהָר אֶל הַ

וּבְרֹחַ אל הָרָמִים אֶל-זָהָן כוֹתֵב הַמֶּלֶךְ לְגַעֲזָן נִקְמַת עָם וּוְשֻׁעַת
תְּמִימָה עַמְּדָה בְּרוּשָׁה טָמֵי עַד-זָהָן חָדֵש אָזְדָּר-זָהָן אָזְדָּר-זָהָן
יִזְרָאֵל אָזְדָּר-זָהָן חָדֵש-לְהַן אַסְעָרָה לְהַהְן כִּי-זָהָן גָּזָה וּעֲנֵי אַסְעָרָה דָּרָא-
הַהַ אָזְדָּר-זָהָן מְלָחוֹת זָהָן נְלָחוֹת בְּנוֹ וְטָמֵנָה תְּנָאָרָה וּבְרָב גָּזָעָר וּזְוֹסָת קְסִידָה
וְחַשְׁבָּה לְזָהָן וְנְפָלוֹן בְּרוּשָׁה זָהָן הַמְּסִיבָּה עַל-זָהָן וְסִיחָל לְאַכְרָב אַקְרָב שְׁבָּתָן-גְּנוּשָׁה
צָבָר אַיְלָה כְּתָמָה וְשָׁעֵית הַזָּהָן צָבָר שָׁאָל גָּנוּתָם לְחַזְוָהָה נְזָהָט לְנָזָחָה אָזְדָּר-
הַדְּבוּרָה הַאֲלָה בְּסָעָן חָתָן וְסָלָן זָהָן אַל-פָּנוּזָה וּבְרָאָת גְּנוּסָה וְאָתָ אַשְׁר-
עַשְׂתָּה וְאָמַרְתָּה גָּעָזָה אַלְמָרָה מִשְׁרָתָה וּבְזָאָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ סָפָר וְרוּבָן דְּחוּטָה
וְזָהָן גְּנוּשָׁהוּת לְפָנָן יְמָנָא כְּחֹב אַשְׁר-זָהָלָל נִסְלָה עַל-שְׁמָוֹאָלָל בְּנָן
זָהָק וְעַל-אַשְׁרָה וְסָפָר מִשְׁבָּתָה וְזָהָמָר אַשְׁרָה מִעֲכָרָה הַמֶּלֶךְ אָזְמָע עַל-חַנְלָעָה
זָהָמָה וְסָמָה אָזְמָה זָהָרָה וְלָל אַיְמָה לְהַסְּעָל אַזְמָר שָׁלָה זָהָר בְּזָהָרָה וְקָרָא
אַלְמָה זָהָר-זָהָלָל יְמָכָה שָׁפָר לְמַבָּהָה כְּכָל-גְּמָפִי וְצָרוֹר וְכָל-
אַשְׁרָה לְאַזְמָה לְזָהָרָה וְזָהָלָה בְּשִׁיעָר הַמֶּלֶךְ יְמָרָה זָהָלָה אַת-סְבָעָה אַזְמָה
זָהָמָר סְהָמָר וְזָהָהָה לְמַבָּהָה זָהָא חָזָה אַזְמָה מְשָׁה זָמָה וְכָל-חַזְוָהָה אַזְמָה
בְּמַלְכָה קָמָה אַזְמָה לְיָהָה שְׁזָה אַזְמָה לְבָב אַזְמָר עַשְׂתָּה לְיָשָׁה
זָהָמָל שְׁמָמָה זָהָמָה אַלְמָם וְזָהָמָם וְזָהָמָם זָהָמָה בְּלָלָה
זָהָמָל

התקנות מספקת להם אוט. בכל קיטוחו יומי כל שגן האלכות שלנו
או מפליזיטונה או דעות גדיות וдолות לדאות כי הטענות שעולות
זאת להסוך המדות הרעות שחדוות וחישב טעניות מענוגים. ב-
חדות לאו גדוול נושא למשפט כי אולם שהה להם למסור הגערת
פונCTIONES שיתעננו לזרות וראשות לקליט ואו גדוול חופה למינא כי
אתם טראוי שוהי עזיקות מכל טשטט ומשל הכל הפעלות והזרעים
בכל תרעות ומצעיות לבל החענוגים העו המשפט והתליין ודריש
לבחנות גודאות ללמד מצאות מתענו כי מאבותינו לא נשבוע ולא
בטפחים נקרואו ולא בזמנינו נדאיו או רומאנס האקסטי ל' דבר אחד
ובכל העאות אלנו לךנו גודאות מרכז. יקח חמא אחר פנוי אידע
והוא שתפקידו רשות' מטהו וזה חותם קידם שתחנו כי פליס פלאין
ובוים עם גבור חול שופך דסיט לביט וטקיינו' בלט עם שופט א' טופ
אל שידע טפיו' דסיט אליא' שידע לחרב לבנות באגון' השופט שיזרע
להזרות לבנות סמכונות הוא לזרות נלאוב וטאנק נטישן שופטיב
שעד פלאות שלא' יכיניע ועת לדבד אחר צוק באומנדת ל'טו' טנו'ז
דאשונת דבירות הרכבת בלתי צורקיות המכאמלים האודיקט עשוין. ת
אלבנות רשות' והמאורטם בלתי צורקיות עושם לאושם אבורייס. גאנ
בל בך עיטה בכלי בך עשרה כי אפיקו' בשיזו' לנו בטוב וגנוגו'
ועכל שמן בשיזו' לנו רע' שנזהה גנוגו' טוב. האטינו' בך אלה'ר נ'
אנחן זהה'ר יש לנו למסכם ובן מפי אלה'ר. שביל מלך שיתן על
המשפט למי שראה' שאינו ראה' בעד חמלה פגנו' או לתוך בדור לאיש
ההוא יחו' לו לאמתה כי כאריך לא וביט יראת כבورو' לחוש' גאנטנו'
ונבד עונש גוזל בכו' ולבני' שיט ל' רברום אחורי' לנפה'ר רענין
להטל'ת המפוזט וסוף' אומץ שאט חורש להעמוד מלכחותן לומניש
דרמה על מה ששאטם עצם לסבנה גורלו' רע' לנוז' ולצורה' כמ'
חמי'ם ותיה'ה גבניש. במו' יהודים שלחו' לנו מושל רחנן לאי' תרין
אכזרים לישר חול'אתני' ונזהה גנוגו' לעזה'תכם אין חוץ' ממרחין
לכט שחתחנו' לנו קיטש שחאונו' לפני שבת'הון' ולא בעז'ו' חטאי'ו'
אהבות נכא' בנים לאב'ו' לא מד' בעבדים לאדרוניהם זבל' עד' ומא' ז
וועיטה חמוץ על' הרבד'יט ואו' שיכח'ו' בטפל' החכונ'ר' בדור'ב'ת
לבחוב' כל דבר' משלו'יהם באיט' לפניו' מטשל'ת'ו; אט' המלך מגנאי'
כאמ' מהפ'ק'ה'ות' והעלמות' גער'ת' בז'יע'ה' ומא' קשת' דע' בדור'ב'ת' ה'ה'ל'
זהה' ב'ה' ה'ה'ב'ה' ז'ה'ב'ר' ח'ש'ל' ש'מ'ה' ח'ז'מ'ים' ע'ל' ב'ל' ר'ב'ר' ה'ע'ב'ה'
ה'ז'ה' ב'ה'ז'ה' י'ט'א'מ'ר' ל'ה'ם' ז'ב'ר'ם' פ'ז'ט'ם' ג'ג'ע'ט' ל'ז'ה'ר' ז'ע'ט' מ'ל'ז'ר'

עכדי נשבחו:

ונון ומילר הודה אנטוינטן לפעלה כב נומד אחריו
וזיש לרובים וקצת אל תומאס אל וזרוישת והזיש
אל ג'רי.

השרה
המושלה העש מומאלת וב המול אעלמאן שטן
הזרז ואלהו אשר עובנו אשר קיטלט רבענין
האשיה את נקבות טבל הקבוצות הושלמה מישועבתה ליזמת ולחומר
באמת גוזלה האות פטשלט פוגפיו זוב ורוא חילתו לקחתי אחות
ש אומד בז הוה זרעו גוזלה החימה פאלהנו ובל ערך רכבי
ענטוני אשר עליהם חיבנו האברון רצוי להודיעו אתכם דבר אחד
זהה לי עלא נסחט אחות בנטון נאותה השם כי הוא כלך לך כי
אלהו שאט היה ביןינו עשות צוריקו עם חמץים אלף וצערו או מה
אתה כלך טוב כי בעבורו זכפרון הצל היותך וחאים וירושאנוס כב
שלאו המצעיות ובמג רוח יכול אלהו לטזר טבל אלהו יתיר תרזה
גאומגה כביה נזרע אנתנו חמץים חזדיי אשר אחותנו זרין שצער
אלחינו על האברון בר זרעה חמץם נרומאנוס ורמיי

שברענין וזה אין. מרגנץ אמר ואמרנו לכם מרגע שאתם מושגחים לאם ובן
לדורותך אתכם לאתכם אל אחר ולבת אתם תטבוחו לאלתרותם וארבון
יאערוב עון זה לאלהה שעת יכלתו בראו. ועם טובייתו אין מוניהם
חכמי מספדי עין שלוחותיו ידרעם במת שלוש היה ליזמי יס נוריאן
ונוריאן עם זומן אמרו לבס גבל נכוונו ואתך לו שום דבר עז
על כל החזרתך ולפי שאין דבר יותר נאות מחייב ותורת יי' נאות בפירוש
בבב' השלום ואין דבר יותר שמי ונחותה שענאה היה הנבש כרא' בפ'
ולימוח אני מודה עט אמת ואחת טבניות עט נשבט נגעיש א"ר
בצורות אם רצכם שזרעו ועתינו ונורוק מושיבך ומובלעך
ב' אהונן העמוד הרקע והקיט בלאו מתנווע מהשלמה זונא דלאס
ב' עז דמערכית, זה עזיל טאנטו לעז ולכט בגדותם שלום שער
זאדור בז' ציאמו לנו ולכט בחזען מלחתה מלחתיך זאדי ציאור זה בז'
זאחו שניראתה הבק� סהטלך אויזטדא על חזקן הדעת. ולימוח זל
המוציאין לך פונגן וואזען ווועזען ווואליגן למושליך זה פ' ז' פורה

הכל בזאת יוציאו נסחאות והשאלה נסחאות בטעותם ורואו ורבע עליהם
ולא ינורא מפוארו וכוקט קרויטט מיא הום השמלה נסחאות
דריש הקדושים הוא ווועלם ואם יגאלת חגה שבלם מפטן בון עדין כי
בזה כל המלכים לעשו כבודו: תשבת האנטיפטר ואמר סוף
ל סוף אין בדעות דעת שהרי אם המכונע מחל לזרם ואמר שארקינע
הבדן בעמיהות האלה אין זה כי אם רגע לב ומזה שאמור טלאן קבלן
סבילה ושו גשאות טמאם כוון צוות להט ברוח מילת נסחאות כי לא
קצתה המבילה אלא במקס מילת בירוחם פושיעון לילרין לבלהן
שפוך דם בילדותם וצאთם מורה אמר עז שיראה לנו פלא און
התקיים ורע חזרה, כאשר צופר רמו בזון שחתודון מהבל' חחולס
אבי ראהה שאנוישת חיטובת האנטיפטר ובונתו לא יספת לדוד אלין
ואהגר יטוס שבה אלו שאלהה עם האנטיפטר ובויהה הנסחאות ציעידין
אך בעבורך עם אלה יאן ראו היהודים איך הוא לועט ורומאים אלו
לאלו נברוב לסתות וולק שפטה והערימות הרטה אשו גדור גראול
בזול בצל מכתשלות ועל זה היה זיה לב כל יהודין בכל מקום שפוך
נסחע אבל השבוי מלכות דומי תניילו החטא ביבואם מקרונין
גדלו והעשות יקנו ביחס גותלות ובפע ורבב בדרכו ורומאים גם כן
מלך אחד בירושלט מלך אסף-זאורה החטודים ונקרוא עמי מגדולין
ושאל וזה היה לו אהבה ואהבה עם האנטיפטר והיהודים טלית שלוחין
אל המלך וזה עם כנחות ברזין ויאלו נסחן ינקי נסח נאץ חאנטער
ציבור חסרו מחרשות וטלחו לו לאמר כל עניינו שאנוישת ואיך נבנתה
ונשכה כל חרעת ואס יטען שידוד גערו עליותם לאسلم מחד ומצאר
עמחר טלית פהו ומזה לבל ההוניגס שיפחן את צוועיותם ואמ לאל
ונכל עכח לפטל הגאות לפלחות ופחסות להאותם הרט וכן גאנטער
לטער ובל למכוז מזיחם ווחלהם ולקבוץ נטונט ווילאטהם וכן בזין
שוכן לזרע ת-שנות המלך ווביינהו אונלי כל ייזטפאו וויאנער
לטבאובט ויאווח לפניהם ולא געיל לרט וויאחוט בזון זונת וויאבָּא
המלך וויזו וויזק נאצט ברבריס שטוצט זעדה טלה המלך וויאנער
שלוחין לאנטיפטר בירבויות טלית טנט והוניגס וזה השם כי בגד זא
טפין וויזי לנטונטה אונל שי טהוה טלא נבזות און ייזה וויכר ונדי
האנטיפטר כלום אבל אם שניגיטו מטה לוי הנדר ובל לחון בזונער
דלאה המלך זביבו זביבו האנטיפטר ובין דערין ווילו שטונט
לאאנטיפטר וגדר לו מאה אלף פרטוט פאץ הירוחים ונטפונטה זא
המעונטונט לה אונ יאנטיפטר פהפה לאיוונט וויהים וויא זא
אל האנטיפטר ערלא זבירו הירוחים בוארז כי נטלו וויאט עלייה
אבר האנטיפטר און זה כי אס זונטה וויאי השעה אלין ואצט
יאנטיפטר ליקוע טבר אונ כהה הירוחים וויאאנט בזקוט אונ עז
קאנט

באות לודאות מה הקרן חזר המלך לעונתו וזה שאלת' הבהר' הנה לא יותר לא יישן ו'ל בז'ה הוא לא יותר וגט אעט מנוח לישן ... כי טהור א' שונע' פירואל או חלמ' נבלם בפחוון נפש ומון הפעילויות עשו שפטים :

במלכות צופת למד ענין אוניות אהוביו הרע ואחמו למילר

אין שחותמת הטענה החקד וכפון כן שוט אמתלה מאנו הטענה' שטענה
ויניד הטענה זו עצה המלך ליחסות ביטוחן ליהודי וזהו וזהו שהרנו
מי משושים איזה נזהרי היהודים יעצחו והו עמו צוה המלך ותפשע כל
אתם יהודים ותחזדים בשטויות התאבלו ובכו וצערם כי ויאנו אבדן
הארון ונתקבצנו והלבנו אל המלך ואכפו אדרונם המלך מחייב המלוכיות
אשר קוראנו הלא הוא שבלנו בו טוהר באהות דבד עי' יסועין והבאות
שאמ' מהיה נאמן על עצמו לא וזה גאון על אהורי' אמר האיל' הדוא רוג
הצעיר אמרנו לא אדענו ולא עלה בלבינו רעה בזאת כי לא טומם אנחנו
ולא טפשום לטעם עאמנו זמינו בטכונה בו וזה לא צוה שאמ' לא בגין
מי שונינו וננוול ואכפו כי כל שמי הארץ היה עמו שאל המלך לשוי' על
ענין זה אמר גאנץ' ברבי' חומי' ויאמרו לנו כי נמצא בפיו' כבוי' שהיהודים
אוכלים והמלך נפל בלבו חסוך ואכפו להט לטה לא אמרת לי מורה
ער שהיהודים מתעון לבן הביאו לי פג' דבריו' היטים ואדעת היבש
הטפל' וגאנץ' מכל דברי' מהירות דאן צוה המלך' טויתו' בכל הלאני' מון
אמסטרם' לבני הארץ איטר ברישו' נפצע החודג' בעט חותם חיה בחרען
המלך' שר אחד מבור' וטמעא' אשר נא עם שליחו' ואמר לו המלך' אתה
הראש' הנכבד אם נמאנא במלבו' שלכם הדבר' האל' אמר והישמע אל
קעיל' לא' שמענו ולא' ראיינו מיש להחיק טוב' למלאנו אשר לא' ווישטלו'
בעיני' גערת זבדיה' שאון להם ערוץ לא' בשבל' ולא' בדעת כי אונן
יהודים ומלאנו לבו לחרוג נארוי וזהו נגע תחת מטה שלחו' ומלבתו' ובכל
שבן בענין מאום בז' שטישו מרבנן מדפסאות אשר לא שמעו בכל

דינר

卷之三

הנישׁת לְהַזֵּן לִמְדָת

הטז בעוד פונשטיין וצאן יהודיות בחול המוער של פות אל הרידה לשבטה ועשו שם השחוק שתנוויל עשו שיזיקו אחר, באמצע בנסות עיניהם וכלהם וולניות שביכו גמי שיזיקו לאחיהם ישב במקומו : רוח צדיקות וירך שם אנשי היבג' נטה שא רברוב עף יהודיות וגמarchה מזיבת ובאלטר הילכו מיטם אמרו איש אל רעדין בנה נקח נקם, סאללה הללו הוא בשגעול עליהם לפני החטאתי זנאני כי האיש הלאצער איזע שמו קראו את שמו ויאו והוו מכאן בראשו ללועג ותאכזרים וזה ישע יון טומ מוכך הדילנו לפני התשופטים וספחו הרבה רברובים והם האצער ונתפער מאדר זאגער דאיו שטעריע למלה העון הרע זהה ומעש טהרו ולא רצוי להטמין והפטש חרב ביתם ולא השואוין מן התוירות פליטה לבור גער קמען אושד נחבא בחוץ חורב וחילזון הקטניש עזאים גויס : ביטש הב' בא יהודיות מעיר אהדות סוכחה וויצא הנעל ואמר אתה תלכנו לנו כרע וכוכי איזע ברחו ולקיים וגעש למוקומך גאות שהרונז'ו ורבנו אחוריות ולא קשינו אפרל פשע היה בינו ובון המות ואשד שבו לא רצם מצא שט בלבול כי כבר שמעו הצעודה באנטישן ועם שוחר עזום נאולו :

8

לפְּנֵי קָלִים וְאַחֲרֵי עַזָּתָּה זֶה הָעֵדָה זֶה וְזֶה מִצְבָּלִי יָתָר מִמְּלֹא שְׁחוּטָה
מִקְרָטָה זֶה וְבֶן פְּסָמֵן כֵּן הַזְּהוּגָה תְּדַבֵּרְתִּשׁ בְּמָקוֹם שִׁישְׁתַּקְעֵנוּ-הַמְּנֻצָּא
דְּבוּרָה זֶה וְאַנְיִ טְמַעַתִּי טְהַרְמָדָה בְּקַחְתִּים הַס וְוְאוֹתִים מְאֵד זֶה אַפְּנִיל
שְׁעַמְּדוּ בְּעֵצָה בְּבִנְצָא זֶה גַּסְקָטִ שִׁישְׁתַּקְעֵן דְּגָבָרָה זֶה שְׁעַמְּדוּ אַתָּה
בְּקָל וְשֶׁעָרְשָׁמְטוּ הַדְּבָרִי-כֵּל כֵּן גַּמְרָוּ-בְּאַמְּדָד הַשְּׁלָמָה הַעֲמָדָה
אַתָּה רְמָנוּ קְמוֹן כָּל-תַּעַט וְאַסְמָה וְכֵן-וְצְמָעָל זֶה מְלָבָנוּ רְמָה אַתָּה מְלָכָנוּ
וְאַתָּה צְפָנָנוּ לְבָבֶן עֲשָׂה לְנוּ וְזֶה פֶּה הָאָהָרָתִה תְּעַסְּמָה וְאַתָּה שְׁבָרָתִ
זְמָבָלִי מְבָעָם אַפְּנִיל כַּעַס עַל דְּבָרִי חַמְּסָמָעָל נְסָחָ לְבָבֶן הַקְּרוּבִּים
זֶה גְּדוּתָה בְּזִוְּנָה וְהָאָזְנָפְשָׁא רְאַתָּה כָּל-אַוְתָם וְזָוִירָתִים שְׁתָהָי בְּעֵצָה
שְׁעַמְּדוּ בְּלַא אַחֲרֵי-מְחַבָּה אַחֲרֵי-וְסְתָמֵתִי בְּלַא חַמְּצָה וְחַקָּעָה מְסֻמּוֹת
כְּבוֹדָן וְחַזָּקָנִים וְגַפְגִּים וְגַלְגָּלִים הַחֲכִיוֹת בְּרָוָתִים וְזֶה עַד-אַחֲרֵי-לְפָנִים
הַמְּלָרִי זֶה-לְאַלְמָאָה אַחֲרֵי-אַזְרָנוּ זֶה-לְאָלָל חַקְתָּלִיבִּי הַקְּרָובִים
אַשְׁלִ בְּזָרְפָּת צָלָל שְׁמַפְשָׁע-עַמְּתָה מְחַמְּתָלִיאָה וְלְמַעַלְלָה יְהִי רְמָלָלִי תְּרוּהָ
בְּזֶה-מְאַתְּשָׁמָה וְאַתָּחָרָה בְּלַהֲעָסָה לְבָנָלָל זֶה-בְּזָהָר אַרְתָּהָנוּ וְיַעֲבָרָנוּ מְלָכָנוּ
לְפָנָה וְחַמְּרָאָל לְגַלְגָּל זֶהָבָה אַחֲרֵי-וְאַחֲרָה אַחֲרָה זֶהָלָל אַנְיָלָל
בְּאַרְיָה לְבָנָל לְלָבָר חַזָּקָה הַכְּלָוֹתִי אִם לְקַיְמָהִים אַיִלְלָה וְאַתָּה-וְאַתָּה
הַמְּשָׁעָם בְּאַשְׁר אַסְתָּרָהָמָה זֶהָלָל זֶהָלָל זֶהָסָרָה זֶהָלָל לְגַלְגָּל זֶהָבָה אַחֲרָה
וְכָל-זֶהָדָי שְׁקָעָנוּ וְנַפְלָל לְאַרְיָה וְנַפְעָל זֶהָרָה-עַלְעָלָה אַפְּנִיל שְׁמַעְנָה וְזָוִירָה
בְּקָרְבָּהָתִי כְּהָלָל זֶהָשָׁעָה אַלְמָה הַמְּשָׁעָמָה וְבְאַתָּה זֶהָה הַעֲמָנָה
הַסְּתָמָה-לְעַמְּנָה לְעַמְּנָה לְאַרְיָה אִיְהָ אַמְּתָה וְאַמְּתָה וְדְמָלָל זֶה
הַלְּוִיכָוֹתָה בְּעַגְלָה לְבָנָה וְבָקָר מִן הַוּדָה שְׁמַפְלָלָה-לְעַלְוָה וְכֵן עַלְוָה זֶהָתָלָל
בְּסָסָמָה-מְרָפָא-הַסָּלָל וְרִיחָא-הַסָּלָל יְשָׁבָה בְּכָבְדָה בְּאַתָּה מְלָכָוֹת-אַחֲרָיו-יְשָׁמָתָה
זֶהָמָרָה וְאַתָּה אַזְרָנוּ-הַסָּלָל זֶהָמָה זֶהָמָה זֶהָמָה זֶהָמָה זֶהָמָה
בְּלַא אַתָּה זֶהָמָה זֶהָמָה זֶהָמָה זֶהָמָה זֶהָמָה זֶהָמָה זֶהָמָה זֶהָמָה
הַאֲדָוָת שְׁמַפְעָמָעָה בְּזֶהָמָה זֶהָמָה זֶהָמָה זֶהָמָה זֶהָמָה זֶהָמָה זֶהָמָה
מְזָנָה-שְׁחַעַדָּה זֶהָמָה זֶהָמָה זֶהָמָה זֶהָמָה זֶהָמָה זֶהָמָה זֶהָמָה זֶהָמָה
שְׁמַקְוֹעָה-נְרוּזָה וְרָגְלָיו זֶהָמָה זֶהָמָה זֶהָמָה זֶהָמָה זֶהָמָה זֶהָמָה
בְּעֵינָה וְאַבְלָמָה שְׁרָאָהָי נְסָפָר דְּבָרִי-הַיִּתְּמָשִׁים לְחַכְמָה-צְרוּתָה בְּפָנָה
הַיִּזְרָעֵל הַיִּזְרָעֵל נְקָדוֹת הַיִּזְרָעֵל אַיִלְלָה-עַלְעָלָה שְׁמָרָה-זֶהָלָל
וְקָעוּמָה בְּכָל-אַוְתָם קָרְבָּהָן גְּדוּלָה וְעַזְוָתִים אַפְּנִיל הַזָּהָר עַזָּה

בומישת הדרט. מחרטם זמינה ולבוגר ובדוחה הצעיר. הנזולות הנוקראת
לזריזות אוצרו היה שם קרוב לשני אלפי מטרים כלם אנטו'קאיו' גמליה' גמליה'
ויעיר ושבע עשרה דונם' ל' אבדהן בן עשרה אוניות קראת אגורה שער
הנזכר רוח פיקוח רחם וכאריך עמיד על קוישת ושם העלילה' נסח'ה
שהק' ישותן דוד' גנטבע זבקה הביעה זו לפמי הפלך' הפלך' זבקה'
וזבקה וצבא כו זטעלילט הטעופים היו סטילים האשמה על היינץ' ב-
גמלטו : ליטט טבו הטעופים ובקא' כו שיעיד נמר ויהודית' זטאליאן
ברזונס אוך דוא' זטאל' קוצין' גנטבע' ואך על פ' שיעע הפלך' כ' מרכז'

三

ענין זה נאסר במלכיות רשות גזירה תא למלאות וביקש להורות
מלכה בשערת כללה מוט ליט ובראות המלכה כי לא יכולך לו
אשר בל חזיר אשר בחזר שודבבו אל המלך והשרים בסוף יוזעים
זה שאון ליהודיים אטם אבל יוזם היה מהמלכה ובגלן כוחה עז
מלך על הנאות ואחריו לו ארונו המלך אין לך ונתן ליהויה לאל
בו הטענו אמרם אמרם ואחריהם אמרם ואחריהם אמרם טוב טבעו
ואמרו שיאכל אדם רבש ולא יטהרנו לנו ומי יטהר חתום ואישר המלך
שעליהם אינם חיוב נוחית וכבר עבד חכוה וזה לפניו אבוי הגמון אמר
עם חכמו היהודים ואמרו שמה ישאמו החשוב שבנות חותם טהור
לומר טהורם והזורה שבנות הוא קשיש תחרית ש羞耻 ביבון
בשלין אמרת על העם וכלם ישמעו ויראו וזה עירך לקווע העלם גפני
זה טהור קלקל אבל בפי רוח היהודים זה אמר ובו עקיבא התלמוד
שאם זהה עירך וזושם גנטזין לא חוו יהודים אמר מועלם בו טהור
טרפה הזה או במקץ נקב הנה ; בטע אמרו חזקיה צויע שרט לוחוק
כאלת האם ראיו לרוחם עלייהם ; הרים המלך בבל גומען שם כי כל
התלמודים הגו על קדרו ואמרו שאם כן היה טבה זוחם בערך
כל שכן כי בדעתו נטלים השנויות החשובים . והשׁ אפלטון אמר
הפילוסופות אסרו שונשי מלאה אהיה וראוי שורדים מזחותם כל אונס
אונס מלאתך זו בזון וקלקל טטרות בין האדר גונת ואברה לוו
וש לענ נפש מובלת שלא חתמה ברוחם חותם באיתו ומגוזען
אחים הטרים ומזה ואמר איזנוג סאנול דבש וכו' : אטנברג
שבעאי שבעת לומר טרטין ליין השוב הו . מאשר ימתק לארך
ונזרך אחר אכילה הדבש וריזום השומען והיתרנו שלא אטול
דפואה ושלבן אמרו אל תלמידה לנני וולען עליהם טני ישרא עקל
ובזב ; אמרו חזקיה ואנחנו שטען כי הוא משפט שאחר אכילה הולא
וינגע אם חזק יין טב והרע חין וטב הרוי לנרכ עלי טחומיין
וזו שלא ולמדתו לנני טני ייכבא לנטך לעני זיין וחיה נחטיב להם
לחתמן שלמדו נטה לעכבר את ישו ; אמר חמלין וגוי עתם גאנז לולען
ולא ודען שם נחישו אלה טלית ובבל שבן טיבחן ענדא זיין ; אמר
אחר מינען ואיך יוכל ארונע לסבול שביב אמר יאן זהט במלכוין
ומאטעלין ; ובזב בספר התלמודים שטן נדע זיין ; אטנברג
המלך לא טמפני בלא קוש האתם באתה ומון או יומ שטען אטען
רטינו הראה יט חרבת לנויס טטעל ורובי , ונתאמת אעלט ; אמר
המלך ומכל זונען דהו לסת לא גלות אשין אלא וויש אלא וויש גורין
המלך הכא אטען לבל וו : בזב חט' שבן ערד לדבר טרער
זונען ער הפטון למלך וויא פון פלטן שטען חיזוין טטעל
זונען ער לשת חדשין וצשנירט בסען חט' וטערן גורין זונען לאיזו
המלך ועל קאנ פחדא שטען מיטען העילן ; שטן מלוי הטען גיטרין
ויפיקודין

七

הנ

הכ במלכיות צדקה ווֹתָה גְּדוּשָׁ כָּלֶל וְלֹא גְּמַזָּא בְּרִבּוֹת
מְאַנְשֵׁי הַמְּלִכָּה הַסְּבָתָה זְבָדוֹת חֲמִסָּה לְאַשְׁבָּנוֹת
בְּחֻמָּה זְיוֹנוֹת אַתְּרָה מְכוֹן הַזְּרוֹתָשָׁוֹת הַגְּנִיאוֹת פְּלִידָרִיקָא זְהֻזָּשָׁ
אַשְׁתָּה אַחֲרָה יְפָה מְאַרְךָ וְזֹהָא לֹא שְׂמִיעָה אַלְלוּ זְאַחַד הַפְּצָרָה הַזְּבָבָ
אַלְלוּ וּם זֹהָא אַמְּתָה אַלְלוּ בְּיַדְוֹתָה זֹהָא לְהַכְּבִּידָה דְּתָה לְהַנְּטָה' לְעַזְלָלְכָן
אַסְיָמָל אַזְיָתִים' אַלְלוּ וְזְכָמָרְכָפְיִי חַיְשָׁקָא אַתְּהָבָה שְׁמַע אַלְלוּ וְנַעֲנִידָ
בְּחַזְעָא וְלַקְהָתָה לֹא פְּתָחָה וְחַבְתָּה הַזְּרוֹתָשָׁוֹת כְּאַשְׁר שְׁמַעְתָּה יְהִיָּה זֶה לְהַבָּטָה
לְחוֹרֶת נָסָע עַל טַנְאָמָה הַזְּרוֹתָשָׁוֹת קְפָאָה לְתָה וְדַיְתָוִתָּה וְזְבוֹנָה הַזְּרוֹתָ
זְרוֹתָשָׁוֹת כְּי הַמְּלִכָּה זְהֻזָּה פְּתָחָה עַמָּה וְגַנְקָאָה בְּלִיטָן לְעַזְעַנְפִּישָׁנִי
וְהַלְּטוֹת כָּל יְלָל הַמְּטוֹרָה אַל הַמְּלִכָּה וְגַיְדָן לְהַכְּלָל עַשְׂנִי זְקָנָנִישָׁוֹ
אַבְרָהָם הַמְּלִכָּה סְמִינָה זְמָלָא אַוְתָה וְעַתְּמַלְלָל הַמְּלִכָּה מְאַרְךָ וְזַתְּכָה מְ
מְחַשְּׁבָתָה עַד תַּקְהַנְקָמָה בְּכִדְרוֹת מְזָהָזָהָם וְתַלְבִּתָה לְפִנֵּי זְהֻלָּרָ
זְהֻלָּרָה וְזְהֻלָּלָה לְפִנֵּוֹ וְסְפָרָה לְכָל הַעֲשָׂעָה הַהָּרָא וְשַׁאֲלָהָה מְאַרְךָ
אַלְגָּאָשָׁה וְזְהֻלָּרָה מְמַלְכָתוֹ וְזְהֻלָּרָ לֹא אַמְּתָה זֶה הַזְּרוֹתָשָׁוֹת חַשְׁכָּבָים דְּרָעָ

זהה נטולות אונגן וליסדא מאיזוקה בראצ'לניא לירוויה ובאותם מקומות
ארכאת מוסק וצ'או מביל רוזה טרב האזיקות והאיימות. כי נרלאו פבר
עם כל זה נצח וסאל לא יישך ולא יכוב וכל אותן האנויות שמי-
פעחה לבקע וזה להציג את נפש וגוזו עליהם גלות ללבך מני אל
גוי באזיות אטיביהם עז' ימאנן מקומות גטוות לשטח חוואת ה' עוזה
אבל אותן שהלכו לארכות העוד עבו' בזבוכים דבר לא יכול ספנ-
גנו שמתכו הך לקוותם חנטאים בארכם וכמהות כי אמי הכהנים
הש קמים עליהם בארכו טהו הולכים לשבור אה דתם. ומי אסרו
אותם בשלשלוא' עד זרע הרבר למילך ומצעם הו נזולם באת יניעם
וממנם לזרעים אוטם ותקצחים מתקופ העוזה ומי אמרם נחנה ראש
ושוב'נו בגדי עירנו אמת ואבדת' בגוים ואבלה איבר' באlein איבר'!
בעמ'ין בפז מה שישמעי טקסטיהם יראה
הכ"ח
נזה מסט' גמלר לאעריכט על' דת
זעמדו כלט מקטע וען גוזלים על קדרותה השם ובאשר ראת
המלך כי לא יכול להט מתו' מה לעשו' יצאה העזת שיגויש' מבהיותם
אל חזורה שליטה יט' ולא ימצא להם טה שום מון ולא כותם לשונו'
זעמדו בכם ולא אבלו ולא טהו שליטה ימיט לבך קטעים וגערות של
יכלו למכול והז בוהוקט פכית אבוחיותם ווזולם לבחן התוינט וכו' לא
זעניל המלך להכיא' לדין ווילג גבורות להעמיד אמורות נכטו' דחמי
ולפיט את הזעט גוד עליהם גוזרות אחריות ומה טלא' הדו' בתוך העיר
קושטאאנטינה אלא שעדרו בעיר בוגרת נקדמת פקראי גוד על טקנות
שלא והוא להם אומנת אלא עבוד עוזה' וטועש' ותאות סביבות' וט-
לאוונות' וטהות' מן המסתורים אמת' כי זה לא' חות' בזון. מתרן
אל' גוזרת אחות' ולענן אחר'

ג'ז

אמיר יומך בן זרנחת אנו שטנקוטי מפי הימן הנשבב צהובון' געטונג' זל' משיח הארון זיין' טענער עלייה' שיטוליכו עז' בבד' זעפ' לאנטווזהס גלוו מאזאריזיט לילעג' אלה לא' הו' יונזאים מבחןיזיט כי איז' גאנז גאנז זה רוח פאנזאָן זי' העמ' לאַנט' זה טביה וטהורין לאָזאלין זהו' ליטענער זוקס כלעכל ענגער ציבר זוככל' ווועב נוּאָס' כל' חצאות' זונז�ו' ליטענער;

טפורה הות סומפלץ זין פידערז מזקע עט הוהט' ציטעלען זיך זאליגטער; אמר טיקולאו טומגען' עילען' מלעגן' זין איז' זעפ' לאנטווזהס;

הברוחם שום מלבד מלך אה' מלך תונדרת ושםנו וזה אליזון ומשועבדה תונדר
אל מלך פראט ונאוהב חזהה זרמו טאר ומכוון רוחה לחמתו של גדור אל לדוד
ואבגד לו עתה וידעת את עמדך ואיך תט בנצח עמי. ז עס מלך פראט
לכון עליינו להציג את נפשך ולהציג לך את עטך עשתה אליפות וחביב'יתנו
לך וזרחותך ואני כבגטיה עליותך ומכם תרעעם אם תרצוג האיש הזה
הזרעך לאעד יטט כמיה נפשתו וקירות בקינה גוט שבדח קבל מאות האל
בי חצלה את עמדך הנקאים והআইত הודה להצלחת עמו ולאהמת חמוקלה
אם מני לנטור זרבוב ובולולדי'ה הודה קרא לדוד אל לדוד אל הטעודין
זאת רק'ה ובחוץ תלול' והוא בטעות יישן שבור קפין עליינו וכלה את דאיין
זאת ביאת הלאש וטטרת ביר המלך וזה אליזון זאמך המלך בא'עד ראנדר
זראש זכר ברआשן וחקלאי וזה אליזון עליה חילאש למל' פוט עם עדים
ונאගאות כי הוא הטעודין אשר שאל עליינו וחצתה רהטל' שכבה סורה אל
זריך אבגד מלך פראט אמר שראוצו לחתך נקמה מן היזהוית הנמשכנית
או הלחן ואשל מלך תונדר' ישיטטו בוינו כל אותן שנמשכו אחלג'תנו
שנזרד גודת הטעודין כי אין מוכיון בהף ואנה זבקשות או צעת מלך פראט
לחתפס ומנער מאפרם טבו אבג'ען' ונחטטו עס המלך במנון עצות
זהם מארת בכפי זרבוב ז' מלך' נצטט בז' השילטן' שאל לו אם הוא טשרון
ואמר לו ז' מלך ז' מארת זרבוב ז' מארת ז' מארת ז' מארת ז' מארת ז' מארת
או צעת ז' מלך' ז' מארת
ונקעה מן ז' מארת ז'

וְקַהֲן מִזְבֵּחַ תְּמִימָנֶשׁ שִׂיטָב וְחַתָּה וְעֹזֶרֶת הַשְׁעָמָה לְאַבָּא ;
בָּבָר' שְׁלֹמֹת [] וְזֶה אַחֲרַי מִצְאָתִי לְהַרְגֵּשׁ שְׁאָמָר כִּי בְּחַלְלָסְלָבוֹת
פְּאוּמָעָ עָמָד אֲישׁ בְּעֵבֶר הַגְּנָזָר וְאָמָר שְׁזֶה מִשְׁתָּוֹת וְהַזְּשָׁרוֹת גְּמָנָה
קְדוּמָה וְזֶה אַמְלָל הַזָּהָר עַשְׂתָּה אֱלֹפֶת מִרְשָׁדָאָל וְחוּתָה אָוֹת שְׁלָל שְׁלָל
כְּפִירָע וְהַשְׁכִּינָה בְּרִיאָה וְמִסְׁקָעָה נָמֵל וְנִשְׁתָּאוֹת וְשְׁזָאָל בְּעֵסֶת הַגְּלוּת וְהַשְׁעָרָה
זְבָבָה כִּי עָמָד אֲיוֹת בְּמַעְםָבָד בְּמִזְבְּחָה פְּאַיִם וְאָמָר טְרוֹאָה מִשְׁוֹת וְהַחֲדָשָׁה
מְלֻזָּמָה וְבָתָה לְיִצְחָאָל יְקוּדָס זֶה עָמָד מִשְׁוֹת בְּמַדְעָה/קְוִילָּובָה
פְּלִזְמָעָה הַחֲמָת בְּלִיה בְּשָׁאָלָה יְשָׁדָאָל וּבָן בְּזָאָפָת עָמָד אֲיוֹת וְנִחְלָנוּג עַלְיוֹן
בְּמַתְּחָלָת וּבָן בְּזָמָן הַרְשָׁבָה אַקְםָה מִשְׁוֹת אַחֲרָה כְּמַה צְמָחָה בְּשָׁאָלָהָה ;
וְאַלְבָב' בְּמִלְבָדָה פְּרָט בְּנֵיכֶן אַחֲרָה קָם אֲוֹשֵׁזְזָרִי וְעַשְׂתָה עַצְמָה
שְׁזִוְיחָה וְהַצְלָיחָה פָּאָר וְקַבְּעָן אַלְבָבָי זֶם רְבָב גְּרוּשָׂרָאֵל וְכֵץ
שְׁמַע הַטְּלָרָב כָּל תְּקִבָּה וְמִכְּמוֹתָה לְכָבָא לְתְלִילָהָם עַמְּנוּ שְׁלָחָת וְקַבְּעָן לְיְהֹוָה יְהָוָה
שְׁבָנָרָאָז וְאַמְּדָד לְהָבָקָעָה לְזָוָמָם לֹא יִעָשֶׂה עַמְּדָה אַתָּה שְׁמַתְלָקָם מְעַלְיוֹן
שְׁרִירָהוּ נְאָכָנָה שְׁיַעֲבָדָה אַתָּה בְּלָקָב בְּחַדְגָּה וְעַתָּה שְׁמַנְיָה פָּאָה וְגַטְתָּה בְּיוֹאָחָדָה
אַתָּה נְקַדְשָׁךְ עַזְמָתָךְ כָּל עַס וְשְׁתָאָל וְתְלָמָד אַל הַזְּבָחָת הַהָזָה אַמְפָלָה לְפָנָיו אַזְכָת
וְהַתְּהִזָּה פָּאָר וְזָעָקָה וּבָכָה שְׁיַאֲנָבָמָכָה וְלִמְכָמָה וְאַיִיט עַצְמָה בְּסַכְנָה וּבְלָדָה
עַמְּדָה עַמְּלָה כִּי נְכַבָּד נְשַׁבְּעַנְמָלָלָה לְהַעֲבָדָה בְּחַדְבָּה זְנוּכָבָה עַבְלָה יְוָהָה
בְּרוּתָה בְּלִקְרָבָה פְּרָטָה ; . הַשִּׁיבָה אַתָּה תְּהִזְבָּע לְקַזְשָׁע אַתָּבָם וְלֹא
אַזְבָּעָשׂ וְלֹאָבָשׂ וְלֹאָתָה וְלֹאָעַמְדָה לְפָטָה . וְתָהָר וְעַתָּה הַמְּלָנָן כְּפָטָה וְלֹא יְזָהָר

הבעש כל הדרות להניעו לא יכינע לנו מ' השיב המלך לא ראות'
עלום. שום תצלחה בדבר על עז הכרזת ביזמונ שיעילס רטבורי ועתן
קדמו זו כmo האבן בטהושל לפעלה מיד בסוף מה היה תישוב אל-
גביה וכן דורות בלבנו בלבן הארץ פיר קרע ושב לישׂוֹן לבן
שעיר שקליא לא תולך אחר דעם זהה בזיד המכון אבל אטיש
שהוביל להם גהנומא דרומי וסתמה בחטאיהם כולם אל ים נידחלה
גתוור עט בלו שלגתה עשרה וחמש באבן השיש עם כל תקפה ב"א
שרוסטם הלשונות והזומות בלב בעז ושפעריו כו' חכם אחיך רצח לויסו
ארץ במו עיטה משחה מלשנות רכות וקשות וככלו הוא טשכון אמר
זריהם מן זיקנות וזהלבוט אל הרכות אמר להם אגיהס או בפי אמר בה
העדי בדרכם עם ראנישים מה טוב וזה געת חלנקט: האסיג זינקליאן
במ' פרוך זו או אין תקנה כי אונו סבגוזה דעם הזה למלך עזה ותבע
טבע הפטן שכאשור יתקין ירוש מאנו אהות ובאצר ובא המלחמות וטבון
אהן הקב' בעמד צאי עלא ישפטן יREN אוצר דוד במו פתן חרט ואטב
אלט וכתוב טלה שי צבא סיטם לחתמי ותקתקי נסחו אשר גערין
טלאטין אל לפון עברוי והש דברי פשוף הגראן פוזהיס הנטבי' על

עמ' לגנץ

הוונגה אביה את לפיד ותבניהם זקירהו וכח האה
עם הנבחן בז אברחות ולמידי סלאה דוחקנו זיגזיגים פון
השפטנאות מישיש האבן יעל נס לזרען דבוז אללה
ל פונחו חומסנגב ושמעו התאנים יונטו חלבנות ובונה תיזון יטישון
ששביל וגוזן הרעה בצעה חפשי מושת חתאנו חרוש ב' תשוקת דגוצון
טוט, בצלין כפועם בקבוץ אבד בוזן וויא לא ישע אט שפען' גן ער
אפר אט' לאלאכער בגדאו עלן טן למלהטה וכוכ אכל אט אליסכנדער
הזה נאמ שעה גזען למלהטה דקאנטן גן' וויא שחניעת הנוללה אט'
ל' המלך זאשו נרלה יונץ מאטער גזחטן א'ל למלהטה דגוזלה הא'
ל' למלהט זאשו זבריה הביבהו יאנט וויא לא בחבב צליזו
ל' למלהט זטמן התבוחות כי גזען הדק' אין אויך גן' וויאקיט בזעטן זשיטו
יעויז נפשבט מה גצע כי יהוה לך' טבל' כבוי חכמים וויאו בז'
בעיל' חיט' זבון פהאום בפקע' שלום וטבנית קיט' נקדצאנט למלהט
המשיכו אטחו' בפנט' האבוזן האט' זטמל' עלי' אוניביצט'ם זאחים מלולט'
האט' זאלטאותו'. זמת וויא חכמי זענין וויאטל' אעד' גנד' עזחט' כל'
ווא' נבנזה זטן חכמה פנירעת איזו' זענ' בינה לעחים נאללה זונז'
וועויז הוונגה זטן חכמה פנירעת האיזו' זענ' בינה לעחים נאללה זונז'
זאטור לא' זונזיאן זאטור אטלו' איזו' פאלט' לא' הוינ' לאט' וויאזאום
כאונ' בלטב' זויה קעריה טבנה זלטנ' איז' כטשל' זלטנ' עלה פאנ'
ען' וויאט' איש גטליות פלאוט' סקדי' קוד' נקיות וויאזאום צלחהט'
אומזיט' זאטור פירא' לבענ' אט' הווא' איז' מכם אהט' בעסס'
אומזיט' אט' שטען נא' ער' קדר' כי' אט' טיטען לטען אט' זונז'

2025 RELEASE UNDER E.O. 14176

๘๗

לעומת אן ל'פראן שיטות הרכזחים לאחזר תקנות אלו למעלה :
 ואילו "יש לנו ונטש צוותה שפברורם גאנז מסודר מערת המבנה"
 לטענה למעלה וכבר היה לי יובוה עם און' מהושאבי מלכטורה'
 אונ' דיז' יונס' בונביג'ו שטיינר לע' אונ' האלטס'יה' האונדז'ה' דטמך גאנס'ה'
 לא-אוזונג' ואטען כי זה פגעה דרבנן' אשר אמרו ווי לשונו און' גל' עשב
 גאנס'ה' און' לע' כנכ' למעלה ואונר' לו נרל' :

השלמה ר' טה פצע מחייב קיטנותו ותוקנות בזאתו
בגלו, ובמקרה גבר יטהר ומילוטה ללבנו זעם יגדיר יטהור עכ"י יטהור לשחו
אלה יגבור יטהור האט וזה לאיזהו וכן בפ"א ר' הגות מטעם פטור גמור,

ה' פָּרוֹעַ הָאֱלֹהִים עַמּוֹ כְּשֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִצְרָיִם וְעַל־
פָּנֵי שָׂעֵן כִּי בְּזִקְנָה הַעֲפֹר וְרַבְמִסְטָן לְעַלְתָּה בְּלִבְרַע
וְבְּדִין הַמְּתָה תְּזַקֵּן חַמְסָת יְהוָה מִתְהָאָר' כִּי אָנוּ צִדְקוֹנִים
אֲוֹתָעַ לְטוֹדוֹק פָּאָד וְהַעֲוֹתָה מְלֵיה לְמוֹרוֹאָק וּמִן הַדְּבָרִוִּיט שְׁאָלָד וְזָהָרָה
גָּמָה פְּרוֹסָאָוֹת; חַשְׁכָּוֹת כָּל אֲכָלה אָוֹן לְהַט אַלְלָא חַוָּש אָוֹן וְיַמְשָׁכוּ
מִן שְׁאָר הַדְּבָרִוִּיט וְהַזְּקָעָה אָוֹתָה כִּי בְּחַוֹן כְּפָנֵי שְׁבָדָה גַּוְטָעָה כְּמִיאָת
גָּמָן לְבָנָתוֹ יְהוָה וְגַנְבָּה בְּלִיחְמָה וְלָאִיסָּה כִּי הַאֲרוֹתָה גַּוְתָּמָאָנִי גַּנְמָלְעָי
הַאֲלִילָה וְאַלְלָא אֲרוֹתָה לֹא חַוָּת יְזָמָע מְרוֹאָק בְּשָׁהָאָדָר נָעַם דָּהַ קָרָם
לְמַזְאָא טָזָע וּבְיַשְׁמָעָמָק מְרוֹאָק פָּאָד יְשָׂאָה יְשָׂאָה כִּי זָהָה שְׁלָא יְבָל
לְלַבְנָה שָׂמֶן בְּנֵס אַזְנָא כְּפִי מִזְרָח וְצִדְקוֹנִי בְּסֶפְרוֹ;

שאלות זו, מושג לאuchen לארם גאותה האגדות: התשובה איזו נא
המלך אין זה שאלתוין כי כן חטאך פרועלא עזה האל
את חמדך פילוסוף ותיתני נבואה והאריך נקב בנטוט זיכר פציאן לאדר'
גבורת-פיהר מן האגדה שhort רוז' הבנת האגדה: אשר הפלל רוז' בטע
חטא עירין לא היה מושך מכת רתקי' אעלאו אושפריטו שאונז ולמה
עטיגראטהשין קולאו כבר רוצחו פיזע' בזקוק עסן בזומאי בו נא ליט'
לא נזע מאיתות כהן טוי נדול אטינן איזון הרמתה מאה אגשיס ואטונ
הטביעות שהשורן לו נא דבשא נל מה שיט לאנינה בירין וטכברינ
זבאן גבע אחד וגאנדרו רוכז במעוזו דבשא ואחד בר' עלהו ואבדין
בל' באביבה אהון: השוב הפלל סה ותחלוף זהה אשיך ולהפת וכו' יט
אקטוטיכנא פוטולא אכילה טו אחר איכר ניקולאו וטער וזה ראיין' הא
גוריין אחד ומי שמי אכות גוזב אסונה וואישן בלען עז אללא עזבָּן
הקריקד לביר ואין לו אונשעס אбел' הור א' לאחורי ווילען ווילען זי' פיטען
עטמען ובבל' זיד טז' אונגעעה וודרגלייס בזוגלי רטוט: אס' חטילן כבד
יעלה פטהייעת חכס' וויבט אטמונע-היעוטים וכו' באה לוחק בז' אה'
עט בז' אהול: איכר ניקולאו ווילא נטצא בטפר-בעלי דעם טיש אונען'
באיום הווחוקיט שאין להט ראל' ועיפוים בזווות: איכר הפלל וטער זי'
ונימטה אונ-אראנ' בטטלכתי אלע' אונשעם זיאק להט רזא' וגט אונרין'
אדר' סחטן: אקלט' ז' פרועה גתאליט מולכים אל חוץ וויאן
ק' פ' 1

הקיים פון הרכבתה לאין שיעורו ואנו חמל אחותן צעירים ושהיו טפסו
במי יט להם מון החבמות ייד ווועת זאנז האון מן המתהרים שפאמו
בנט. הילפרוניס וויאויס מהוקט ומואטני הרכבתה ווועת פון טיזווען
ביזן שבאו לדור נסרו הערלה והטצע שאלות יט לוי אט תישבען בז
כזר מלכט מקר דנוז אסרו ניקלאו צעל איזו וויט לאאל זויז
שאלת א'. אט יט סבה טבעת לעמידת האין באצע העולס זאיך
לא מהה לאטן הרצאות : השוכת ברד הילט גברוחא
גבעא שטוט נארט גהיר מהכד א'לען הט נאחנה פיט איזט סכטן א'
ולכע כל הילק מן השכט ווארזונ ווישכטה אלז וויזן נכל דלק ווילק
וושיכט זאין כה בשט ווילק יטור על החינו בהמעכה נישאוד באטען
בלס אפבדהילץ איז איזור להנט. שיעווארה השכט לונזרע' כל הילק
ברדוק איזחה ביזוונישארה באטען איבר ווילקן נס זא סדרה אוסטן
הייא וויזן יט סדרה אבן פאי איז איזר בי האיז נזבז ווישט עגנווילז
זומבע זטראז לנטזר באטען איבור דבלק לנכל אלז יט האיז זונגען
ויאז מה שטמצעו זאש הילפונדים שטראז האיל זמאטן עפערז
ויאביזו פמאז איזוב נאכז חולדה איזע על גליפה :

שאלה ב', איך בבטן ואין חלד הותך זהפרונליות המאקרו-
בו אומת עטף חמוץ מטור גולדי זרב פראר ?

עטוק ומחרוב בבל מיט' (אלא רחיינו מכה אותו עד שקייעו עז ונטהו)
עכמתו אחריו בך הבהיר נגידתו וכטמייך בראו' זאה' טמת געטה לו
ט' ושב אלוי הרוח והחיה לקרו' ולזון בפדרו' ורעה עתה כפאי' כל
הענין והות שנותגנא עליו זוקמי' אנו דרבך ואת' עני דוא' מהתגאל צבן
עקריא בלשון תלמוד ביאכם עפומן דמי המקל אוונ' נהג עלי' הזרוי' פוז'ן
הען' ולא איז דמי חזרה החזר' איר' כי ישוב ראי' גולדינט האצער' אן'
שאנט' שאות מאיס בקדורה והאיל' סעדי' קבושעל בלה בשני דמי קייעען
העור' ושבירת העצמות' בנה עלי' דמי קדורה' במאזקען דזוניכני' סב'
הכבוד נאצער' דמי חביב' נס' כי אונק ואונע' דמי קדוחה הגבר' וראת'
אהונש איז דוא' שנאמר שהבדיא נרבעא בו' בבל' טבן' באנט' שאן'
הפסוקיות לא יטשבו' לפונט' ז' ע' רבי' הצלם' הראה' : וכן אן' אונט'
כו' פסורה אל' אל' אעפ' שט' פסוקים' מאריס על עני' דמישיח הrob
אל' עיגע' טודים' בך' שמי' החפֶלֶל אל' אל' למלה עזבתני אל' אקרוא' וטס'
ולא תטע' ותלא את' הו' קבל' חמוץ נדזון כט' טמורה גנט'ו' לא' וית'
אל' וזה ט' בבל' שערע'ז' ואטיענו טמנרט' ועד' איר' אנד' בך' בטחו'
אבזבז�ו והוא לא' זהה לו' אב' וו' אספורה טמי' לא'ז' ולא' הא' לו' אט'ז'
זאך אט' זאצ' בתהלו' ושראל' ובל' ווע' יעקט' בעז'ז' זאט' הא' טונאש'.
לו' וכות' שאט' ליט' גולד' ערל' נאט' שטוח' הנחל' וווער'ז' זא' באלו'
עלדעת בבל' יט' אונ' דמל' איז יהוו' בבל' תחכז'ז' איז' בז'ז' מל'השיט'

על הדבר העצמי וזהו אמרנו כת"ו י"י זונען¹ :
השיב המזרחי אמרונו הפלר אם הוא עזקי הלא הוא לשי טעות
עוזרינו הצעיריך כי פאי בא"ל פט חותם ועם זו"ד ולא זא"ג וכן עיטה על
ספה כבורי לבליים אשוד קרא על מה בבדוי לב ואמר שאות דבורי האל על
הזרדים בא"ל לא דאי להאמין בנטיעעם וכארוי יוד על יושבי גורלו
נאמר שיקורת לסת כטו שוקה להווע עם האשרה שיעוט עט זנו עזלה
פבז' אזהר לאן רשות לשוט חזק לעזא' ססנה אבל להפט שמקבצי' ריבת'
דרגלהם לפני האביה והשב הפלר הווע לו לופר באורי קבוצי' יורי זוגה
ב"ש שענין הענין לאPsiר' יושט אדבורי ותקות : אמרו הנזוני' ובא"ל
באיין כן הפטו הבדעת לסת לא תאמינו בנטיעו נאתה
ונאמר בראב' יוסר אור זא' האביה ויש מאן אעפ' י' טהרא אערטנו
בפלחוט אל הקרטות והשיט היזורי שאלהו בו בבר גיטאל' לפני הפלר
זו נאן פאנזונז'ה' חכמת נדול פטאלן כי טופח איזסאו איזס פטוחין
חוטבין זעיר כי הידר הגו יראי להאמיש את מז' יכולת ואל האביה
מאין הוא הנטור האגיה השוחט אבל שנאמר שהאל גיטבלט בבר
קדאמ חפטון באלהו כי עשוינו מה שווא' אלהו שאנו אלות זעיר שאם
נהלגבט נבשוי לקלל עונש בלתי מעיל אפליה על עון ארם שודט' כנני
רבליות ב"ה עונש זה נא קללו א"ג החלק הנטוי' א"א כי הוא אונז מוקדעל
זהו ואט חלק הנטוי' זרועי הנטאו ב"ה יאנע נאם' שקבל עונש הנטוב'
המ

三

אנו מלה: אמר ר' קולא ר' און אמר לו ר' אליעזר אמר ואבל להשווים אונן המלך בטענו כל ארוס לכעום אבל מהו לאחיקות ואם עשו בינו לבין תחרופום לכאילו כי בן אמר החכם כהם בחוק נסילים וזהו: משפטת במאור שפראטן צואב כל אויש הנופפות;

**שאלתנו מ' אמר צפונ' בסוף פ"ז מ"ט למסות וחוממות לו או לא לו
ובא עליה ואחריו שגלו פנו וידע עלה להר והפייל עבד
ממש ולהלך עין חסום בעל צבול ומצוחה ועושה : תשובת האל ש
בו איזה טبع להבטה זו בנו הארוס :** שאלתנו מ' מירק דישלן לבנה
שבתו טהורן מן ביטים היה דאי לתרום רגשותה :

הנומינום מתייחס למשמעותו של מושג מסוים ששלבנו במכלול מונחים אלו, על מנת לעמוד בוגרתו
אנו נאלץ בשיפוטו, אונתו על עין חלוף, וערליו אסור בזמנים דבוגרתו וכוכ'ו
ואנו בו סבבונו פרים ובוטח והם שוטפני הדורות. פש עלה פורה אשל
אנו בו כפויים ומוחות דבון. ומזה ישאיר כי סבבונו שלמים על ההוריות
זאת ומזה שאמר בז' יוז' זונלי על ירושה נאמך שההוריות חקעו מסכמות
ביז'ון זונלי על העז' ואנו גופשו לא חז' וזה ירושה קובל האות בז'ון
לבפר עז' אודס' ולעט נולד בו עשרה על הנאות נאמך שנולד ונאמך
לחתם זה : חשותה יהודית את החקם ירושה זו כל פסק בלאו
עבדי סונל. כל זאת שוויצה דבז'יר. נאמך רצונית האטיטויה. בפיה
שייחסם. ולא הוא אס' נוטב' שאר הפסוקים על הזרת ותני'ו ורשות
במונחים אלו. יש בינה פסוקים פנינים לפירוטם וואשנדי אומן
לך מה שאמרו חכם יהורי בבחז'א כה' לפמי מלך קפוד אומן וזה לישען
אשען חמלן אהומן בעסחו על החינוך אישר בבעסחו לפמי שתחנעם
גראנטו וחתון גטלי. וודענו אקורי עד שגדאותו בז'ר אומן

三

ג

זהלן בער נרולת פיש זהה שמי גודל ולפעמים לא מזאתו בתוכן לא בוגרתו חמה כיראווי ביעלי נזקנות גוזלות נבדלות אלה תצאנו למבוקם בלאיך לא נתגשם דבר ; מאות מערת אנטננו קמו יונדרות ובקבוץ היוצרים אמורות להפוך זיקרים עליהם חזרה ג' ימואס דת-ו-יטו חלי טוב וגס לא

הדיוק נקבעת בזיהויו של מילוט נזכרנו מההווים ובתקופה
ההענוה עירק אל ה'ואהדר ג' לאו שללו בענו מן השמי' הסכימו גלו לסתות
אלאו הבהיריהם שברחט אמאנוניבקע לרבנן מזרעו ואנאל בך גנות על
קרחות תשע הנזול ובבקר רוקנינו כל החזרות. פסקם וער' שופטיהם
הארון בפתחיהם שם שיבאנו ההוריות להתגנוז זיהוי י' גל ארנו קהה איזו
אל גיטו ללהוח רהט ויערכט כד' אישים בחורין' פבחורין' שדראל וחרהך
תחת לבושם וחלבו לפוחח פסקם הוועד ולא הצעיאו גן הגניזיס פליך
זקורה גאט איז לנטעניהם יידליזין אט בד' מקומות העוד זיינ' איז ש
סבבז' חכורה מי בלט בכם וזער היה נשלפה כל העוד וויהרין' זיינ'

הלה נס פמי חכם נזול אשכזב שבא לאטליין :
נזרת צדקה גדרה והוואר בו תדרלינו ארכוקה צל שורה ושם

אלה מלחמת העוזר והבדור ואמתו כל דוחרי שמא ויתגזר קווד גור
הרבוקה יקובלו אחים ובבסי שמא אחד בך יתגזר באיש וכוכב עטשו על
קדמת' השם זונעטו הם ובניהם ואיש חוץ בנותם אווש גבור רילוחב
זאנוב נטור לשר הנקו ושללה חשו לגורא לו ולבק/מכנו שטבון ועשת
לו כבוד וטהורה אטר פנעה לא נשמע אמר לו האיש ריזודי: סמ' כבוד
תעשרה לי ישועה ויעיר למה שוקעת לא ארון המשטערן באשר לאין
אתנער והשיג בעם מאר והתחל ליהרף לו ולדרכו ; איזה מדריכם אמר
לו האיש היזורי אין לבי להחצץ אבל אפטער שבראווי האיש הגדול
ענדן בז' טרפצע אפיה' אטעט מזרבי לבן איזה השען עתה ויעירן כראובן
אט גודלן ורך עמי סטער לאט אעל' בעט החוא זהן האל בלבו ערער
אייס' גודען אנטה האל טוב הדבר טאר ווות שידליך אט גודל' סאר
וולד' עטן שט' ונאויש היזורי כי דאה אטן סטער לסתוריה ותאכ' איט'

וועוד חפש השך והשליכו באלט וזה הוא עלו זמור שערתא :
באותה מערת אלטם גדר גיראה שככל היזהוות ומיון
הארען נט' ימום והסבויו שאם לא יענו חנוך נשביבאו כלס לבוא הבונ' העני'
ושאחסתיהם זה מה ולא כיר עולסן וכל טו' שלא זיתות לו אביזר ליפ' ?
הארען לשפט האקל שיטחחן הוא ובו ניעש והוא שוחטן נאיה' עילדיינס
זאיטוות זאנזא זאנזא השם' לבוז ומיינדו סבון על צוארו ומוח בקדק יוס' ?
באי זונזאיטן לפרטיו היזהויס לדראט מה בונחן ולא פגא איזט זאנזא
איטה' בונחן זעלט לבונחן הבונחן זאנזאums כלס שוחטין ומלכוי אלט
זאנזא זאנזא לא' חוניך וזה איז טלא' יונצנו לקבורה אלל אל שיטליכווע
אלטבאים על פון הנטה זיש לנטה איטטיגווע בקאללה זאנזא עיליהט זיש
ענזר גאנזאיז קפוויז זאומ האקל זאנזא זאנזא זאנזא זאנזא זאנזא זאנזא זאנזא

אלהן בכל מקום שתקם אבן;
ולבן זהה גראניט או טזנותו שתקם נס-
תים.

את נטולותה רית שס הושע לשלך נקיא ה' יצוחק המכון ז' לוויה
ויל' אם הולך לחזר המלך יונק אחור ראה ברכוב ינטען אליט טריבוט
ואמר לאטב לאלהו וו לא יכול ובצמיה וו' שס אמר אחר שנ' רישט'
לאחד סכעל' הרוב מתי' נבניאנו שטעהוב את חברו' ולא תזרות אהוו'ו
ויל' לא דעת א' חור ואסא בחריו' וופא חמל' שטענת אן וו'ו'ו' צו'
ווקצע' מזעםעל' ואמר' דצלחה וו'ו'ו' נפי'ו'ו' שאנ' לטפר מתי' נבניא'
חטב'ו'ו' לא רעה וכטאמ' לו' חמי' איז' וו'ו'ו' הנ' אללה וו'ו'ו'
ויאט' קיכ'ו' נוכנ'ות קמו' כל'ם זהב' בירוס ולא הצע'ו'ו' פלייט לבן' קאטו'
טה'ת'ז'וב'ם א' של' נרו'ו' לבת' המלך ועיז'ו'ו' מ' רוח'ו'ו' הו'ו'ו' וטל' אל' קבל'ו'
על'הם ההפאות א' טר' א' ט' ט' לא' לוי'ו' על' סוק' זטל'ו'ו' נלב'ו'ו' פ'טו'
ויש' לא' ליה'אות שט' שורה' נכל'ת'ם גוז'ו'ב עיר' א'ט' נו' ש'ל' אל' זק'ב'ו'

ה'ז

טפי איש חסיד וכסם ב"ר אבנורס נ"ע טמא שטחין
שצעשרה זו על זמי נסחאותה וה"ר יונה ר' וירג'ינ
קשות ליליאן אכתבנו; הנה בערך סכמתו לשפטו נקדמת שמיין דילת
ברוחניותם כאו נסקרים בבעת איש יהודז מגערותיו חזאיין ושאלין במנון
ערקה ולא רצת לחם זומתא בזיהת קסעה ומחלוקע נזהירזע
הכם אחד מהט האס על כל הקחול וצא בעט ותיעשו לר' עליון
ולחשיותם ובזוט הרוחא דאו שטמ איס משומד ונתקבב בבות' הקברות
שלחן וזליגו הטענויות החט וחזיאו את המשומר נקבת' וזרליברדר
לקנות' ירושאל ובבקר' צעקו ואכן כי מצאו קביה המתומות ויקם ואין
לו אלא מפנ' שאחראית החטא והווע היה מלפנייך וחזירודים החזירא
מקומו לאלא ולך לנתקע אלה כלבו כלט אצל הרובוט וצערו לו כל
צמאלאענידישכ' הרובוט תלכו טו פורט טורען החוזר' ישבאו להט אם
יש יטום שקדנו איש יהודז הילכו לחפש זאמון וחוורוט כי זה יטום לא
ונקרו ייזהר ורבאו אצל החזירודים ואקר להט לכוי עתה לקביה החוזר' וראז
אס נצע' קבר חזיש האלה ומצעאו שם קער מחריש וחתה ומצאו זאמון
ובאו אל הרובוט ואקרו לו מצאו קבר חדש וצערו עם הכלון החזיר
החזיר ורוא באתם מאושץ זאנער' זוחלודים החטאו בערת' גז ומכל מוקט
אמור ואו לסת החצבן לריבר כות אל חמלן ישען כל החזירודים בבור
הצוביר ער יבא פריגט חמלן. זוחלודים באשר שמעו את הריבר דזען
התה שלחו שליטו לת"ד יהודז ר' זונגן לשכליין' ובא מיר לבקש על עטן
הצובירט כלט בצעת' נ' נחצאים החט לא הוא זונגן לזרע מגלות העטן
עליהם וכא ער בא ת"ד יהודז אל הרובוט לאו גז וצערם לחם לו מוקט
עטן אל הרובוט פולבנס לברע רחע ת"ד יהודז לאנשוט מזוק' ואפר
זרוכות ארונות הרובוט. לא באזוי לרציל מאשכח להזירודים כי כוונ
עניש' דבר כהה ראי לזרופט אנל גאי' להניד לאווני כי הס אשער
גזה לא תאנ' גזס נקייס': אמל' החזירודים ידעתי כי חסן אנטזע

בנ-הנְּאָלֶל הַזֶּה יִתְּהַרְּתָ אֲשֶׁר בְּמִתְּוֹהֵם וְמִתְּנוֹתֵם יְרַשֵּׁת
שֶׁת-יְמִינֵי צִדְקוֹת הַסְּפָרִים יְשַׁמֵּן כְּסָאוֹת לְחוֹתָה וְלְמַעֲוָה
כִּסְאוֹת חַתְלֵמוֹד שֶׁת-יְשַׁמֵּן מִיטֵּן קִיטֵּן וְתוֹלְבָבָת לְעֵד אִישׂוֹ
וּעֲדָתוֹ מִקְדֵּס תְּדוּעָה גְּדוּלָה עַד-הַכְּלָמִידָה כִּי לֹא יְנוּסָלָא וַיְשַׁמְּעוּן לְהַצִּילָנוּ
מִמְּבָקֵשׁ רַעֲתָנוּ וְעַזְנָנוּ אֲשֶׁר-יְאָמָר יְאָמָר מִמְּנָה וְחַשֵּׁב לְאַפְרָטָנוּ וְלְהַשְׁפֵּלָנוּ
אֶת-אֶרְחָה חַלְאָה הַזָּהָר וְזָהָר הַלְּוֹרֶקֶן חַשְׁבָּה מִשְׁבָּתוֹת לְהַרְוָתָנוּ לְהַרְוָתָנוּ
כִּי הַזָּהָר נְצָרָא בְּאֶמְתָּה זְשָׁמָן הַאֲמָנוֹת הַחֲדָשָׁה וּבְקָשָׁן כְּמָתָּה אַפְרָטָנוּ
אֲמָנוֹת וּבְאָמָר לְפָנֵינוּ דָאָרָיו חַכְמָי הַוּהָדִים כִּי רַצְוָנוּ לְהַכְּבִּידָה מִתְּלֵמוֹד
שְׁלֵשָׁה שְׁמָשָׁחוֹת כְּבָד בָּאָזְנָר אֶל הַאֲפָרָפוֹר שְׁכָאָשָׁר זְבִּיתָה וְזְרָעָה
לְחַכְמָה לְזָהָר יְאָצֵר יְגָאָה לְפָנֵי זְמָכוֹת קְדוּשָׁה וְרוֹתָה אִמְתָּחוֹת
וְאָנוּ דְּגָנָנוּ בְּפָאָה לְהַזְוּעָה לְכָסָת בְּלָהָמָאָזָע וּמְכָנָה תְּרוּעָה פְּרָטָים לְמַתָּה
שְׁחַפְטוּדָה לְאַפְרָטָנוּ וְתְּדוּעָה זְאָתָנה בְּיַעֲבֹדָה מִתְּסִבְנָה דָבָר שְׁבָעָן לְלֹז
שְׁפִיעָה כִּי הַיְעָן לְעָגָן כְּמָה הַגְּסָנוֹת וְשָׁוֹרְתָם וּרְבָבָוָת כִּי הַטְּבָקָשִׁים עַדְלָיוֹן
חַבְבָּה שְׁלֹחוֹת אַקְתְּלָהָה חַגְיָה תְּהָתָה יְהָם וְאַשְׁעָן לְחוֹתָשָׁגְנָרְזָה זְבָפָה/שְׁלֹחוֹת
קְהָלוֹת אַרְגָּן אֲשֶׁר הַלְּוֹרֶקֶן שְׁאָל עַל-יוֹהָם בְּפָרָמָה/שְׁיבָאָה עַל-כָּל-פָּנֵי וּבָ
סְמִיעָה שְׁוֹרָגָה כִּי זְהָרָה חַלְאָה וְזָהָרָה חַזְוָאָל בָּן-בְּנֵבָנָתָהוֹת
מִתְּחַזְּקָה הַוּתָהוֹת וּמִקְלָעָטוֹב הַגְּשָׁיאָה זְהָרָן שְׁאָלָה הַלְּוֹרֶקֶן זְהָרָה מִשְׁתָּחָזָה
זְמִינָה גַּאֲלִיכָּךְאָדָן טְווֹזָהמְזָבְּחָה אַקְשָׁטָאָטָה וְעַלְקָרִים דָּן יוֹסֵף וְאַרְוֹן
זְרוֹן טָאוֹר חַלְיָנָהוֹת וְסְדוֹזָקָא דָן אַוְשָׁטוֹרָק זְהָלָה וְסְמָנוֹנוֹרָאָל הַזָּהָר זְסָקָה
אַלְבָן בְּזְמִתְּגָעָן דָּן יוֹסֵף דְּלָלָה וְזָהָר טָבָּה קְרוּשָׁה וְסְמָנָתָאָל בְּאָנָן
אַבָּנוּ גַּרְבָּה וְסְמִילָּסִיסָה דָּן יוֹסֵף אַלְבָלְגָּה וְחַחָּם בְּנָנוֹאָתָה וְזָהָר
זְהָרָה מְגַזְזָנָה וְהַאֲסָטָה גַּזְרָא מַאֲדָר ; וְתְּהַקְּנָשָׁה וְזָהָר בְּלָהָמָאָזָע

הסכימים בינויהם כי ותיה ראי' המודגשים בפונט אַפְּוֹפִינָּל
ומי' ייחוֹלֶר דְּגָנָקָרֶן בְּלָשׁוֹנָת אֲוֹזְנָגָא והסכימים כלם שיחזור דע
ויראל בן גנוגות מפני שהו חכם בחכמת יהודע בטיב לשון לאטין
והסכימים בינויהם שלא יהיה עניין כבודה יהודית 'המְלֻמָּדִי' 'בְּשִׂבְעָוֹתָה'
ולענין כל אחד בדרכו חביבו ולהונך באשו לא וזהו כי בוז טלאהו
לבון פונט האפיפיור' שאיננו עם חזע הלווקן ובן עם החגנון' ביחסו
ומוסר ולא תקצע שם אה' מחהם אף אם יוחטטו וכל א' גנות ואמץ
לה' חייזר של א' יפהול או תלכט כל הצלחות לפונט האפיפיור בע' אל
פזיל עיי' מזוק פונט מהאדון האפיפיורי קבל אוננו בספר פנינים ומנות
ובקצת לדעת סען העורט אמר' ישבעו וטהל את שם נל אה' קטנו ואות
שברחוב זמות יהודה גזרה נפלת עלינו ובקצתו מן הסופו לדעת טעמו
אל דבר נאמר לנו כי אין בזה שום נון כי מזוק האפיפיור והמלכיניך
לפוך' רכבי ימיהם בספריהם/במל בפרשי' ואחר' ב' אמר' לנו האפיפיור' חזונו
עם היהודים עם הגבור מארת הבוחר אשר מלה בימי קדם ואט' ומאנון
לאנטון' אל מהו מזוכות כי לא תקבלו בפונט יוזם אוננו' או על גזען
בונא צוותם ובדוח בלב אמינו אל הדרן ואל תרגע : זכר מאישטו

בכללאך ואאל נדוחת מעשה ומשמעו מאדר ומאר אגבזח מל האלט
בן אמר דין עזרודה יכון לאחדנו גינוי חלק וקח אותו בירך ואניא
ואקומו כלל שלח ותביבאו ניר אבר לזכות הכהלו באראבע הלקוטין
עשרה אחריך אך שום שיש אהנו בחיקך לאזר חיטין וכן עשרה אהנו כוונת
פזרודה והובע שט בז מוקובל היה ומחזיא הרוכס תניינן ומגא פצישין
כחות כומרייט לאזר אחד וזה שלשת כומרייט חופרים בקברות הנתק
ומלעיאן חוגר ובפאה הענין בזעיר היה מאייזין שלשת כומרייט מילון
הפטיג זכי כבד עליזים העכיד אחד מהם אהנו שתחוו הנקרא קוזון
מי פרטלי ותולאש הולצא מיד השני שתקוף החזירה שט לדודאות
פרטימת החשגדה ושלשת עומריהם במאש השוקים להארות אם ינא
אהם או לאם שט ושלשת היו פצישין בפאה וביעת שחויפין בדא
ישראל ובכל כומר זטומן סחם היה שמו כתוב על ראנן ומאנשי דראן
הרוכס חען וזה המופלא חמה עד מאדר וגפל על פניו ותשחרות
ושלהן היניך פצישין אל המלך מזר שליח החוכם בעוד הבומריס
הרבותיו זאנו החזיא ובנור זרבלה אנטינו ותזרו שאל להט החוכם עון
האזרורואמת שכר חזה המערשה שאל להם על מה זה עשוים נבון
והשיבו להנעם פיחזקי אמר שקללו : אמר להם ופת הפטיא הלאו
השיבו לנכם נקמת דם יונן : אז זאת החוכם שיישומו בזעם שונן
בדואש כל אחד ואחד זקמן כל חועט להציגם מפני עשותם גלגולות זיין
עליהם בצל מה שיט לו און/עטלה און דין להמיהו ושותם שכבדו נזאל
ונערפו והאזרוט נצלו בטענהם הרכזם גירוש עולם !

בשו רוזא קמו פחאות חושבי האזרן וחווב פון
ברוטזקאל גROL והשוב הזה עם ביטוות מוחם ה
עליהם אם אCKERלו היה הנושא עתידי אתם ותקבלו ממנו בכל שום נזק
הוועיל והחווב עטנו חייק ערבים בו לנון עדן נשב יחוורז ואם לא תרעד
ונאמנה שחבקינו לבכם בחוכחות אלה ואין מיוחד מודנו והחומר
ונפל לו לפניהם והחומר סדר רוזיא וגזרו להם כל טמננו. נמי
שענותם ברוחם ולא הוועיל ובשליחת מיניהם יעצו טכלי הרוח מטה
הסובבם חמיש עשר אלף נפשיהם ולא נמלטו כי אם יהודים אשכנז
למרחיקם כי שמעם בתיווחם בסביבות דומי אין כל אשר נזען
אתה זמלו בישארד קאים בהחמא זרהורל עיר הנמלחת נאיג.
זעם פון שאיזיביך וליאט מעשים את זם עבד עלייתם כז
טופך בתם אשליה החבב חגרול אבןשטייך לkerja
אייזונ"א שנע ק"ג לפרט כי עבד בעזה וצוקר
ראפונטור זרהורל וערוואל לבקעתו ירושע זרהורק אורה אחוי א-
זריא שעבור פון דזניטס מאיזיביך ניזניטס דז שאונטה פון זסימן כ
קאמל פון האנטיפודה שיבאו חכמי זרהורל לפניו וחווב זביגן
הקמץ כה באנזא זא וויכת קן זרהורק אללה זה לאשן ז-
6

וְעַלְיוֹן לֹא יָבוֹן כִּי אֵשׁ פֶּתַח אֶל פָּה וְפִמֵּת רְחַזֵּעַנְצָה וְבְקָשָׁתָה ; בָּזָבָז
תְּגִ' הַיּוֹתָה חַחְלָתָה תְּהִבָּה וְהַחֲלֵל מַאֲיְשָׁרָה נְגַנְּבָנוּ וְאַכְרָב בּוּרְגָּלְטָר
שְׁלַבְבָּם בְּחֻמָּת שִׁיחָא אַלְפִּי . וְיֵעַלְמָא בָּ' אַלְפָסָה תְּהִזָּה בָּ' אַלְפִּיסָּת תְּהִזָּה
שְׁנָא אַלְפִּי' יְבָזָה דְּמַשְׁיחָה ; הַגָּה מַמְאָמָר וְהַזָּרְדָּבָר שְׁבָשָׁנָא אַלְפִּיט
אַחֲרָנִים בְּאַחֲרָנִים כִּי תָאָה כִּי אֵשׁ סְמִיעָנָה . וְעַל זה וְאַזְדִּיקָה וְלִזְדִּיקָה
וְזַדְשָׁת כְּחַבְשָׁא עַד שָׁאַבְדָּר לְהַאֲפִיפְיָר גְּזַוְיָכוּ וְרוּשָׁוּת זֶה יְסִוָּת כִּי רְזִישָׁ
בְּרוּל אַתָּה אַבְלָל לֹא בָּאוּ לְהָזָה בְּיֵאָמָר לְהַבָּזָה כַּח שְׁנָדוֹת לְכָן הַזָּהָל
שְׁלָא תְּלָךְ אַבְלָל וְרוּשָׁות זְהַפְּנָה לְשְׁלוֹחוֹת וְאַמְרָר תְּשִׁיבוֹת אַתָּה עַל
חַמְאָרוֹ ; אַמְרָר דָּעַן וְזָהָל בְּן כְּבָדָשָׁת אַזְוֹנוֹ וְהַאֲפִיפְיָר נְדָע הַנְּזָרִי
הַמְּשִׁיחָה וְאַזְמָבָד אַט כְּבָר בְּאַשְׁפָּא וְמַעֲזָא בְּמַזְרָעָה שְׁזָא חַבְשִׁי וְהַמְּשִׁיחָה
זֶה אַנְתָּה נְזָה בָּזָה : אַמְרָר הַאֲפִיפְיָר אַיְזָה וְהַמְּשִׁיחָה לְסָה שְׁזָאַלְיָה לְבָטָה
בְּזַהְוִישׁ לְאַזְמָה עַל חַנְאָה וְהַמְּשִׁיחָה אַלְאָ שְׁזָאַזְמָה הַמְּאָבָד אַזְמָר שְׁכָבָה
בְּאַזְמָבָד בְּאַזְמָה לְמַדָּת הַזְּהָוִת בְּזַבְוֹחוֹת . שְׁזָאַלְיָה לְרָט בְּדָבָר אַחֲד
וְזַבְוֹחוֹ עַמְסָס לְדָבָר אַזְמָר : הַשְׂמָעָה דָּעַן וְזָהָל אַזְמָר הַאֲפִיפְיָר הַמְּשִׁיחָה
הַזָּהָמָה הַחֲכָמִית כִּי תְּחִילָה וְאַזְמָר לְדָבָר בְּעֵצֶם הַעֲמָן וְאַחֲרָה כִּי בְּמַקְרָ�
זָמָן כְּתָבָה הַסְּמָבֵעָי אַבְלָל אַס לֹא וְזָאָל לְאַזְמָנָה דָּלָךְ וְלֹא וְלֹךְ בָּזָה וְאַשְׁמָעָה
אַל עַצְמָה הַמְּאָבָד אַזְמָד בְּגַוְונִיכָּה הַחֲבָבָה לְקָחָה בְּנֵן הַמְּטָבָר כָּאָ : שְׁזָאַלְיָה
אַזְמָה לְזָהָל כְּמָנוֹ טָעָן וְהַקְּרִיא הַדָּבָר הַמְּגָנָד . זָהָנָה בְּזָהָקָה וְזָהָמָר אַזְמָר וְזָהָ
לְאַזְמָוָה וְבְעַזְמָהוָה שְׁזָמָנָה יְצָאָה מִזְמָה מִתְשִׁיאָה זֶה יְזָהָן כְּבָדָזָהוּ שְׁלָא בְּנֵי
הַשְׁמָמָה גִּילְעָנוּמוֹ בְּמַזְרָעָה לְאַזְמָה הַמְּאָבָד אַזְמָר אַפְּלִישָׁת שְׁזָאַלְיָה
עַצְמָמָס כְּמַיְשָׁאַלְיָה מְבִין וְזָהָל כְּזָהָלָנוּ אַלְפִּים יְמָנוֹת הַמְּשִׁיחָה הַזָּהָמָה
הַגְּבוּאָלְיָהוּ זָהָל אַזְמָה אַזְמָה לְהַלְמִידָה וְזָהָל אַזְמָהוּ בְּזָהָל כְּמַיְשָׁאַלְיָה
חָנָא דָבָר אַלְיָהוּ וְזָהָמָה מְפֻזָּס לְתַלְמֹזְזָה זֶה אַזְמָה הַזָּהָלָמָד שְׁזָאַלְיָה
הַמְּאָבָד בְּקַפְרָוּת שְׁזָאַמְזָה וּבְעַזְמָהוָה שְׁזָאַמְזָה וְזָהָלָמָד שְׁזָאַלְיָה
הַמְּשִׁיחָה אַבְלָל אַלְיָהוּ הַגְּבָנָה כְּמַיְשָׁאַלְיָה מְתָה שְׁזָהָל נְבָאָל וְזָהָל אַזְמָה
אַלְפִּיסָּת יְמָנוֹת הַמְּשִׁיחָה בְּפָוֹתָה שְׁזָנוֹדָע אַזְמָלָל בְּגַבְבָּאָה ; זָהָמָה זֶה וְזָהָמָה
חָלָי זָהָמָר אַזְמָנוּ הַאֲפִיפְיָר כָּל מֵשָׁבָא לְחַזְקָה דָּרְזָל שְׁזָקָה זְבָלָל
לְחַזְכָּיוֹ בְּדָבָר אַיְסָבָול פְּרִוְזָזָס וְעַט קְרָאָה זְאַזְמָה נְאַזְמָה , הַגָּזְבָּנָה
אַזְמָר שְׁזָמָנָה הַלְשָׁוֹן הַתְּלִמְדָזָה אַמְדָהוּ וְעַשְׁתָּה פְּיָזָה שְׁזָהָל אַזְמָה זֶה
זְמָמְנָנָה יְזָהָל שְׁזָמָנָה הַלְשָׁוֹן וְהַלְשָׁוֹן הַכָּל אַלְיָהוּ אַזְמָה זֶה הַלְאָמָר
פְּכָרָהוּ נְגָד הַחֲלָקָה וְאַס אַזְמָה אַזְמָה מְהַט וְזָהָה אַזְמָה כְּלָפָת עַל פְּרִזְבָּה
לְפָחָהוּ זְשָׁאָזָה הַזָּהָב בְּפָקָד וְזָאָר יְכָל לְחַזְקָה פְּשָׁתָה נְזָרָבָה עַט פְּרִזְבָּה
שְׁזָעַל לְחַזְקָה בְּזַהְבָּבָה כְּזַהְבָּבָה אַזְמָה אַזְמָה בְּאַחֲרָה זֶה זְמָנָה לְרָזָבָה
אַזְמָה אַעֲשָׂה פְּתַח אַחֲרָה וְלֹא חַזְקָה וּבְאַחֲרָה חַזְקָה לְיָזָר וְזָמָנָה
וְמַנְעָן לְרָזָבָה זְעַר עַבְעַן שְׁזָהָב בְּאַזְמָנָה עַמְלָכָה נְגַדָּה זְאַזְמָה וְזָמָר
בְּיֵזְרָעֵל הַלְמָדָבָן הַזָּהָב וְזֶה כִּי כְּאַשְׁר אַפְּרִירָה אַזְמָה מְזָרָה מְקַשְּׁתָה שְׁזָאַלְיָה
זְאַזְמָר זְרִלְמָא זֶה ; זְאַזְמָה בְּזַיְשָׁבָה זְאַזְמָה הַרְבָּבָה דָּרְזָל עַר שְׁזָאַלְיָה בְּעַל
חַפְרוֹשׁ זְמָבָקָה זְמָבָקָה אַזְמָה ; זְאַזְמָה שְׁזָהָבָה זְאַזְמָה זְאַזְמָה עַל לְשָׁזָבָה

שנפְטָן נִזְבְּנָה
לֹמַד לֹא תְבָא רְאֵת לְחֶפֶץ מִן הַתְּלִפְיוֹת עַצְמָו שָׁאַמֵּר תְּמִתָּה דְּתַחַן שָׁאַל
פְּחוֹתָנוּ קָעֵין עַמָּה הַאֲפִיפּוֹר וְאַמְּרוּ כַּכְלֵי שְׂמֻנָּה מְאַמֵּר וְהַחֲפִין הַיְּהוּנָה
לְדוֹעָה פְּיוֹזָעָה אֲמָדָה חַדְשָׁה אֵין לְאָפְזָעָה אַלְאָחַפְשָׁת וְהַזָּא יַסְקָלָל
בְּשִׁיעָרָה הַשְּׁבִיטָה וְאַמְּרָבָדָה בְּדָאָה מְשֻׁוָּת בְּיַמְּנָצָא מְהַנְּקָדָה
לְעַטְבָּה כִּי בְּאַחֲרֵי פְּיוֹזָעָה הַזָּהָר, וְלֹא יִבְאָה שְׁתִּיחְשָׁאָה וְיַדְפָּת לְבָתָה הַמְּקָבָה
שְׁעָרָה וְגָאָסָרָה בְּגַבְּלָה וּבְמַאֲסָרָה הַחֲלָקָה וְעַדְבָּה כִּי זָהָר בָּהָה עַזְבָּה כִּי הַאֲלָל
הַסְּטוּרָה עַנְיָן זה בְּכָל הַעֲטָסָה וּמְכָל הַצְּבִיאָה זוֹהָא חַזְשָׁב לְגַלְגָּלוֹתָה וְעַל זה
בְּיַם הַאֲפִיפּוֹת כַּעַם עַסְמָד אַי עַס יְשָׁמֵחַ אָו גַּמְאָסִים אָו
הַמְּלִמְדָה, הַסְּבָלָה וּבְיַנוֹּאָל אֲשֶׁר תְּשַׁבְּ הַקָּעָן הַאָסָה וְזָהָר שְׁיַאָמָר
עַלְיוֹן הַפְּתָחָה חַזְבָּה וְנַדְּחָה, נְאַמְתָּבָה כִּי פְּוֹזָעָה וְגָאוֹדָה אַתָּה וְהַתָּה : עַמָּה דָּעַן
סְמוּרוֹתָה וְאַמְּרָבָדָה אַי אַזְרָבָה הַאֲפִיפּוֹר אָמַת הַתְּלִפְיוֹת כָּל כָּךְ סְבָלָה גַּעֲנָה
לְמַתָּמָא רְמָאָה רְמָה לְאַמְתָּה שְׁוֹמְשָׁה כְּבָד בָּא אַי קְבִיאָן רְמָה מְנָן
הַשְּׁוֹפְטָה וְעַל זה בְּיַם הַאֲפִיפּוֹת יְהָרָה אָו שְׁבָד דָּרָאָל וְאַמְּרָבָדָה
הַאֲפִיפּוֹר אַי מְחַק קְוֹזָבָהוּ שְׁמַעַם בְּעַנְוֹן הַחֲכָמָה וְכָבָדָה זוֹהָא תְּדִישָׁוֹרָה
גַּתְונָה אַלְאָ צִוְּשָׁת לְנָזָע עַזְבָּה וְכָשָׁלָנוּ בְּרַבְרָאָה וְעַל צְוֹזָא בָּהָה אַכְרָבָה
הַוְּאָנוּ אַזְרָבָה וְסְדָר עַזְבָּה הַאֲפִיפּוֹר לֹא תְּחַשְּׁבָה לְהַרְחָנוּ בְּרַבְרָאָה
מְה תְּחַשְּׁבָה לְאַזְבָּה אַזְרָבָה שְׁאַמְּרָבָד חַפְחָה וְחַמְשָׁבָד קָעֵין :

למרדוון ייראך לישען מוחטבוי בילעון העבעני הוא מוחשכ ומשער דרכן
על פי רוחשכון אבל הנביא לא מזכיר בזאת רקעט לא יקנאה מוחטב
אבל רוחת שכנ אמר הנביא איה ביהם הרוחת כי רוחה בעכובאות רוח
אסתה ועל זה נחפויות האפייפות ואמר כי נאנו לדביך אמת וזה נרא לן
ובכן יהליב בלב נבון וחצינו קצת בית החוץ ובבקור תלעט לזרען אבל
בבתיהם נטחלה קטהה עזקה כבוננו ובין ח' צמחתו וה' טודום
מי לא שוכת ולא שוכן מוחטב לפרטם וכי באננו אסרו לנו זרעוינו איזו מין
חוותם אשר יקנאה בפוא ראייה מן האמוראים לומר שבא תבשות למתה
אל תביא ראייה מהאורה שמתה ולראשך הוא רבי אשען שאמר עז החשא
המוחטב כבאן ואולך לא המוחטב כי גראה עלא בא באתה וכן זרעוינו
גראינו והוא בבר אכיהו לפט שאון להנבי' איזה ממי שאנו מתאמן שבא
המושיה ביה הא דבל בפי רענו ואנטו אובל המאמד הראישן אלדריך
ויאביה אסרא וזה כבניה ירע התאמות או קמו הצלאות ואמתו לו איזו מין
הזרעינו וזה אשע פקח היה אז סכל רצע היה אז צדיק והשווים גראונטן
ען זה שאלת כי חכם גוויל היה חזקיה כמי הנראת סכאומין אמרו לו
הכם כן אוך וזה סכאומין דברי הגביה אליהם לבן על ברכותיהם צלמון אמרו
למרדוון אמר פשען דבריך או שאלות אליהם איזו אליהם הנביא גראונטן
פאות סבדא או טהרא אליהם וו' וא הבין כוונת מאמרו ומזה כו שפיריש
שאגן ההם מטפוק חזות נטה למחטב כדורי הנביא גלמה נטה איזו מין
להחטב ביזה רוחה תושט גראונטן אפלו אורה לבס צו היא כוונת
איזו האמד שט האמד מטהאלך הטע מוחשכ הטעו איזו

אתם דודוויז אבויים מפוזלים. עתות אופרות. פזנעל גאנל אונדז
שנילד המשיח וכיהיל או בגין עין כהה עין זען לא זו זו' נסנא
אמור לו כבר הקש' זה פגא פול והשומ האיגזטדי כי אחים הלאיים
זו אליה טניש זכמ שאפיטל להוות ען. אפטל בוחן מונה כי לא נאמר
פפני צלאה לאהנדו והרי בפי האכלה חנן. ואליו עזין חינט בגין עין
אמור האפיפער היי זה בון שטחטי קשיט עם קשיית אחרית. כי נס
זה וועך בגין חיקט' או קפין וזה אפטוק ואיך איזונ האפיפער עז
שאותם מאפוניס במשיח שלבב כהה וברוי' וווקט' גאנטן לא לאטן
בנטוינן אהה וועל זה נחפעל האפיפער פאל' ווותה לא פון חאן באש
המטע: זיארנו לא האפיפער אהונן לא יפה רבען חברון זאנן גראטן
בלו זדרן אמרה אסיה זה לא פגניעטה לאו כי אין האפיפער כהה
טבן זה עט זה זיאבנו לסת שטחטל ואטונן חאנן איזונ חוץ' ה
הלאן לבוינן ויעקן כלו על ר' אפטוק זיאטונ האפטע עריך וועל
דיבערן כי ישט חלב ביד טנאיין לאן בון הסכמי ביען טיברן על
האפען אשר דבורה ודינה עניינן היו עליין יפה עט האפיפער אהה וועל
בעזונן מטה שעור אם גוינטן. ועתה כי האפיפער או' בעט פון פערן
ליאו ווחשי שטוט ואון פטוק על גוט במקט. שטבות סטוק זיאטן
החויא בזען טס משיש זיכלטס וווען בבקע בחרות עשתה זוינז
זחלל גאנן להסוד זמאז האפיפער בפניהם מאירין זטב גוינטן זאנן
עמ ארט פאנזען זאנט שטאטן גולר גטעל אין אראם לכס שטבר גאנל
אמו חעלחוין און אונט פאנזען/שטיילר בפערל אбел אסיה זאנל איזו
מאז אפטישד זאנזין. כי ענה זאנפער אמת גוינטן מאז פקט
זבאן זאנת שטבר גאנל זאנל: אונט איזונ האפיפער/פפני זאנט זאנז
זחלמוד אמר שטואל צען אהם אונט/טביס שעורב גאנט זטקטן גולר
המשיח זיאאנז גטזט חתיל לוזה ווועט זונטן עד זלא זיאו זעט
חתפוקן זען לא זוינו ווע זילצע אונט גלט' מיטה' זאנז'ו התשלוח' מראנס
זונטן אונט מנטומרא זאנז פוחאות כהו האשת גולזון פוחאות צען'
שפאשר זיאז האמשיח זאנז פוחאות כהו האשת גולזון פוחאות צען'
פוחאות חתול ולזר גלא גאנז הצעונט ליזט פון שאנדר' שטואל אונט
שפא לא גאנז. שטאצ'ר זיאז המשיח זיאז פוחאות זאנז גאנל חאנז אונט
זאנז'ו' ז'רביזס באז' בחזק הרעה אונט האפיפער זען לא שאנז אונט'
שטבר גאנל המשיח אונז'ו זען חס ושלום אбел זען אונט' שטאמן בעל
אונז'ו פאנט' שטאצ' באזט דעת ווועט כי ווועט זאנז גאנל הקראט
לא אונט כה שאנט שטואל אбел פודז' הפקז' זאנט' אונט' אונט' יונט'
המשיח זיאז פוחאות אбел אונז'ו זאנט' כה זאנט' שאט' יונט' אונט'
זאנט' גאנט' זאנט' זאנט' זאנט' זאנט' זאנט' זאנט' זאנט' זאנט' זאנט'
זאנט' זאנט' זאנט' זאנט' זאנט' זאנט' זאנט' זאנט' זאנט' זאנט'

2007

ט'ג

בזאת לא אפיקורוס מאמין פלוטון באלל נפנוי פה
פירוז ונטול איזוגן האפיקורוס שאללה אחת אובי
טואל מז שחוא שנו פהאל גט הוא זאנאו את ראי לבעל טכל ב"ט
איש קזרע שיאתבנין. אמר האפיקורוס בלי ספק באחת מלאלה יספיק
למאמן בו ב"ש בוחתת אמר פראי פירוז זיין אדרונו אוותב גוונזירם
אמר האפיקורוס ובמה זה גט טאי אותוב אותוב אמר בז זאנבו באראזע
יאבלו פז אדרטער זומחו באליין וזהו מאנין. אמר האפיקורוס זאנבון
ראעת טאנ זאנאים את גאל ואיל אפשר זה זונת חאל זאנס דאית אומת אודהברא
אילו ומר לקוים חורת אנד צוות ליטט חאל זאנס דאית אומת אודהברא
האל שלאל הווע, להוונ ביגלוות בונה זאנאים את זונת באילו שונט ווועז
וואויש אמת שטט זאנאים מהל איני זונת שם בגלוילא זונת לאויש
לעאקסם באשר זונתב זונתב זונתב לבלוות זילא דאותו מז שהעלווה בנטיעבנה
בז זאנפ"ז זאנמו דבאים כמוך לעזר זונזים להבאניז אט זונת בעינו
האנדים מלכום זונז אידין; היזיב פראי פירוז אדרונו האפיקורוס לאו
האליהו בשאללה נטפני שטאנזען זונת שלאל זאנזון בתם זאנדבליס זונת
אש להם פירוש זילא גט שחריזו זונטבם; אמר האפיקורוס זונת זאנזון
מוחוטים עזקלין מטזען לאג נילד אט בוחטקונען שלאל זאנטשט שטט
הברוא זאנזינו פאר העט זונת דבאל שלאל זונזער כי זאנז נספז
המלבשת הקירזים כי זאנז זאנז מלכום אלמאן; ובמלכום אלמאן זאנז
זמלכום מיזא זאלברבר זאנז; ובאריסטאן זאנז זמלכום מושוים
זאנז מגלאיל אושזען זאלך זאנז זונז בטזומ; ובכל אלה קמי ערלהס
להברוא זאנז
זאנז זאנז זאנז זאנז זאנז זאנז זאנז זאנז זאנז זאנז זאנז זאנז זאנז זאנז

המקודש אשר נבנת בזק ובעל זה גורנו לא יוכל להשין ואפשר
דברים אמורים ואוירוי מהבטל היבוכו ימיט עה ט' לפוגר ששלוח
האפיפיור בעננו וזה אשר באנו לפני האפיפיור חזר לאווזה ובאמת
דיסקונאל שאמר נעלם הנטהנו או אמר האפיפיור לילה וחשבתי איך
זמנועם אותו ברוחן כי אפשרם שנעלם הוא שם משותף וזה פולש
על זה והם פירוט נולר ואיך יש היה בך מה העין טולר ויש קודס
הרבנן הרובח כי הוא נעלם שמת שלוש אלפים ושלש טאו דיבער, ואחר
לזנזה וזהבן הבית הזה שלשה אלפי' זמנה מאות ועשרותเศנות
הרי עטלי ק' שנות קודס הרובנן אמר זו יראאל ארונות האפיפיור
יש לנו טומכם בתלטוט שאפלו יבדלו במת פירוטים בפסק א' לעולם
אלך גס אמר סחס שיכחיש והפשט ואסדו בפירות און מקריא ייזא כוון
פירותם ובאשר יבא אכזב וציאנו מפעוצו און אונדרס רוך דרשת
הוא וזה יש לו סור או עין ולא נאמן לאו זהה דוש' אם בוגרת לפרט
זה מיטבל בתלטוט לא יכול גורוינט להבחישו וכן יכח ארונות לבענ
הברובניא והואה כי אומות פטוקום אונם מרבץם כלל ביען כושיעם
להחיה באשר אסדו בטוטה תחילת ולדה על זונטלם ואם על מושיעם
היחיל און שט א' וכן אונר מיר שטאו את זונטלם ואם על מושיעם
זאנר מה תמייה'הא לוטר כי זהה צאות האס נאמר שעז' פלא שולח
אלך אמר בית אוח' ב' כי צאנר עלז טהו חלק אלות און גנו כל
פבן שאם מיר אס גולן כי פעם אתה כי חלה גט ולדה עין את בזיה
שוח עין ליהת גו' ביען המושיע אלא טלעניר פרנדז בונן קבוץ
גלוירונט כי פאזר יהאמטו בכת אליז' בפתח פחאות : אז זאנר מה
שטע בזאת ווער אקי אנד זונטלם חנוקו זאנר ליזקע נחוב גול דז
זאנר גירונט בזון שזחים מכחישים מאמרי הרלאודו אני אונר מה
הברובניא אשר לא תומלו להבחיש הנה בחרוב בחורוכם לא יסור שבט
בורוחה ומוקק פנק רגלו ערד כי יבוא ישלה : ופירות ההזאות עד
הויה פשוחה וויה און לכם לא שבת ולא מחוקק ואונר אמר שלפע
טשו' : עונה ר' אעטאות ואסדו בכיר אמרו בחתלהו זאנל פסק און
מאמר שיט לי פירוטין און מיט הנזות לאמת סבואה או אוננה זאנר
הארון גירונט זונעט פירוטין עורה ומירא נדול אעטונו' והאחות
זונט אונחצ אט תזעת לטבע זאנר עלי' א' משני פירוטים ההא' שטונ
לעופר שטנא יסוד שבת מהויה הטריה' עולמת נגביל פערום זיהה להט
שבת מלוחה ומצען' יוזה לוח הפס' הטע ורמשך זה יוזה עד כי יבוא
הברובניא כי פאלש יבוא המשות אשר און מקויש שב לא רוחה דפק
פירוטין' ר' ר' כי הלא מיטן במלת עז' יוזה וזה הנעה טפחה ופירוטין
או יוזה שבת יהודה ליעולט כי הנה שילה וויא המשות יהוד המשבצת
לעניהם : השם גוינט און אונט מוכחות להאמן גשומות כה הזרה
לא גאנז דחת' : אמר זו יראאל אי גאנז גאנז תחכם במת טהו מועל

הוּא בְּנֵי הָאָדָם וְבְנֵי אֱלֹהִים קַעַט גַּדְעָן שָׁלֹט שָׁלֹט הַיְהוּדִים
בְּמִן שָׁוֹפְטָנוּ לֹא חֲזָה אֶתְךָ נְתַחַג כִּימְנוּתָם. נָנוּ שְׁפָא רְגַדְגַּדְגַּת
וְהַיְהַ בְּאֶלְוֹן בְּבָרְגַּת וְהַגְּתָא אֶתְךָ מִן הַגְּדַעַם וְנוּן לִיהְגַּת אַבְּגַּל אַמְּנוּתָה
הַעֲלוּס וְאָרָא שְׁכַבְתָּה תְּלִיאָתָה קַעַט הַחֲזָעִיתָם אֶת נְדִיקָתְכָלִית וְקַרְוִיקָתָה
וְאַמְּתָלָאָתָה תְּלִיאָתָה כְּדִי לְהַרְפָּא אֶת הַעַט וְזַעַם לְסַמְרָה טַבְגַּוְשָׁתָה
הַמְּשֻׁפְט וְעוֹת לְוֹמֵר מְשֻׁפְט הַחֲרִינָתָה בְּלֹא אֶמְלָה הַרְגָּבָה שַׁבְנִים בְּלֹא בְּרָךְ
אֶבְּלָה אֶמְרָה הַרְגָּבָה וְהַמְּשֻׁפְט עַד שְׁמִינִי אַוְמִי הַרְגָּבָה לְפָלָנוּ שְׁכַר עַדְתָּה
חוּשָׁתָה אֶל הַכְּבָדָה וְהַמְּשֻׁפְט עַד שְׁמִינִי הַתְּלִמְדִידָה הַסְּמִינָתָה כְּמַמְלָא
אַמְּרָה הַמְּפִיכָה שְׁמָא טְרָפָה תְּהִת בְּלֹס כְּלִי סְפָק טְוַעַס הַעַט וְלֹא חַמְטִיבָה
כְּמַנְיָה שְׁהַזְּהָהָה שְׁמָא טְרָפָה בְּלֹא שְׁעַטָּל הַהְזָּהָב בְּמַעֲנָתָה בְּזָוָה : הַשְׂוֹבָה חַדְלָה
בְּזָוָה אַזְוֹנוּ אַמְּפִיכָה כְּבָר אָמָר דָּק אַזְבָּס יַדְעַת . סְבָל מְצַמְּרָה
הַאֲדָרָתָה עַל בְּנֵי אֶפְקָדָה עַל פְּנֵיהֶן וְכַבְּלָנוּ שְׁמֵלָה חַמְטִיבָה
נְצָול מְלִיחָתָה בְּזָוָה שְׁלַמְלָה וְקַבְּלָנוּ שְׁמֵלָה חַמְטִיבָה עַל יְדוֹ בְּזָוָה בְּזָוָה
עַזְמָנָה מְצַפְּרִים וְהַזְּלָמוּ זָוָה שְׁעַטָּל מְבִיתָה בְּזָוָה שְׁלַמְלָה אַמְּתָה חַצְלָה
אֶבְּלָה הַיְהָ לְרוּחָתָה לְזָוָה לְאֶבְּלָה יְמִינָה וְאֶבְּלָה אַמְּתָה
חַשְׁבָּבָה אַמְּפִיכָה טְעַמָּה תְּהִת וְאֶבְּלָה אַמְּתָה אֶבְּלָה עַל פְּנֵי שְׁלַמְלָה חַמְטָה
בְּזָוָה בְּזָוָה זָוָה שְׁמֵלָה מְבִיתָה לְזָוָה עַל פְּנֵי שְׁלַמְלָה אַמְּתָה
חַמְטִיבָה אַמְּרָה עַל פְּנֵי שְׁלַמְלָה שְׁקָר דָּגָה אָמָר בְּמַטָּר טְבַב שְׁבַטְבָּה
שְׁמָמָה שְׁבַטְבָּה : עַתְּ הַלְּיוֹת מְהַלְלָה שְׁאָמָר טְבַב שְׁמָמָה שְׁבַטְבָּה
שְׁמָמָה וְזָוָה אַבְּנָיו בְּזָוָה עַמְלָק אֶל הַוּהוּוּם שָׁם לְאָכֵן לֹא וְתַאֲגַדְתָּה
לְעַוּלָם וְזָוָב שְׁמַחְפָּאָס לְנִזְנָתָם לְלַלְלָה לְעַוְלָם גַּעַנְמָה בְּזָוָה לְפָנָתָם
אַמְּרָה הַרְגָּבָה אַמְּרָה שְׁחַרְפָּאָה עַל יְדוֹ זְבוֹת יְעָנוּ וְעַשְׂרָה תְּחִזְקָה תְּהִזְקָה
וְחַטְבָּב חַוָּה בְּאַשְׁר יְהִי תְּבָרָה שְׁחַרְפָּאָה תְּשִׁיבוּ לְטַמְאָה תְּמַמָּה
כְּרָאוּ בְּמַשְׁבָּחָה וְעַזְוָן אָמָר הַמְּפִיכָה יְהִי תְּשִׁיבוּ לְטַמְאָה תְּמַמָּה
בְּשַׁח אַמְסָה זָוָה : חַשְׁבָּתָה בְּזָוָה שְׁלַמְלָה גַּלְעָן שְׁהָרָהוּמָה חַמְטִיבָה תְּמַמָּה
מְפִידָה תְּשִׁוָּלָה זָוָה מְהַזְּנָה זָדָע לֹא אַזְצָה לְבָקָה עַלְיוֹן לְהַבְשִׁילָה
בְּזָוָה שְׁמִינִים קְרִישָׁתָן זָוָה כְּמַעַן דָּרְתָּ יְהִי זְמַבְּקָשׁ עַלְתָּה : פְּנֵי
בְּזָוָה אַמְבָבָה זָוָה פְּנֵי כְּלָלָה לְכָלָלָה לְכָלָלָה בְּזָוָה בְּזָוָה זְבוֹן זְבוֹן
זְכוֹחתָה לְמַר שְׁאַמְוֹתָה שְׁלַמְלָה אָשָׁר עַמְלָה לְגַרְגָּל אַלְלָה
זְכוֹתָה סְפוּ עַמְלָם כְּרָבָל זְכוֹתָה זְכוֹנָה לְזָוָה שְׁבַעַת חַנְעָן אָקְדָמָה דְבַת נְגַדְתָּה
הַבָּל הַמְלָל זְעָמָר אֶבְּלָה וְזַעַסָּה גַּבְּרִי מְעַטָּה אַיִן טְבַב שְׁבַטְבָּה זְעָמָר
עַד זָוָה בְּחָבָל לְזָוָה מְאַוְשָׁמָה מְשַׁתָּה וְזָוָה אַזְנָה בְּזָוָה אַמְשָׁתָה הַעֲלָה זָוָה
לְזָוָה חַלְקָה לְזָוָלָם הַבָּא וְאֶבְּלָה וְזָבָס אַחֲרָה מְצַבְּדָה עַם מְלָיָה בְּזָוָה זָוָה אַזְנָה
בְּזָוָה זְלָלָה מְזָבָח אַזְנָה אַזְנָה אַזְנָה וְלְזָבָח גַּמְלָל מְעַטָּה וְלְזָבָח
זָוָה עַמְזָעָה זְמָה אַזְמָה אַזְמָה אַזְמָה אַזְמָה אַזְמָה אַזְמָה אַזְמָה אַזְמָה
אַזְמָה זְמָה הַזְּמָה אַזְמָה זְמָה וְלְזָמָן גַּעַנְמָה עַלְזָמָן כְּהַנְּחָתָה

על בדוא אל מקדש ה' בירית אפלתונן;
שאלהם אפרים בפיות אפלתונם יעמדו השם הטוב המועל וסוציאט
הה למד אס אסאנו יעמדו השם הטוב המועל וסוציאט
יכנע לבנכם ואנו מעד פצבכם וואה בוקע חלט שבדו עליו מראות
קושי יציר וזהם תאנדרה השם הנשב ואחרם אבדת/חטא השם עם האבות
לךוא לו נזיר תאנדרה השם הנשב ואחרם אבדת/חטא השם עם מיט
הרץ והא האנדרה נזירות הדרה כי אתם מקביזם הפטון מעט מיט
ויאל, ומר יקחוין עמיות הדרה כי אנטיפיר אחד אני ואם יקמו עידות
אלפיט אונשים מהרין העט בחרוב פיפית בידך גטה עשרה אלפיט
אנפיטיריט או תאנדרה אשלוחים לבנות; אמרו להם האנטיפיר את
בוכיס על שלשוני משולח ולס הרוא כי מעשיכם משולחים ואר וויאן
השיבו אשלאוחים אן בוכיס לפי שהאריך אשר מולו רע הבכורה שמתה
זאת וזה הרא אל זאהה הבומר קה טורען הו. והבאיש אריך ויוחנן
ואמו מהם עלינו אונ נמשלים יען גאנדר נשכו קה בישינה גודמן
בריגלט וקריען בעפירות עדם מרכזית זונת הבומר ביא ושמע דרבית
אמו להם כמא לזרען זאהה אונ תאנדרים און אחים; התינגן
השלוחים נחאומ אאלץ שחלר לנין עון השוב הבומר ביא אונ חישב
אמו אשלאוחים אליך רצונן לילען לאיהן ולא נשבע עטן בנ עדן אונ
הכומר בעס פאנד אפק לאי האנטיפיר זה שבד ניין שמאן עטה לאמן שאנד
זאתה; ונזיר זה ואריאל אונך על כת שחיינו נו טה וה שאטומים
זיהורי אחים קראם אדים ולא אונם הערלט ובו צוותם נכבdet מיטווען
או גיטווען מגבווען; השיב הבומר ובו זונת האבוש לבר אנטיפיר
החלמוניות אונת כל פיאושום ביזבום זיאוים מן האבל ורטבון זונת
זיטס ראייני שבחטו התלטדי' טראוי ליטאט נר בקרען אונט נטט שטט
סח ואנטו שטטען דוא טנאאדו תריצת זונתם לאטב אל האבל שטאי
לפניה הרוך זונת האבוש אונז הרא עסם האבוש לאטב נו נטט
היא אונז הרא אונז שטטען כלום שבת גו הצען; ב' ראייני שבחטו
מבית הקביזות עקיום עטבום ועטט שטטן על דאסם ואונטט נטט
זה להרבה מלאן' הרכות וכטז הטען מון הטען לוזו עס זון; טליתות
אגטז שטט שטט עליי כל מה טיאמר עליי ער שוקרי הונז מכטאו
רבעו

אמם נאכבה חווישות און יש לאלאה ולא טראומען...
טמלו כי מתן אונס שלחט באניה עסוק בחרוח' כל עוף הפלורה היה
טער ונאכפהד האט בענטו לא זכל ליטרין עד הוויז קוחב אל זידון
זונערט ובל שבן שדרבר ישוב לאטס וויאטס מוזיקן. אמרו האניפשי
עליז'יטשיגטו האט: תשנות ווואלט התהטוב לזרענות שאט' דיבער
אשטוטוב בתלמוד שיטומו נר בקרען בזע האט. אנטר חלום חלום ואט
אטלא פערת קודם והיה בדי ליראות אסוציאט האט'יעט אונט אומן' צה' טאנז
ונאדר וויז לאגע הסת שיעיס נר בקרען בטון ולכון לא וויזט נו... ב'

גראניט וברונזה

לאן מון איזה גו שארץ אמר ושבועה על ישראלי חוו נון זונטצען. שון זונטצען פיטריזן לדרבר גודז יהודאים עון שאאלץ האפיפייר אין דאנלאה מאנטע שארץ גויהאנס ערחו לא בחר או אל ליקובן אללאה הנוראכ בכו יהודים זונטצען גויה. כהן בנין זונטצען והעוזבן: השיב הרכזער בחור בדרכויס זונטצען חניד כמו שבוחל בעגויבע אנטזיטס לפו שמאזיזן בעגויין יהודאים זונטצען;

השיבות האתאфизיות ויבחרו בחתונת מלך אשר היה ממושת המוד בכםם לא
כונני שהיה טורפת ; אמר הבומר גניזה ומפני זה הוא קשה ולנה לה
עוזה אדרונו שישאנו אותו ספריהם אכחוב במאן בושה אבבש או צוות
האטופיה למשרתן שיטרמו תלונות החזר צחצחו ואנפ' ליבור שיראות
בן הפטוח אם זהה האמת בזקוקים ראו האמורות אמור מלא כל הארון
טמי' ; אמור האטופיה בן הדבר הזה ומפה יוציא צאן אטור הספרים
שבמלבויו סטויו יהודוי מלאה תארון הילך חכום מעל פניו ; אז אמור
אטופיה לשלהוחט או עט סכל לסת לא חבקו רצין העטים הראים
הקדשה אין יכנע באשר ייחזק חרוץ ובניעתו רפואה מה כי טין תשב
למקימתו וכן הבא בתרן הום אם יכנע אל הנבל וחותה פאמ' יוקף הכל
יטבען וזה שאמר תלסוד שלכם לעולם והוא אורט זר בקנות ולא יהא
קיא כאלטוףיתו שתקה בתבונתך תעלת ואלן התארון לקישו ערוצו
הזהר ושבטו כל שבין לרעת תלסודים ישנאן שעוזריהם נזקניהם
אדם נטהן אינחת רעלם קרייט ארכ' לאשתחה אס' חאצמו לי כה'
אנושות יט בעט זוהר טמה שיש לנו . הישב זה אלהות דין שלמה הלו
ואמר לך עלי אונשות נאמר כי אנט על הנזקן והטבען כי אין
בזקוקים ארכ' הוואצון ובמזו שטא זונדש סגן ערדן בן אין טנדישום
בגן ערדן צלען הוא ארצון ירושלים וברוך שפראחני הש' האטופיה
אמור אנטשי ערב כי אין זו נבואה וחלול שלם' זבל ארכם לבבוש אונז
ברגלו ולא תחוס שלא ישליך עליו שפטן ואלן להשיג לב ארכם אין
טום פניא לבך חסיל ארכ' נבל לבבות הלא ודע' דענינות האללה
טאניה אנטשי תלסוד לחתני ארכם ולבן אפר ארכ' ארכם ולא אינחת
הועלם ; הישב יהודוי משליח לא אהונן ומאמץ הגבי' הווא אשע' אבל
יאתגה אנט אונן מרעיה ארכם ארכם ; הש' האטופיה אס' סבל עס' חספ
יאתגה מזכר ארכ' לא יקל אונאת אמור הפסוק נטע ערך פ' שקדאי
ארכם אונן אל חחשבו שאחחים עונתיכ' בעון הכתמה כי ליפוי התאמן
ארם בعلن' טבל ארכ' זקיינתי ארכם צאן בבחינת תריעת ותונתך
אבל כי עול לרגע ורגע הזה שמעוני כי מלך אחורי עזת לבבם שלא
תעשה בבחינת צוות עלם חספיש והוות' עשוים אוחז באחורי הצלחות
חצין ברלה אוחז וחצין ברלה אוחלה ובכופ' שכשורת נסיבות הדריך
זעלם שלם זאן חזון' משתחוו' זקנאות לו ובשב' ארכם לאחמי ופוחת
הבדלה הה פואץ חז' געלם ולב' זה מחשנו ליחס עלי' זמאנ' זמאנ' גפע
פאנדול וזה וכיריה שהתגעט בחרך בית המקדש ואנו גע שהויג נפער

323

המ"ב
אך שולמה ו��ויי לכחוב חותם טדי הנטישות בבעל
ובמלוחות פלט ולמה נתקטל ותאנו נבעל חזות גם
הרע מדו' ומבד אומדן כמה שעירין לחילוץ מסלול רוחה עטולות
זעין וצפעאי בחשובה גאנז'יאו אונז'יאו זאל בענץ צו לאו הוא פלקשן
להקוט עליה גאנז'יאו הוא גאנז'יאו גאנז'יאו גאנז'יאו גאנז'יאו גאנז'יאו
כל ראהו ושובתו זואשי עס נידיבוט וטוקים וטוקט'אל ער' במלכט זואשי
גאנז'יאו לבבל וטוקט'אל ער' ביז'ט גודל מעוטות סט'אל גאנז'יאו גאנז'יאו
שכ פלאות לבבל ראהו גאנז'יאו זאל כל החטוטים וטוקט'אל ער' ישב' סט'אל
טוקט'אל ער' גאנז'יאו זאל גאנז'יאו זאל גאנז'יאו זאל גאנז'יאו זאל
ולראש יאנט'ה פומכדר' זאל קסראש זאל אונט'ה גאנז'יאו דבוי זאנט'ה
לטבר של'א זוות לבבז' מאהו זי עכבות נתנים לו זלא מנשלוח זאנט'ה
אם דינט תחיה עבד לעס זהה זאנט'ה זאנט'ה זאנט'ה זאנט'ה זאנט'ה

וְעַמּוֹת וְחוֹדִים וְאֲמָפְלָלוֹי עַמּוֹ בָּגְלָיו יְהֹם בָּנָן בְּשָׁבֵט כְּמֶשְׁתַּחַת
לְכַתְּה לְזַבְּדָ אֶל הַמְּלָךְ שְׁוֹלָת שְׂמַחְתָּא לְקַבְּלָה רְחַזְׁעָן וְסַמְּךָ אֶתְמַגְּבָא
שְׁוֹלָת לְוּמְרַכְּבָת הַמְּמִשְׁתָּא אֲשָׁר לוֹ לְתַחְתָּא כְּבָדָר לְזַעַק זַרְבָּי כְּלַגְּשָׁיָא
בָּגְעָר דָּרָה תַּעֲזֵב זָלָא הַתָּה רַוְכָּב גָּזָה סְפָנוֹ כְּבָדָר הַטְּלָבָת
לְפָנוֹ וְתוֹאָגְלָר בְּלָבָבָוֹת וְקַמְּתָה וְחַמְּשָׁוֹת אִישׁ רַצְסָת לְפָנוֹ אֶלְלָא
הַזְּהָאָרָה מִיחְיָה לְלִוְתָה וְמִצְמָנָע לְהַלְוָן סְטוֹתָה רַמְּלָה וְזָאָרְבָּהָרָה
לְפָנוֹ עַד חַגְּרוֹן סְמָנָר לְמָלָךְ וְעַבְּרָה חַנְשָׁיאָעָזְבָּד לְפָנוֹ נְבָטָה וְהַזְּבָבָת
וְמְפָנָה לְפָנוֹ חַנְשָׁיאָה וְמִעְסָמָעָה הַבְּשָׁיאָה אֶל הַמְּלָךְ מְשָׁתָּחָות וְאֶתְבָּרָק
עַל זָגְלָה אֲחָד כִּי בְּן מְנַהָּג הַמְּלָכָה לְהַדְּאָרָה שְׂמָנָה זְמָנָק וְעַבְּרָד בְּעַבְּרָד
וְהַמְּלָךְ זְמָן לְסְדִּיסָּוּ שְׂעָזָבָן וְגַשְׁוָא נְבָסָה הַסְּמָךְ לוֹ לְאַסְמָאָה וְהַמְּלָךְ
שְׁוֹקָמָעָה כִּי בְּן חַמְּנָהָג לְהַזְּאָאָבְבָּרוֹת אֲחָד הַמְּלָךְ חַזְּפָךְ פָּנוֹ אֶל
הַגְּשָׁאָה וְאֶלְעָרָב וְצָאוֹא אֵי שְׁלָמָךְ וְזָהָא אַמְּבָר שְׁלוֹט שְׁלוֹט בְּחוֹזִי מְלָכָנוֹ
וְזָהָאָתָן פָּנוֹ וְזָהָר בְּךָ אַמְּבָר לִי אָז שְׁלוֹט עַמְּדָה וְאָז מְתָחִיל וְאָמְרָר לִי
שְׁאַלְמָנוֹ וְבַחַת שְׁאַלְמָנוֹ קָסָעָל רְגָלָא וְאַמְּבָד בְּזָהָב טְהָרָה בְּחַדְמָה וְהַזְּלָלָה
לִי לְזָמָן כְּאָשָׁד וְזָהָא אַגְּשָׁי בְּבָל גַּזְלָה הַבְּשָׁיאָה קְבָעָז הַשְּׁלָמִים זָגְסָעָז
הַאֲרִין אַמְּנוֹת הַנָּהָה עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַזְּלָל וְגַדְלָוֹתָא יְקָמוֹם עַמּוֹ עַד זַעַק זַרְדָּז
זָהָבָן יְזָעָן סְלָמָה וְסְמָלָיכָה עַלְמָנוֹ לְכָן חַבָּת נְתַחְמָה וְהַסְּמָנוֹ מִי בְּשִׁיקְרָנוֹ
זָהָבָן וְזָהָרָנוֹתָא וְאַחֲרָיו וְאַשְׁטָן הַיְהּוּדִי אַפְּאָתָד נְשָׁמָע בְּגַבְעָת הַמְּלָךְ זְעָמָן
לְעַמּוֹ אַבְלָה חַזְבָּאָה כְּבָר זָאָת וְזָאָלָה אָתָ שָׂאָר הַעַט וּבְשָׁרָבָאָל זָאָה וְזָאָה
שְׁבָמָה לְמַטָּל הַזְּשָׁעָרָה מִן חַזְבָּאָה וְתַלְלָה וְהַתָּה לְלַעַק זַד כְּרַבְבָּז
זַעַק בְּאָמְרָעָבָל לְאָשָׁמָה שְׂוֹרָה עַל וְשָׁמָאָל עַד וְסְקָעָז וְזָאָה הַמְּעָרָבָה

ה'תט'

הניעו אותו ביהדות נחיזען עם הנטען עזץ טווין לעוד טפנין ש
הנטען עזץ היה להם שנהה עם חישבוי האין של אל הוי אספיניקות להם
טווין כל העוזר וכי מצאנו אותן מתייעצות והו הווים הן אונדרים שבדואן
חפסה והנטען עזץ הן אונדרים טהה יטילו עזץ בגדש וומלך בלא
שאלה או תקווה עד שלוחה מפטיש כל יהודים שבעיר ועמדו בחיפוי
ט' חרטיש אחר זה ירעט מלך כי רבל עליליה ונתבונש שטם אונדר פש
בנאסר זאבר כי לא על אונדר עני שטם אונדר כי אם טפנין שבוואן לוד
ושו הנצחים והם אונדר מבטוני זעמדו על קירשות השם גיטוט האשד
עזץ אליפות נפשיות מישאל ולא נתנו חפה לאלהים :

卷之三

המלך גמפור היה בוגר ציון טרי מארך גאות יהודיות לא לנצח
לשלואל נקעתה רasz וויה קנטופושט למלכז' זונטיז'ן
לאלטקה לנטרכוות מודחאות להבנין דהט זאנט לא יטיעטלז' בחרב זאנט
האנונת לפני המלך זוקעה מלפנינו דבר זה. ואחר זטיט זה זאנט
צעת אשתו לשיטוטה דה. ואט לא שועז'ן ערנישטו נלט זאנט
עטחננו הכתביים בגאות המלך והויהויהם כטעטם דלאט לאו זאנט.

בגאות מאנשי ירושלים ועתה גורען גראן בחאנז'וות ווילט שער
בגבורון גאנז וואספראם בקהל רם זיין אדרונן גושיזא לעולם הווא נסעה
זהא דראש חנולה דאס גולת ישראאל ומולון אונטו ער צוות ושבטה חנונה
ווקיען בחאנז'ו' וטמירין כו' שיטוותה בינווין אדרקוזם שבעט ומיישרים
טוב החכונה והחוננה והפטכלנות ועל מנגן שטוט טרוניתס וויננס זיין
עבורהם כו' הווא עבדות שטוטים שאם אלופש טסובלים חזצ'ר לויין
וודעים לסקול אין פידן ואין יוצאת גויאויס מלפעט זביזט הווא שולחן
לו מותנות גוילנויס מקספ זותב כל אחד לפניו בהז אחד זט הנשיכת טבל
סעריה גוולה ליטט הצלחת כי שם זאמלו עמו דאשי רישומן זוקני דען
וגדולי המלוכה הנטזאי שם וכעקב שבת בניות לו פנדול גאנז'ה הנטז
טכטן אונטו בגאנז'י טישו זורקמה זביזט הששת הולכט לגביהם בבריך כי
דאדי זושיבות זושאשו עט זמליז אונטו ער בית האנטם זוקא זולאן
לפניהם כי פנדיג המלכיות והשרויות כמלכות החזא ללבת לפניו עטן
ונשאנטי חולץ פנוי אנטוקות בגד קשי זלא זדא פנוי גאנטמניעין לבני
הבטט סתוחיל החון ברוך טאנדר וראזין ישוב עוניס ברוך אום גאנז'ו
זוחז' החון זאנטן בזון גויז זטוקים זטס עוניס ברוך ער שיח בראע שוד
זנאופנייה ער גנטה גל ער אונט זטנקנץ החונס זטעל יעצע בטאט
שיך פניב זטנאל זאוכר התפללה גאנין ער רוזמאן ספער קודה

וְאֵלֶיךָ הַשִׁיא אֶל רֹאשׁ הַמּוֹדֵל וְפָנָם מִנְקָותׁ וְזָרָבָתׁ וְשָׂכָתׁ סָמוֹן
וְאַחֲרָיו וְאַתָּה יִשְׁגֹּותׁ פּוֹסְבָּרוֹן אַמְשָׁעָק תְּזִיאִי בְּנָסָא שְׁבַמְגָרְלָן כְּנוֹזְעִיָּה
סְפִּירָתָה מִן הַחֲבֵל וְנַבְּזָעִין אֲזַהַר אֶל הַמּוֹדֵל לְקֹחָא וְקֹרָא וְהַעֲשֵׂה
אַתָּה וְאַתָּה יִשְׁעַבְתָּ אַחֲרָי סִיטָה קְרִיאָתָה גַּתְתָּה הַגְּשָׂא וְהַשְׂאָה וְקַעַדָּה
עַלְיוֹ נְפָנִי בְּנֵר דְּמָהָה וְאֵת יְצֵא נָזָהָר לְנָאָשׁ וְזָהָפָא מְלָאָה וְרוֹדוֹ
לְוָכוֹס וְבָרוֹי גְּבָזָעָן וְטָבוֹתָה וְמְעֻזָּר תְּלִבְבָּחוֹן לְעַזְמָה וְתְּגָדְבָּה
הַצְּרִיכָה לְתַלְלָאִי חַוְשָׁבָתָה וְהַזָּא פְּתָחָה מְתָלָה בְּנַדְבָּה לְפִי עַש
וְגַדְבָּה עַלְמָהָה הַזָּה עַשְׁתָּה שְׁטָלְבָה הַתְּחִזָּה וּבְבּוֹדָה מְנִישָׁא אַחֲרָכָה
קְמִים בְּלָס וּמְבָלִיקָן אֶת מְנִישָׁא וְאַזְמָנוֹתָקָה וּמְצָמָנוֹתָקָה לְבַחֲזִיקָה
אַזְמָנוֹתָקָה וּבְחַזְקָה אַזְמָנוֹתָקָה נְשָׁאָנוֹתָקָה דָּאָשׁ גְּלָאָה וּשְׁרָאָל אַזְמָה וְזָה תְּמִשָּׁאָה
קָם עַל רְגָלָיו וְסְבָקָה וְתָהָא זְבָקָה טָמָאָה הַאֲלָל לְכָל כָּה וּכָה נְפָנִי עַצְמָה
מִפְּנֵי הַכְּבָדָה וְאַשְׁאָה הַמְּבָקָה תְּחִזָּה עַל רֹאשׁ וְשְׁבָקָה שְׁוֹצָלָה בְּתוֹלָה
שְׁוֹלָאָה וְאַזְמָה כְּרִי מְבָקָה חַפְלָה קָל תְּמִחְנָה בְּעַם וְאַזְמָה כְּרִי מְתִפְלָל
בְּעַמְּךָ וְזָעָקָה עַמְּךָ הַצְּבָאָה אַחֲרָךָ בְּזָהָרָה וְבְזָהָרָה
בְּעַמְּךָ זָעָקָה וְאַזְמָה מְרִינה פְּלוֹנִיתָה הַאֲלָל זָעָקָה וְחַצְלָה שְׁוֹרָבָה
עַמְּךָ זָעָקָה זָעָקָה וְזָעָקָה זָעָקָה וְזָעָקָה וְזָעָקָה זָעָקָה זָעָקָה
אַלְמָה : אַלְמָה זָעָקָה שְׁלָא זָעָקָה שְׁמַבְקָה זָעָקָה חַפְלָה וְחַמְלָכָה כִּי לְאָהָר
קָרְבָּה שְׁלָא בְּחַסְפָּה אַחֲרָה וְחוֹלָה אַחֲרָה תְּהִפְלָה עַמְּךָ לְבָעָזָה שְׁשָׁה
בְּעַמְּךָ זָעָקָה זָעָקָה זָעָקָה זָעָקָה זָעָקָה זָעָקָה זָעָקָה זָעָקָה זָעָקָה
בְּעַמְּךָ זָעָקָה זָעָקָה זָעָקָה זָעָקָה זָעָקָה זָעָקָה זָעָקָה זָעָקָה זָעָקָה

עורך בנוישור ואסלאם קאף נאבק מילוי ופצע שפצעו נזקון
בדין למלך סר' זיון לישעיהו מלך יהודה ולטומ למשיח מהן נזקון
ונזקן ורשות ורשות רשותה ובמזה קאנוט דערום ס"ז בספחים
ולאשנערת הסוגות ואשריר' אנה מושב גאנזרט לאציגת האלטער בערוצו
אנדר און גאנזרט ווילט שטראט אנטוינט ווילט גאנזרט בערוצו גאנזרט

三

卷之三

וְאַל־ גביהם מזקדים בזרם סמוך לפיס ני בגדה הדרൂב בארץ הנע
שעם עריה צחוחה תלוי אל העוז ואנרכ בגד לעבר גער פט
להם אבל חקלין ותוא מלך פום אונש מסודר רוחן פאנט עבוז וזלעג און
להרין כי כל זו שגה נער יתירה בער לחט ופנטון ז' תרין לנטון ונטון
וְאַל־ נסיקת אהן קרוב לפיס העומת שט גינה גדרה מבעוד
ונגעוף נזקי ביעושנו הוו הולכים קרוב נ הבקע הירא
הירא/הירא לאקעט סדר ליט מאעד ומצען למשוט נפט וצעל החצין
קראם בשעת חיים ותען לכל אחד פטורם לחם וכי ראהו הגערם לחם
שטע מאר והלכו בביירות ולו עירס אונזיט וגדום הדען על השטעה
באו גערת טט על שפם ויט במאה וטמיינט און להט בזען האונזין
שיזטנו בפצעו עותן להט לחט ליזובע וכאלט נסכו חזק חילון וואילך
אליך ולאליך נאילך ונעננה הענדון טטטט כה, ושבוע זבזב קפער
אל שפם הו וזעקה און יט פושע וט עאר אנטון חזעט אונזין
ונבנה אונזין פסום לא זעט זהפלין גהן הדרעל המהום וזהפלין
שברם זבזב זעטן לטען חאנן זהאנץ נטרכ נאיל נטרכן

בשלב סיכון מוצע פתרונות למשך ארבע שנים, וזה יתאפשר

הוּא בְּרִיךְ זָמָנֵינוּ וַיְמִצְאֵנוּ וְלֹא־בְּרִיךְ מִזְמָנוּ
וְזָמָנוּ בְּזָמָנוּ וְלֹא־מִזְמָנוּ זָמָנוּ אֲזֶן הַקְּרָנוֹת לְפָנֵי קָרְנוֹת אֱלֹהִים
לְמִינָם זָמָנוּ לְפָנֵי נִזְמָנוֹ וְמִזְמָנוֹ שֶׁבְּזָמָנוֹ בְּאָרוֹן־בְּזָמָנוֹ לְפָנֵי בְּזָמָנוֹ
זָמָנוֹת לְאָזְנָנוֹת וְבְזָמָנוֹ וְבְזָמָנוֹ וְזָמָנוֹ מִלְמָנוֹ לְכַלֵּן הַעֲבוּדָה הַזָּהָרָה
זָמָנוֹ לְאָזְנָנוֹ זָמָנוֹ לְמִזְמָנוֹ וְרוּחָם מִזְמָנוֹ וְרוּחָם וְשָׁמָנוֹת וְעַמְנוֹת
זָמָנוֹ בְּזָמָנוֹ וְזָמָנוֹ לְזָמָנוֹ מִזְמָנוֹ וְזָמָנוֹ אֲזֶן הַזָּמָנוֹ לְמִזְמָנוֹ אֲזֶן
זָמָנוֹת לְאָזְנָנוֹת וְזָמָנוֹת מִזְמָנוֹת וְזָמָנוֹת אֲזֶן הַזָּמָנוֹת לְמִזְמָנוֹת אֲזֶן
בְּזָמָנוֹת וְזָמָנוֹת אֲזֶן הַזָּמָנוֹת וְזָמָנוֹת וְזָמָנוֹת אֲזֶן הַזָּמָנוֹת זָמָנוֹת

שיטות הדרמה אינן נושאות דמיון וריאט, ותקבצן לשלוט
עליהם כוח דחק צדלאי בראויו, ואנץ' בתוכם נזקפתו פורנרטו. וכך רוד קראן
אללו' מלחין לחתול לאנטיפרנץ דהון ליטליאן ווקבלט מאירנו ווילאנטן כו'
אמכו לו דרבוניטס אמר לי האילן ווילן כי טמפרה, בו מורה תלמידים
זהם אלן לאילן נתנה אלן כי אנטיפרנץ ווילן גור יטיגרטן גוט דרכן
באליאן או הוחזקו דרבון וכטאנר דבון לקלבן ערד ב' ואישט
רונן לילן ווילן לאנטיפרנץ ליטיגרטן, יטיגרטן מנדיזן בראף אען
ויטיגרטן האילן אינן נושאות דמיון וריאט.

537

שְׁמַעַתָּנוּ כִּי בְּסֶפֶרְךָ הַעֲלֹלֶלֶת קָנָת שְׁמַעַתָּנוּ נָעַר בְּמִזְרָחָה
אֲשֶׁר זָהָרָת הַרוֹבָּה וְקָרְבָּן בְּנֵרָה תְּלָבָה אֲמָתוֹ כִּי חַצְטִיאָה
אֲזֶן שְׁלָמָה הַלְּאָה וְאַכְתָּם וּמִקְוָתָה אֲזֶה וְשָׁם תְּחִתָּת לְעָמָד
קָוָן הַגָּעָר וְאַמְּרָה מִי הַזָּהָר וְזֶה רְחֻזָּעָה אֶת לְבָנָה לְחַעַלְלָה
סְמִיחָה וְלֹא אַמְּתָא בְּתָמָם זְכָר שְׁמַעַתָּנוּ

N° 69

207

שאלה ופלאל לא וועט עולה ולעכ' יתנוו כו' ; וזה' קה שחרואל הנק
לישבע על שער נחוב ? עווא כו' מה לבד יספיק להנאריך קאנ' ; זה'
ונגאניה אשער גהנמא קאנ' מען עפנ' ואנטו להשתוו על הניגוט גושטער
חראן' מיטחוות אידנום ובצד הניגוט אידען גאנט הנדא' שבלוול בענ'
על מיטחוות בעה האנטו' נמיicker דאסטה' ולקי' בל אונד אנטוקה' שלפעג
הוחכל' כדו' להאנט בעה האנטו' זאנט עאנ' ויזיק זאנ' ז' ; ולפנ'
זאנט זאנ' אלט מסבוז דילעטען דאנט' להאנט רה' דרב מסבוז והא
האנט דמקרט' זאנט' זאנ' שמאזער' נטוג' לוייזאנט' הנדא' כאנט'
אל טאנ' האפל' אלטאנט' זאנט' זאנט' קאנ' אונט' מלען' לאנט' זאנ'
לענ' צפראן

107

ל' ט' ז' כתם הפלר למלטוריין וויזטוריין רב קומונראט עטנט
גנאות נבוכות מפללא בעזנות שבאת להזיהוי קדרירין
לו' אמד אורה ועל מיר יתק עטנו ואת' הילכת לא ישע אצל גונטך ואס
השגב אסוציא ל' בגבור וויזר על' בל אודה דין לפאנץ' יונקון בק' בחוד'
הזהורי' פונטוגט' זופחו ל' מזוז איזום פישר אנטוצי להזיהוי ולפניאן איזום
ומבליל' שאומות ניט בבל' טם ומלהות רוזן מזוזה עיקרי' רוזן טשינטס בע
ונפילהם מלכחות עוזן איזומיטים לי' שטונקעס צופר בלאה דעם זומא רמא
שרפובל מלכחות נטפילה' זיזחו עוזן זאלאלך' ובר עוזן עיקרי' כי' שטונקי
שב' ליזר' כח' פאנט' הקיוט' אנטר איזור' בו צוואר הנקד' איזור' בזונטעל'
זהו איזו' אנטר חזוזו' על' הבניין וועל' ברזעתי' לבנ' גוון ליטס זונ' הנעשרה
זטפנ' עוקץ עיטה כי' אט' בזונטעל' הקיוט'ים כי' חט' וו' אנטש' הראטקה' ובל'
זבן' אט' וו' צער בזין' שלטונה אנטר על' אט' וו' הנט' סבל' האדר' הויזקען'
הבל' בכתם זבלטן' זבן' ואחר' זה צאנ' סטנו' ואחות' דהפהמת'

תשובה

תשובה
וירטוטו ש מלה קווית כל אמת עקר שלמו'
משמעותם לפניו יברעו מלניט זאיבוּת
עפ"ז ולחבו' אם יזאנו מלה קוויתן' כי ראנץ' צערום מגדי יבקען
להש מהר זעיג המלך זואו'ן זעיג רוכב זעיגל שאט איזונט פעניגי תפלת
היזונט מות שודאוי בכל הפליזשיך והוא טנאס'ה זה על עסלק אאנשל
צטט זיזארים טאט זונה להס מסאליה יעקווחו בן תזורי'ת זומען
השענור לסתור לאוישטערו שטן אנט'ה בריביאן מושען ושהטן לא
השכט זינקוא מלבות זונע כי גונז'ן זא עליין'צעאנטס טמצע'ן ולא היבר
גפלאות שעשרה האל געה זאכבר הדודה פרדונ'ה הקשה זאמ'ה זאנזיך
זה בא לחרביה המפוזט לבן כקס עליו האל בעס נפללא' זאנטו בספל
הבריביאן מלחתה לה'בעסלק' והחבלן נון גוד' כי אנט'ה הפללו' לעקיזה
מלכות איזונט זומ' פיעס'ט שבזען מעזיאין ספר זונז'ה' ומחפל'ה' ט
עליז' צהו'זיטרל'טס' זבלול' ער'א טוש להס קראז'ו בפיז' אנטזיאן
האל סלמי' קווית שבז'יבטל' זונתענס' על טילע' האל' זא'ן גאנז'ו'ז'ו'ז' ז
אנז'יס' גאנז'ה חן ער'ו'ג'ט' זא'ן טהרי'ז' אט' עצט'ת' ג'תפל'ה'

אנו זה לאנו העט המתואלב מזווי קהיט העט המושב עז אפוא
אדין חכם ועצי העור הקדריטה והגזרה רונש בקשו גזרלענץ ובר
שלאו ביר לפי שלא יכול אווט לאיזר באיזער אללא הדבר אשר רוא
עינן והחזרין לאו ינות לבוא בזונך הפקדש כי הוא גור דעם לבד
עוזה אחת שט יכואו הנגידות לבן מושס וחלאות אין לו בו הוכו לבד
כח שאמרו לי הבחינות המצדדיים ומזה שראינו פוחין עז' מקומות שניין
השיגנו וביז לפרט הוורדים אהילקס כמי החלוקה האנטוקית האה' חומר
האה' הא' סקוט האניה הא' בז' הביב' ז'ר' דואאות המה' מה' מזרען
הבה' הו' בת' חbeta' הו' פחחי הבו' הו' כל' היבת הא' משודדי הבו' ז'

הו

היום עשורי רביהם היו זכרון חת אמונת אורה
זכרונות אלטנגייט והב וכוף וטאליה בחול נחתת
בחול אלטנגייט אלו כפיפה יאטטערז בוגמא הס עזיס איזראס צווע
האלטונג חקירה קוראל ואמדזה מפניע טלא ראיו מעולס ען אלטונג גאנז
שחיבות קסוט כאזבק וגוזל טבחם פיר אבל הפה מן החבניות שטעה
בי הם אלטנגייט-טמש וטאמז מה עשו-טחש ואסדו שעשי-קוזות חקרש
זקירים הקדושים והחומרן נאריך יאטנאי אלטנגייט בפייער זם אמרו נא
זה מחלת שלה וטער זרע בסדרי בראשות ובמושאות יידע בתוכחות
עדז בזע לבנון מעזיריל עז אלטנאי נקז שמי בזבשה לבנון טאויס
זעם בקז' להזעיה בתמצאות אשר הצעיא פטן חטביז זטפיז אנטון
הוואחים ורעד זה מבעין אונז גוזל'סלאה חול מפניע טהו נבד טאר
פאיש זרע ליטשטו-וליבק'זט בא זונבנץ וקיזרatabל באילן' קורען וואש
זעאחד בזען האנויות ואחר בר קזיקון חחול וכוכב שטפיניה. קאנזטט
פעולה מן האילן בא זונעקי' שאלהוי איז לא נראז גומז קויא בשיוק
זה ווישיבו כי זעם החוא זוחק סן לויישט ליפאוי. ואון בז' לחביה פאנז
לבז' קאנז מהגעיות וזה איזווע חביבון הרטלאן' לט' ענד אמתו זיג' נז
טאנז אלטנגייט זע עושין בל' שער זעה נחשב להט זעה מן זוחב
לפז טהו ארטמיסטו אדריכיות חוק יוזף הרברט טפה יאטביזון אנטרכט
שחינה נחשתנת האקליטים והאווירות והאגנים הטופוביות עדין נאטור
עלמה חוטטשנות זונזשנות ותבורייל' לקאנז כליזט-טטיזט בדרכו
הפלזומות והבזוויל' למקהרים והאגדנו אמתו ל' טבבזען שלטה דזע
זאנז' שטאגה איזות כל אבן ואבן זונביס מסען אפוז זאנז' זי בזק
זה אטר לזרק הווע הוא בזק האזרום זי מז' שבנו אנשי-כבל נראזון
זאנז' המלך לפו-טהו עיעיס לא כנו בזק גאנז' זלא מעושע ער שבען
המלך הנזול נקרא הזרום זסטו הבזק חזרה זעשרה בזק זאנז'
בקאנז דברויס זהה זונז' טפואל' ועשות' משלקה זו גראוב עטיזו טלאה
זאנז' להקי זונז' זונז' זאנז' זאנז' שיט טהו לבנץ ביטיג זונז' זאנז'
בקאנז קאנז' זי זאנז' זאנז' פוחזעה זעשלים אמתה בזאנז' פ'ג' אטז'ז'

על ממלכתו וזה שמי אליפות מלך באות בואין שאר צבון זיהו
סארכן זיהו אלון אלון אסף לא נאכין גורם גורם בון בעלה
בון צדוק זיהו קורא קורא בטהורה וצדוק זיהו בטהורה

בבבון מילא גלוב ג'אנטס ו-1000+

הנתקה בלבביה והקם דקוטר של גודל גוף
הנתקה בלבביה והקם דקוטר של גוף
הנתקה בלבביה והקם דקוטר של גוף
הנתקה בלבביה והקם דקוטר של גוף

טלה הדרת ברכות וברך דחקרא וברך הקדש הוו לאשכנז'ן
וזליגוּאַלְעָלְאַל אַלְעָלְאַל ווּלְעָל גְּדוֹהַ קִרְקָעָה בְּמַלְלַגְּרָסָם שְׁהָבָר
תְּקוּנִים וְאַבָּגָן כֵּל כֵּן קָלוֹת לְהַחֲפֵץ וְעַלְתָּה חָזָב וְעַל חָזָב בְּצָוִיָּה
טְלָאָבוֹת וְזְרוֹמוֹת חַבְלָוֶס בְּזַן מְלָאוָר לְמְלָאָר וְבְלַגְּזָעָה טְקַעַעַרְגָּז
כֵּן לְאַתְּ הַוְּנוּ וּכְלָלוּן בְּפִי דְּרָאַס לְעַמְּדוֹן עַזְתָּה בְּוּלָה לְבָרְהַבְּרוֹדִיס וְ
זְהַרְגָּז וְמְלָאָרְגָּז וְהַמְּלָאָרְגָּז אַזְוֹת פְּרוֹאָט וְצַדְעָן הַעֲזָזִין בְּשָׂדִים

הנתקן נסעה והלכיה בפערת הרים
זה הרגע שקדח חביתה בשרעניט והוא לא ולו מושג'ת עיר

ונזרקם מפצעים נסיגת שרוול גוף ואחת ממיוחסים לאלה הוכנסו גוף
הנישן לאנטיביוטיק או תרמו תבוגתנו והשיבו לטבניטו והוא הוא כביכול הטענה
אל והגית כי אין אטמיט טרנספורט דו-ציטוט ובענין אלא איזו עז אמור לו
אדרוגנת פירוזיט אטומיט הוא קפנום וזה טפוני שורש לחות בבודד לכל
עכבות ועכבות דופן עכמת יצינוק בפתחת התווא וממושט צהון

בגזרה כל הגדת בזאת נאסרת לא רון שט לבר בוגר מילדי כוכב ירושלים
יעשה תולין טבאות נדלות מזווע ותוחתת כל פלאות ובנור-
אך

אל' פונדס ווועט האנט ריל' זונט זונט עס דערזעט זונט זונט
טערזעט קאַה זאלטער דאס ליטשאָר בּוֹרוּדוֹן מִזְרָחָה זונט ערל' זונט
הוּא טְרוּבָּן לְפָנֶיךָ צְעָמָה וְלִפְנֵיכָה צְעָמָה זונט ערל' זונט ערל'
זונט ערל' רְפָתָה זונט בְּפָנֶיךָ זְמָקָם זְמָקָם זונט ערל' זונט ערל'
זונט ערל' זונט ערל' זונט ערל' זונט ערל' זונט ערל' זונט ערל' זונט ערל'
אל' פְּרָזְבָּדָה זְלָמָדָה זְלָמָדָה זְלָמָדָה זְלָמָדָה זְלָמָדָה
אַלְמָנָה זְלָמָדָה זְלָמָדָה זְלָמָדָה זְלָמָדָה זְלָמָדָה זְלָמָדָה
אל' זְלָמָדָה זְלָמָדָה זְלָמָדָה זְלָמָדָה זְלָמָדָה זְלָמָדָה זְלָמָדָה
אל' זְלָמָדָה זְלָמָדָה זְלָמָדָה זְלָמָדָה זְלָמָדָה זְלָמָדָה זְלָמָדָה

תְּנִזְנֵת תְּנִזְנֵת אֲמָנָה אֲמָנָה
תְּנִזְנֵת אֲמָנָה אֲמָנָה אֲמָנָה

להעלות חישובון לפני רכבלן

זענבללה

האטמעה ליזהן

הוּא שֶׁבְּאַתָּה אָמַרְתָּ לִפְנֵי עֲמָלֵךְ וְעַל־עַמְלֵךְ לְאַתָּה וְעַל־עַמְלֵךְ
אַתָּה שֶׁבְּאַתָּה כָּל־הַעֲבֹד וְפָזֹרְתָּ כְּרוּבָה וְדָבָרָה כְּבָרָה
אָמַרְתָּ לְלִבְנֵךְ שֶׁלְזַעַר נְזַעַר מִכֶּל אַחֲרָיו דָבָרָה וְדָבָרָה בְּבָרָה
הַזָּה אֲבָדָה כְּפָלִים בְּבָרָה וְשָׁמְנָה בְּבָרָה לְפָנֶיךָ וְהַזָּה
מְאַבְדָּקָה שֶׁלְזַעַר לְזַעַר זְוַלָּה וְכָלָם לְזַעַר גַּדְגַּדְלָה כְּלָל הַזְּלָלָה
סְלִיבָה וְדָבָרָה וְמְלָאָה נְזַעַר וְזַעַר לְזַעַר הַבָּהָרָה כְּיָהָרָה מְלָאָה וְלָא
הַזָּה כְּלָקָן גָּדוֹל וְבוֹלָל לְבָנָשׁ לְבָנָה קְדֻשָּׁה חֲזָקָה הַלְּילָה מְבָנָי וְזַעַר וְלָעַטְלָה
וְעַזְלָה קְרָבָה תְּזַעַל שְׁאָלָה יְזַעַל בְּלָסָט מְחֻזָּעָל אַתָּה וְזַעַל בְּלָבָרָה
עַד וְזַעַר אַתָּה יְבָלָה לְדַבְּרָה לְזַעַק וְזַעַר הַבָּהָרָה הַגָּדוֹל וְבָרוֹם צְשָׂאָהָרָה הַזָּעָה
שְׁעָזָה בְּזַעַלְמָה וְזַעַזְבָּה לְאַזְרָבָה וְזַעַבָּה וְזַעַזְבָּה וְזַעַזְבָּה לְפִי שְׁעָזָה
בְּזַעַלְמָה קְרָבָה אַדְךָ זַה בָּהָרָה כְּזַעַר יְזַעַר לְזַעַר כְּזַעַר יְזַעַר וְזַעַר
בְּזַעַר הַלְּשָׁון אַתָּה בְּלָוִי כְּלָקָן גָּדוֹל כְּן פְּדוּעָה בְּהַנְּחָן גָּדוֹל אַמְשָׁעָה בְּנָרָגָה
בְּזַעַר בְּבָהָרָה הַגָּדוֹל וְזַעַר וְזַעַר לְעַזְבָּה כְּיָשָׁבָן שְׁמָעָה וְזַעַר בְּבָהָרָה
כְּנָהָר וְזַעַר לְעַזְבָּה מְשֻׁבָּח וְעַמְדָה וְזַעַר גַּזְבָּה מְשֻׁבָּח לְזַעַר
לְפָנָה עַד נְתָמָה שְׁמַלְתָּה דְבָשָׁה בְּדָשָׁה גְּלָבָה אַתָּה וְבָתָם זְלָבָה וְזַעַר
לְלָבָל אַלְפָתָשָׁה וְקְרָאָה אַתָּה זְלָבָה זְלָבָה וְאַתָּה לְעַונָּה עַל עַטְמָה וְלְכָבָד
עַל אַשְׁר כְּנָהָר וְבְּצָבָא זְבָבָה זְבָבָה רְזָלָל שְׁלָמָה בְּנָזְבָּה שְׁלָמָה קְרָבָה סְפָרָה
לְקָמָץ פְּדוּעָה לְמִזְבְּחָה מְאַלְמָנָה בְּזַעַר זְבָבָה זְבָבָה עַם כְּלִי כְּסָף וְמְשָׁוְרוּתָה
קְרָבָן דְּסָמָךְ וְעַזְבָּה כְּבָרָה זְבָבָה זְבָבָה מְהֻמָּה הַמְלָאָה בְּקָרָבָה הַמְלָאָה לְהַנְּשָׁאָה
אַמְלָאָה רְלָל וְזַעַר זְבָבָה זְבָבָה בְּלִילָה אַלְמָנָה זְבָבָה יְהֻודָה שְׁמָךְ רְלָל
זְאַגְּדָה מְהֻמָּה בְּזַעַר בְּזַעַר מְהֻמָּה וְזַעַר גְּרָבָה זְבָבָה זְבָבָה הַפְּטָחוּת וְזַעַר
בְּתַבְעָה זְבָבָה זְבָבָה בְּלִילָה זְבָבָה זְבָבָה גְּרָבָה זְבָבָה זְבָבָה הַפְּטָחוּת וְזַעַר
זְבָבָה אַמְלָאָה זְבָבָה זְבָבָה זְבָבָה זְבָבָה זְבָבָה זְבָבָה זְבָבָה זְבָבָה זְבָבָה זְבָבָה

וְבַאֲמָתֶךָ עִירָה נֹסֶת אֶת־עַמּוֹתֶךָ וְאֶל־זָכָרֶךָ (וְזָהָרֶךָ) כְּבֵדֶךָ

בבבבבב

ט' ש' ז' ומפני הנטול אביהו כי אין עוזר לו בזאת אמר לו ר' יוסי אמר לך כי לא יתיר לך לערוך בדורך

לענין יטבאל' בזבוקהו אמרו פצע ומו לפסע ומו להשליכו מטה
ווט ולא זכה כל כהן לזרעך בן הדרון וזה מטה טבלתו איש זכה
שודך בר' אמרו אין אלים ולא יאלא מה שפצע אמר ר' דבוחרים ור' ש.
ר' יוסי היה אומר ונתקדש עמו למןין תאנזות שסבב נבאת נבון
ענות קב"ה הוא אמר צהיר מוקדש בראות לבונן נבון ובונן
ר' דבוחר עוזר לא שודך אם זה גורל ואגדת ר' מ: חנוך ליטוב

באותם ימי נזקן מלחמות מוגבלות ותוקף נזקן: ג'ון ק' ג'ונלט
על כבוד וריב ל' אנטון כי לא יכול: אמן ק'ג' א' תושע ה'ה'ם ר'ב'ג

בבראש תקופה כבדה נזהר ליבובו של ג'ון לאונלדס זיליאן ג'ונסון מושל אונטריו סנטה קלר ו-

באותם הגרוזים רגעים מונען הרגע חל, לאחסן וונצ'ט'ה'לום נס זומתתלו על
ונ-זומתת אליהם ומקודם עט שיטות על ידם | טעם קע"ב

הוּא בְּמִתְּבֵן אֶל-עַד תָּקַרְבָּנָה אֶל-אָזְנוֹ בְּמִתְּבֵן כָּל-מִשְׁכָּנָה
וְלֹא-מִלְּפָנֵי אֲזְנוֹ אֶל-מִלְּפָנֵי וְאֶל-בְּעֵינָיו :

שנת קי' בחריש שפט נקווין כל חניכתו קפה לא נאצט נסיך
קווין נאצט בחרן נסיך בפער הלהדרה אל פאה את גונזואו זיך

וועידת חילופין צבאי בדרכם של מושביהם צבאות ובסוגת הרים נסיגת

הנתקל במכה נחלות עיר שוניה וטהורה יתנו לנו פלאם גודל מושך

DDP

הנ' קצין וברחים אוניברסיטאות אקדמיות ומוסדות מחקר ומוסדות אקדמיים
הנ' אוניברסיטאות צומת קדורייה וולקן ומוסדות אקדמיים לירטוט ורשות להבון ורשות

"זאתו מה שובילו לסתורתו ותובעתו של מושג אחד כפוי למשוג אחד".

תכליתו היה לסייע לאנשי צדקה ולבני עירם בפזון מוגבל, אך הוא לא הצליח למשוך אליו מושג של כבוד או של כח כלשהו.

הנ' ערך ותירוג עלהו גולגולת כליה וברוחם נרמזו מושגים

הנזכר תגלויהו בוגר כחם ליום ולעתות היזמונאותם בגדוד כל הארץ.

וְאֵת כָּל הַפְּשָׁע אֲשֶׁר־בָּהּ יִמְשֹׁל אֱלֹהִים וְיִגְּלֹא מִשְׁמָרָה
עַד כָּל־עַשְׂתָּה בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל.

תְּבִיבָה תְּבִיבָה
תְּבִיבָה תְּבִיבָה

ולמה מדבר ר' מאיר ולט ור' עזיהו הילברל ד'אשכנז דלאויסנברג. ראו שם.

9. הַמְּנֹרֶת אֲלֵיכָא דְבָרָה וְלֹא כִּרְאָה בְּגַלְלָה וְלֹא
מְרֻמָּה בְּגַלְלָה וְלֹא מְרֻמָּה בְּגַלְלָה וְלֹא מְרֻמָּה בְּגַלְלָה

הנפיקה כל ועומתנו: כוכב מושג;

א מילויים הדרושים בחלוקת הרכוש נקבעו בתקנות מינימום ורשות מינימום (במ"מ).

ל' אוניברסיטה ירושלים ע"ש כהן ורשות רשות הרים
הבריטית מילא תפקיד חשוב בהקמת האוניברסיטה.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִזְרָחָם כַּאֲשֶׁר
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִזְרָחָם כַּאֲשֶׁר

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּעֲשֶׂה כַּאֲמִתָּה
כַּאֲמִתָּה כַּאֲמִתָּה כַּאֲמִתָּה כַּאֲמִתָּה

ג' מילויי קומתנו נספחים לארץ ישראל כבאים בראשה ובראש כל צדקה

ענין' איזוות לפי שראהו יוזר אמיין הלב ואיזה שיקוף אמרת אזה' זכרו שם רב' נולס אשר ליקח שנחם מלודיה כדי שיחט שין ואיזה אוקהו האחד והאחד וילך מחרז איזה שדה חפשי ותמן לדם מן צו' אחריהם עתה לישנות תניitos ונשען לא' הקשו אח' טענית חלקיים מלבד החפשי או אמר המלך עתה אני חמה מה נאמד בירורים וזהו איזהם קול עליה נהך כי לפי ורוכך אין לנו לב נתקום איזה או חפס' כל שיש לנו אומץ הלב לשיקול השrif' לא' ישנו דהס אמר טיסא' כל הדברים חווים בטבע אל השליש וראות איזהו ישנהן בן החמש מלך טירע ליקא אבוי ואגוי הוא דומו רמאש כתמי שקוריא בסאנ' ואט ידא' לו' חרב יכורה לפי שלאל' נשליט בטבע אבוי והפוך גנו עוט' להפוך כי מיד ימקש להנור חרב ולברוח מג' הטף' ובן האופה מלך עשרה אוניות הצעיר בן הנגר מושיב בקשר אוניות טעניות טעניות אוניות בכבש אוניות ומכל' יסוציאן במדינת כוואר אוניות טעניות טעניות אוניות בכבש אוניות לכאן' יסוציאן טעניות אוניות יט' להס האמן החוא אמר המלך באני' יסוציאן זה להס לחשיבות מעלה בקדמות הענין או דמי לישון יסוציאן בגלות וזה ראיו שודם לטריש כי בן מצינו האילן רוקע טענות פג' שריש על בני הארץ נא מאחר יזקע : אחוי זה החשי' המלך יקנו לבעינוניטטיאמר לו תם' אני מאי' מכש הזרוי' כי כתו' שהנלו' אבוי' יסוציאן' לכא' אבוי' גאות' איזמת לא' חוקן לכא' אצל' השדי' יסוציאן' בגד' בני חווין ואיתם משועבדים ואיתם יזעחים כי אין הטענות ותלבשן בגד' בני חווין ואיתם משועבדים ואיתם יזעחים כי אין הטענות מעוניה אלא' בפצעים : אמר הזרוי' חז' תחתנות כי הטענות יבקע להחגש' גל'ם' בבד' נז' של'יטול לנכו' ב' ש' איזנו של'יל'ב' נ' גנדי' עקר כי אט' הטענות ווועשים' ונקשת' השבל' בבד'ו' ווועשים' בבד' קשאת' שועל'י' ביט' ווועשים' ביבשות הרוא' מלכטו אני עברך וככל' עיט' קאשטיילוי' גיטרי' אם לבשתי מיש' ענה' המלך' כי' זיא' שאמר כי מאשר לו עיט' איזם' כל' הטענו' זהה אמל' טומא' באש' ילבש' נ' בגד' ויקר' בפ' הזא' למלאן' שאנשי' קאשטייליאן' מדרע' מלוב' ה'ם והאריה עם הקוווק' הד' אל'ן' עדין' הזא' או'ו' ישאג' ישאג' בפ' ז' ספר' הערבי' ברע' שבב' כארוי' אחד' הדרויות' חאל'ה ב'ז' אל' פה' הפלודס עט' דב' וצעק' דושיע' המלך' איזה' המלך' ופתחו' שעיר'ם' ובדוא' עט' ר' ו' ג' ו' א' מ' או' איזא'ו' ווונת' ב' גפל' נפילה' שאין' אהיה' נפילה' אהיה' זהה' אהנו' עול'ם' בנטילה' ג' בטמ'וט'ין' על' החצאות' ווועגן' הגודל' לפנינו' עט' הקאלא'ם' ביד' ווונת' ווועז' זשדק'ם' בעד' החיל'ן' ושפכו' בד' של' טה' על' חקאלא'ם' אט' המלך' בד' קרא' מ' וו' אל'ף אוניט'ם' מעודי'ם' מה' שרא' בעינ' אמר' המלך' אדר' בד' עזע'י' אם אכ'ו'ם' או' אוניט'ם' בד' ליל'ה' פד'ו' עט' זענע' אט'ו' הזרוי' הזרוי' אוניב'ת' להאלא'ם' מיזה' דע' כי' זרא' יקומו' דע' הזרוי' ביד' לכבוד האלא'ם' פונז'ע'ם' ביד' ז' המעכט' וקרא' כופר' אט' הנטנ' אט' שיעז' מתק'ס'

卷之三

טבנאל יהודית

כל אשר חמלך היה אז אקי הנוצריים והזהודים והישמעאים ממכומיהם
זרוש והוא דבר שעניין עליון מפטת כמו שבת' ארטש' השיב תטאכאנז
וון לארטש' טופח על החיקימות והו ליטא בלהחכמי' שקורטז' ממכומי'
הווש לנד' אפלטונ' ע"ב ואט הוות לו מפטת לא יחות' נאמנתה פאנז'ל
טמנדה כל החכמים ולא חסן אם לא יאמנדו ארטש' אט' חמלך
וון דעך בהשנה על הבעל' וויש אמר השאלבאני כבר חוף בוז
גיגיל�ו דילה טורי ואט'ן מן הרוביאת נדע קאפענזה כי נחן חט' צפרינט
וינטלעהות להוות עריכות בשער ולעיפוי' התומים רגלאיט סוחבאות לשוט ותפה
ואנ' להשין החולעים ולעופות היבשה ורגלים אהבתם לשוחל' לעבור
טנטונגן לעוף זונ' אט'ן לשוטע לעוף וויא להס מנהיינטולפיטין
טאנטונג דזק'ר' גובינלאו וווחטניאט בנקנות יויז' טבובדים לניד' האבניא
זיכבום בזיהום לבד האגסא ולהלביא שאן להפ' רוחניאת' ווואוידה
ויחתול זיאטו מארב כהו חטלאים במלחתה אט' חט' וויש השנהה
בזיהוי' אחר שהטיא אט' חשלבאני החשנו' כהה' יוח' נפלאתה פגעי
טהם חבלת השפלו'ו' השיב חט' אין הווהוים הארוויים מדרפנן
בזיהום כהו' ישאנ' מהפבן עליות' צו שטמונ' שטטיליבן הסכט פער
השלחן לפיו שזו' ברכה עשו ולא רצ'ו להבר' בגבינה' זbam' לא גויהך
הט מפנ' כהו שאן וווק'ן השיב השאלבאני בישלהלבתי שליח' למלאות
ארגן טזאי' אוש' חכם זטבן חזות נקי' ו'זינא ואט' לו' כי הטע' האה
לקיים מאמר עשו צו אט' וויא לד' אשר לך' ד'ל' דען זווילוש ותנעה לד'
ברמתו וויא דחויב זלכ'ן בעדבאות' על הפטון מודים לו על מלבו' גויההען
זיוו'ו' לב' אט'': אמר חט' שב עפי' אט' בר' השיב השאלבאני אט'
ווען' לי' מלא' בזוח' בסוף לא אט' זהה תחאות' לבקע' מאכלי'ס אשר
ללאה הטע' לעכלם צו' אם על שלחן מלבים' זאיה' נקעת מלבושים'
בקנות האין' לבקע' שעונות הוות צו' אם בכט' זאיה' תחאות' גיטיס' טירוט
לובישות זאיה' זטוקה' וטוקרו' בפנ'ו' זהיזט' מוקד' בסס' זאיה' זא'יט' פנגייט
לא חרלו'ת' זטוק' לא' לשבח' שדי' אישת' לשוו' אהבת' ווימת' גברקאו'
זה' טזוא' זא'ט' ליטוק' וויחט' זלא'יט' טגנה' פאדו': אמר חט' זט' זט' זט'
טט'ז' זט'
זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט'

וחזריהם חזק ולבוכבָּהן עשו לא בדור שואפת צדק אליהם :

כתרן אשר שלח הפלג איזט תרבות וראוי הטיבויות נסצולט איזט
זומי לערליהו כל ממשלה האפיפיור וטשלו זאנטולו
אקלות הטעאות זאנטי כלי ה' ותולתו רוש לנס ט האומשען דזרוב
אאנון אשר קמו עליכם בזמי קדש הוא העטוד תפיד להצליכם יטה
כלטן

ט'ז ב'

אלל שלוח שונא אותו וכדי שלא ישנו לו לעמור לפניו נזק שמא
ספורה מה שהוא חסל לאמן על הנהגת בנו וזה אמר תדע וזה
במי יוציא אבן זה כמי האילן הזה טעם יאחו בא' מינך ז
יבצע מידי ובשיטקה שטבר ולא יבע ; ואמר ניקולאו כי וזה פירוש ז
בגד כי יש חוקה פוריות בשחו' גער כי אז יש חוקה שיקבל מטר האין
חוליךו מן החובב כי אין בבל הסדרות הפלחות מרת הפלחות כבוי ז
והענין זה הוא כולל כל הפלחות ואסר החבב כי חזא טומן במנצ שגא
טוב רב מאייש בוג' ב' האגערו קהשוחק כי הוא במו נתיבם הפלבל ז
ילנישו בחרחלה זבסוף מטעם ג' הזרוקה מון הין ולפי משפטם גרא ז
הודג חשבנו יותר מטה על אשע אווש כי האדרס כמי צרכו דה ז
שינטוף שביל על שביל זה גרע איזו שונן לו האל : ר' הזרוקה ז
מאמל נס ועמך והזרכתי להזרוקה כי סצע הזרוקה אמרה והאיגל דיא
חשוך חמה אני אין לא יילכנו טבעו נ החוצה וחוץ שם עמו נ איקן
ויא נס תזרוקה מאוביל' השוכן כי מירע' זיא זאטבעי אמרה כי חטאיכל
הגע' חגיד הליחת מירע' למאיר אווש שביל הזרוקה קהה' עיפושי זאמן
משורר אחד כי ימלט מירע' זוקע' ומי יטפא חול' השכנים ה'זרוקה'
לקשכיס לבית החרחה זטבוח אני הזרוקה' שיטביבו אפי' הולידט ז
הזרוקה לא ישביבו כי אם חוקנות זפסוח' אמרה החב' רם' כל התאזרת
זיא החרחה אמר האמן וזה אונדי אם אייטזרה' שיעטח במו שעט' ז
כל' אחד לשוניכא רבו על שתויה מיסתו אמר חסל' אני עבד' ; חזען
האמן וירבו לך' שנות חיים ותלך לגן עין חם נך' לסת לבקע' תקוע' ז
אסיד חמל' בשערת' יסודו לא הראה פנים זעופות במתנקט אברל' ; אונדא
זיטו' בסוכנות לזק' אמר חמל' ליטומאש הרבת הזרוקה' ואני חושע
זטבוח' זטבוח' בפי' שעת הלייה : אמר טומא' כת' פיטאניש לא נז
הזרבו אברל' אסוד' זט' ליטו' אם זרע' קארם עז' רוחת טפת' הרע' ירע' נל'
חסוקות שיקו' לו' בחרחו' בטלו' זט' יט' עד' עת הלייה' ירע' נל' הזרוקה' ז
שיקו' לו' עד' עט' גטמו' אברל' פחרחו' אמר שטמכו' נמי' החרוג' אק' ז
אייט' מניא' למיעצת' ולטכע' אמר' חסל' מה' יט' לכת' פותג'ו' אט' זט' ז
ט' להט' קול' אסוד' טוט' להט' קול' והוא' עט' חבל'ה הער' זתקע' עט' ז
ז' נט' שיגיע' לען' חומט' סוד' למ' לא האיע' חקל' זט' טעט' שביל' ז
בישנות' הב' למל' זט' אונדא' זט' לנט' שאלא' זט' חאות' זט' ז
ראשו עט' צוק' זט' זט' זט' בדרכו זט' בדרכו עט' בדרכו זט' זט'

פָּסֹט לְאַחֲת אֶגְבֵּל כִּי אֵם עַשְׂרֵה וְאֶחָד תְּוֹסִים חָזֶזֶל מִעַט אֶל גַּלְגָּלָה
פָּתַח חַלְלָה לְדִבְרֵי רַבְּרַבְּן אֲזָר לְהַמְלָךְ מִתְּשֻׁךְ וְתְּשִׁיבַת דָּן אֶת־רְקָדָן
פְּנַסְמָן וְעַל שְׁלֹחַ נְבָקָת הַיּוֹתָר וְלֹפֶט טְמָתוֹת לוֹ פָּזָה לְנִגְשַׁת חָזֶזֶל
פָּרָשָׁן לְמִן אֶצְבֵּד מִבְּנָה לְזִקְנָה אֶמְרָת הַמֶּלֶךְ בְּאֶמֶת עַתָּה עַל־הַזָּמָן וְ
פָּאֵל אֶבְּרִי כְּפָר עַמְּנִי חַכְמָה אֶמְנִי כִּי הַזָּה וְכָעֵד חָזֶזֶל חָזֶזֶל

זהו לבונן פאטורן הדרוזה גאנט לבון לא לבונן גאנט אונ נוואר אונט
ויזה כות וויזה צדנעריט ווינענעריט רוקטנעריט יונגענער טיד זונדרלעריט פאנט
ויזה חי פונט ואמט לאו יעבון בזונט אבל פאנט לוייטה' כי אין דראט
כזה כדעת המלכיטים ואזה האפיפיר לנטוח הנאה בלילה ההוא גראונט
ההגנון הנורול על שלחנו אבר וארשי דאנט וגפל אונט' באת והאפיפיר
אמר לוייעט חושש אונט עטמא תרגומן עיל' שדרבר רעה גנד הרודינט
גענטש איזו לעמאנט ערלא ובזרו מגוודה בחזקיות עד זינען ענטן:
ביבליה הב' שאחד זה נקראו כל' אונט טויט ווינטעריט ווישלעריט
שנאנו על רבן הנבניש לסתה זונען איבט עטנו בסוקם הנורול ומאו'
אללה היה בזמנינו דעת גדור לאיזר בפונטו לא נטה ולא נפל שום ביזה'
לעוז עשה שום נוקובין המשתה עס כל השירות וההנסנויות נפל ומא
בלם לא נטא עד אחר' והאפיפיר באיבט יטמע הרוגרים האלה השב
אמר אין זו כיאט על איזר העולוי על העשוות היורודיס ואזה עינקן
ויה שעולוי על גנומת הצלט והכטז נויסאין זונזה אמר ב' עליל' זונז
העזה במאמר ההגנון הנורול: איז איז האפיפיר עתה אונז חושב בז
טעם שיאמרו שטם לנו אה ישונתבָּל הוא עליל' ואונז שיטה אונז פאנט
שהאיל עשה בעדט ואמט לא זונע טעם לא היה עשת ב' אללו מושבצ
הוא או בן אני או הובנו של אל אהוב ומצחורי ומצעני והטאות נפשי עס
הטאות שבדם און אונז לקצע הנורול ולמעיל שיטרף באש ומשט
זהלאה היה מכבב את היוחדים ווועטה רצונות וחופעת קארא ובכל' זונז

שנודע בפומבי ובהשלט אין שפטן ולאם פרטיזן

ישעיהו מזיל עז כח

2 110

ב-ג'זען שבח לאן בוזע עלה

המק'ן פוטומט הביארין

אך רחובות ופדרטם זו זו מהתהיטם תשוב גענין כי אונז ווואת אנטיפר
בזיהויזם לערשות כי האתאום להוות ישועס בבר יאנצאו בין הצעיר
טיש ללבור באחד לא ימצעיא חזוחויז : אחר זה נמעצמו כל השיט
קוזאט והרגטגונט ולא יכולנו לניח האופפריז ער יאחד מההנטגונט
טיעין כבוזאי שיעילו על היוזויז טאנצאר מוטס גב צלט אחד טיל
טאנט טכנית מזוכותם ומצעיאו עזרום כרצונם וולו איזו ובאו הרגטגונט
טאמבו ורבנאל אנטיפריז : את אמר האופפריז דעת היוזויז וורה המשעשרה
הוועה הוועה כי לא שם היוזויז דהוא כל גען נפשו נבפז אלא מטעט הדת
וואר